

O čem se také hovořilo na IV.sjezdu SH ČMS.

Tento výťah byl vytvořen zkrácením stenografického zápisu z jednání sjezdu, který byl zveřejněn na www.dh.cz - http://www.dh.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=950:stenograficky-zaznam&catid=4:sjezd-sdrueni-hasi-ech-moravy-a-slezska&Itemid=130

Starosta SH ČMS Ing. Karel Richter, zahájení sjezdu:

Děkuji. Vážení delegáti, milí hosté!

Dovršili jsme pětileté období od III. řádného sjezdu, období poznamenané soustavně probíhajícími společenskými změnami, které měly nesmírný vliv na vývoj a činnost našeho sdružení.

Proběhla shromáždění delegátů sborů dobrovolných hasičů v jednotlivých okresech, která navázala na výroční valné hromady sborů a okrsků, uskutečnila se jednání shromáždění představitelů okresů a myslím, že tím byly vytvořeny odpovídající předpoklady k tomu, abychom dnes a zítra mohli společně učinit závěr za tímto pětiletým obdobím a zejména abychom mohli stanovit cíle a úkoly pro další pětileté období, které je před námi.

Zvolíme také nové představitele a ústřední orgány, kterým dáme mandát pro vedení naší hasičské rodiny ke splnění těchto vytýčených cílů.

Vítám vás všechny, delegáty, a věřím, že svým odpovědným přístupem k jednání zajistíte jeho kvalitní průběh a vytvoříte tak základ pro další rozvoj činnosti našeho sdružení.

Vítám všechny hosty s přesvědčením, že i vy přispějete ke zdárnému průběhu jednání sjezdu.

Zvláště na našem jednání vítám

- náměstka ministra vnitra pana Ing. Jaroslava Salivara (potlesk),
- generálního ředitele hasičského záchranného sboru České republiky pana gen. mjr. Ing. Miroslava Štěpána (potlesk),
- náměstka hejtmána Moravsko-slezského kraje pan Ing. Jiřího Vzíenteka (potlesk),
- rektora Vysoké školy Báňské – Technické univerzity Ostrava prof. Ing. Ivo Vondráka, CSc. (potlesk),
- děkana Fakulty bezpečnostního inženýrství vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava docenta dr. Ing. Kvarčáka (potlesk),
- místopředsedu Svazu měst a obcí pana Josefa Bezdíčka (potlesk),
- prezidenta České hasičské jednoty pana Ing. Vasilu Pekára (potlesk),
- poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a delegáta našeho IV. sjezdu pana Romana Váňu (potlesk).

Vítám rovněž naše vzácné přátele ze zahraničí:

- delegaci Dobrovolné požární ochrany Slovenské republiky, vedenou prezidentem panem Jozefem Minárikem (potlesk),
 - delegaci Svazu hasičů Chorvatska, vedenou panem viceprezidentem Želkem Popovičem (potlesk),
 - delegaci Zemského hasičského svazu svobodné země Saska, vedenou panem předsedou Siegfriedem Bossackem (potlesk),
 - delegaci Dobrovolných hasičů Polské republiky, vedenou viceprezidentkou polského svazu slečnou Terezou Tiszbierek (potlesk),
 - delegaci ze Slovinska, vedenou bývalým členem předsednictva panem Maxem Lešnikem (potlesk).
- Dále vítám delegaci Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje plk. Ing. Zdeňka Nytru (potlesk),
- starostu krajského sdružení Moravskoslezského kraje pana Ing. Leo Kuběnu (potlesk),
 - generálního ředitele a předsedu představenstva Hasičské vzájemné pojišťovny, a.s., pana Ing. Josefa Kubeše (potlesk),
 - generálního ředitele a předsedu představenstva Výzbrojny požární ochrany, a.s., pana Jana Žižku (potlesk),

Rovněž vítám jednatelku společnosti Fire Edit, s.r.o., paní Mgr. Světlu Prokešovou (potlesk),

- delegaci Společenstva kominíků, vedenou prezidentem Společenstva kominíků panem Emilem Morávkem a viceprezidentem panem Ing. Jaroslavem Schönem (potlesk).

Vítám i další hosty, zástupce tisku a všechny vás ostatní, delegáty s hlasem rozhodujícím, ale i poradním.

Dámy a pánové, přijali jsme písemnou omluvu od

- prezidenta České republiky pana prof. Ing. Václava Klause, CSc.,
- předsedy Senátu Parlamentu České republiky pana MUDr. Přemysla Sobotky,
- předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Miroslavy Němcové,
- prezidenta Světové organizace CTIF pana Waltera Eggera a od
- delegace rakouských hasičů.

Rovněž tak se na poslední chvíli omluvil náš dlouholetý předseda a nejznámější osobnost moderního hasičského hnutí pan dr. Řepiský z důvodu náhlé nemoci.

Myslím si, že i jménem vás mu můžeme vzkázat, aby se brzy uzdravil a ať ho dobré zdraví a dobrá nálada provázejí ještě po celou řadu let. 10. 7. oslaví již své 86. narozeniny.

Dámy a pánové,

písemnou zdravici delegátům IV. sjezdu zaslal arcibiskup olomoucký a metropolita moravský pan Jan Graubner. Dovolte mi, abych vám ji ocitoval.

„Vážený pane starosto,

s radostí pozdravuji Vás i všechny shromážděné dobrovolné hasiče na celostátním sjezdu.

S mnohými z Vás se už po léta setkávám na velké pouti hasičů na Svatém Hostýně. Je to pro mne vždy velkým povzbuzením, a proto jsem s Vámi rád. Vždy prosím Pána, aby Vás všechny chránil od zlého, zvláště od úrazů při cvičeních a zásazích.

Vážím si Vaší obětavosti a lásky ke všem, kteří potřebují pomoci zvláště při požáru či povodni. V hasičích jsem poznal čestné lidi, ochotné posloužit a pomoci nejen při katastrofách, ale i při nejrůznějších společných akcích. Váš čas i síly věnované druhým je to, čím budujete lepší společnost i krásu svých osobností.

Děkuji Vám za vše, co děláte nejen pro ochranu lidského života, ale i zdravé rodiny, věrné manželské lásky, dobré výchovy dalších generací i mravného prostředí pro zdravý rozvoj dětí.

Děkuji také všem, kteří se snaží organizovat Vaše programy, cvičení a soutěže tak, aby účastníci mohli navštěvovat i nedělní bohoslužby.

Vašemu sjezdu přeji úspěšné jednání, dobrou pohodu a zvláštní pomoc Ducha Svatého. S vděčností a úctou zdravím každého z vás, všem ze srdce žehnám.

Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský.“

Dámy a pánové,

proběhla řada událostí, které ovlivnily kolo dějin našeho občanského sdružení. Loni jsme si připomněli

- 145 let od založení 1. českého hasičského sboru ve Velvarech,
- 80 let od zprovoznění našeho rodinného stříbra – Hasičského domu v Praze na Vinohradech a mimo jiné i

- 90 let od založení Svazu dobrovolného hasičstva československého.

Tento sjednocující orgán byl ustaven dne 18. května 1919 a tvořily ho

- Česká zemská hasičská jednota v čele se starostou Adolfem Seidlem,
- Moravská zemská hasičská jednota v čele se starostou Josefem Illnerem,
- Slezská zemská hasičská jednota, v jejímž čele stál zakladatel 1. českého hasičského sboru ve slezských Kylešovicích pan Rudolf Gudrych,
- Zemská hasičská jednota na Slovensku v čele se zemským velitelem Miloslavem Schmidtem a
- Zemská hasičská jednota pro Podkarpatskou Rus, kterou vedl starosta Petr Petrigal z Mukačeva.

Cílem a posláním tohoto svazu bylo, cituji „přestovati, povznášeti a jednotně utvářeti hasičství vůbec a dobrovolného zvláště“.

Po 36 letech bylo České republice svěčeno největší hasičské klání – velká hasičská mezinárodní soutěž členských zemí CTIF.

Než přistoupíme k vlastnímu jednání sjezdu, musím se vrátit k nedávné celospolečenské události, kdy jsme vzpomněli 65. výročí konce II. světové války. V jejím průběhu se i u nás dostalo do nepřízně fašistické moci mnoho našich členů, kteří prošli koncentračními tábory a věznicemi a z nichž 1042 v těchto žalářích ztratilo svůj život, dalších více jak 3 tisíce hasičů položilo svůj život na bojištích a při závěrečném povstání našeho lidu.

Za všechny chci vzpomenout bratra Františka Procházku, který byl v dobách pro český národ z nejtěžších starostou České zemské hasičské jednoty a který byl umučen v Terezíně.

V uplynulých pěti letech opustilo naše řady mnoho členů a také několik velmi aktivních funkcionářů a zasloužilých členů. Za všechny naše sestry a bratry dovoluji, abych jmenoval dva, a to

- 41letého bratra Boleslava Staňka, velitele Sboru dobrovolných hasičů Vlčice, který zahynul při záchranných pracích způsobených loňskými přívalovými dešti a kterého prezident republiky Václav Klaus vyznamenal in memoriam státním vyznamenáním medailí „Za hrdinství“, a

- bratra Jaroslava Felleru, starostu okresního Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Teplice, který krátce po opětovném zvolení náhle zemřel a dnešního jednání se rovněž nedožil.

Uctěme proto společně jejich památku tichou vzpomínkou.

(Přítomní povstávají.) Děkuji vám.

Dámy a pánové, vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté!

Nyní považuji IV. sjezd Čech, Moravy a Slezska za zahájený a předávám jeho další pracovní řízení panu Lubomíru Janebovi.

Pan prof. Ing. Ivo Vondrák, CSc, rektor, uvítání na univerzitní půdě Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava.:

Honorabiles, vážení hosté, vážené delegátky, delegáti, dámy a pánové!

Jsem velice rád, že vás mohu na půdě naší univerzity přivítat. Musím říct, že to je skutečně impozantní pohled vás tady všechny vidět. Impozantní je také pohled na techniku, která stojí na parkovišti před naší aulou.

Musím se přiznat, že když jsem sem přijížděl, vzpomněl jsem si na dětská léta, kdy jsem chtěl hasičské auto, ale musel jsem si počkat až na post rektora a na váš sjezd, abych se takového dárku dočkal.

Jsem moc rád, že jste tady. Vítám vás na půdě univerzity, která je starší než 160 let, která byla zakládána jako univerzita zaměřená na hornictví, následně se k tomu přidávaly další obory a dnes jsme univerzitou polytechnickou, máme sedm fakult, více než 24 tisíc studentů a jsme tak třetí největší univerzitou v České republice.

Myslím si, že je proto pro nás skutečně velmi významné, že vás tady můžeme uvítat.

Obory, které tady pěstujeme, začínaly, jak jsem se už zmiňoval, hornictvím, hutnictvím, strojírenstvím, přidala se ekonomie, stavební inženýrství, informatika, elektrotechnika a myslím si, že nejmladší, ale v dnešní době jedna z nejdůležitějších je Fakulta bezpečnostního inženýrství.

Jsme ojedinělou fakultou, která se zabývá vzděláváním v této oblasti. Víme, že doba, ve které žijeme, není vždycky jednoduchá. Trápí nás věci, jako jsou povodně, požáry, víme, že bezpečnostní situace ve světě se dostala do neurčitě stavu, kdy nevíme, kde kdo zaútočí, co nás může potkat, takže se domníváme, že to byl krok důležitý. Jsem rád, že funguje velmi úzká spolupráce mezi touto fakultou a vámi.

My samozřejmě nejen vzděláváme, ale zabýváme se také výzkumem, vývojem. Přitom máme jeden cíl:

- chceme tady vybudovat, a už je to velmi reálné, největší super počítač v České republice, přičemž jedno z jeho určení je právě napomoci těmto kritickým situacím, které mnohdy musíte řešit,
- chceme simulovat, modelovat povodně, predikovat jejich vývoj, znečištění, různé typy výbuchů i
- provádět modelování situací různých dopravních kolapsů, které nás sužují stále více a více a dobře víte, že to je problém nejjednodušší.

Chtěl bych poděkovat panu starostovi za to, že mě pozval, abych tady mohl promluvit. Musím říct, že je to skutečně výjimečné vidět sjezd sdružení 360 tisíc lidí, a to už představuje velké město.

Myslím si, že důležité a klíčové na tom je to, že toto sdružení má ve svém vínku pomáhat.

Dnes máme spoustu sdružení, ale jenom málo takových, která mají za úkol pomáhat ostatním, pomáhat lidem v těžkých situacích, zachraňovat životy, zdraví, majetek. To jsou skutečně ta nejdůležitější poslání a jsem moc rád, že zástupci takového sdružení se u nás scházejí. Obzvláště v dnešní době, kdy mám pocit, že se jaksi vžilo, že za všechno se musí platit a že dobrovolnost jde na úkor toho komerčního.

Jsem rád, že právě vy jste nositeli této dobrovolnosti a vůle pomáhat, což si myslím, že je nesmírně důležité, a chtěl bych vám za to všem moc poděkovat.

Chtěl bych vám popřát, ať se vám tady u nás líbí, ať si užijete tohoto pěkného prostředí a doufám, že tento váš sjezd bude přínosný a plodný.

Ještě jednou vám přeji pěkný pobyt u nás na univerzitě! (Potlesk.)

Pan Ing. Vzientek, náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje :

Vážený pane starosto, vážený předsedající, vážení hosté, vážení delegáti!

Byl jsem požádán hejtmanem našeho kraje, který je v současnosti mimo republiku, abych jej zastoupil na tomto jednání a abych vás jeho jménem přivítal v našem Moravskoslezském kraji.

Můžu otevřeně říct, že jsem tuto nabídku přivítal, a to zejména proto, že vím, jak náročná a záslužná je vaše práce, ale také proto, že nemám vždy příležitost setkat se s lidmi, kteří jsou pro svou věc tak zapálení jako vy, kteří ji dělají s láskou, nasazením a zejména, a to je, myslím, to nejdůležitější, ji dělají dobrovolně.

I na základě vaší práce přibývají již po desetiletí noví členové dobrovolných požárních jednotek, bez nichž si nedovedeme zajištění požární ochrany na území České republiky představit.

Všichni, jak jsme tady, dobře víme, že činnost těchto jednotek je nezastupitelná a setkání s vámi a případnou vzájemnou výměnu poznatků považuji za příležitost, na jejímž základě bude možné dosavadní spolupráci mezi Sdružením a Moravskoslezským krajem dále rozvíjet.

Měl jsem příležitost prostudovat si „Hlavní směry činnosti Sdružení na období do roku 2015“, přijaté v rámci shromáždění představitelů okresních sdružení hasičů Moravskoslezského kraje v dubnu letošního roku.

Jeden z cílů, který byl na tomto setkání určen, byla i spolupráce s Moravskoslezským krajem, a to v řadě oblastí činnosti. Mohu vás ujistit, že Moravskoslezský kraj považuje bezpečnost občanů za svou prioritu. Tomu nasvědčuje i jeho snaha co nejvíce pomoci jak profesionálním, tak i dobrovolným jednotkám, tak i vašemu Sdružení.

Víte, že dobrovolní hasiči mají v našem kraji i u hejtmana dveře vždycky otevřené. Kromě pravidelných jednání hejtmana kraje s vašimi představiteli proběhlo například v loňském roce v prostorách krajského úřadu setkání představitelů kraje se zasloužilými dobrovolnými hasiči a je reálné, že takové setkání spojené s možností projednání palčivých otázek se stane tradicí a uskuteční se i v letošním roce.

Víte ale také, že požární ochrana není jen o nadšení, ale také o penězích. K tomu, aby jednotky požární ochrany mohly vykonávat svou činnost kvalifikovaně, účinně, ale i bezpečně, je nutná potřebná technika a vybavení, což samozřejmě stojí nemalé finanční prostředky.

U dobrovolných jednotek zde hraje nezastupitelnou roli mimo státu zejména obec jako zřizovatel jednotky, a patří se vyslovit poděkování i představitelům obcí, že v rámci možností své jednotky vybavují a udržují.

Své postavení má v tomto procesu i Moravskoslezský kraj, který k podpoře jednotek vynakládá každoročně nemalé finanční prostředky s cílem zajistit maximum dostupné techniky pro specializované činnosti, napomoci při přípravě hasičů, ale i s cílem podílet se na udržení a rozvoji tradic.

Jsem přesvědčen o tom, že podporou hasičů prokazujeme kraji a jeho občanům tu nejlepší službu dnes i do budoucna.

Při této příležitosti nelze nezpomenout s poděkováním dobrovolným hasičům, hasičům, letošní povodně, v rámci kterých se opětovně projevila obětavost, profesní znalost a odvaha hasičů, a to jak dobrovolných, tak i profesionálních.

Děkuji všem, kteří si zvolili toto náročné povolání, a všem dobrovolným hasičům za jejich práci, úsilí a statečnost.

V závěru mi rovněž dovoluji, abych popřál představitelům Sdružení, kteří dnes budou zvoleni, mnoho sil a úspěchů v jejich práci, ale i dobrou spolupráci s Moravskoslezským krajem. Děkuji. (Potlesk.)

Starosta SH ČMS Ing. Karel Richter, zpráva o činnosti Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska od III. řádného sjezdu:

Děkuji za slovo. Vážené delegátky a delegáti, milí hosté,

vítám vás všechny na IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Pro jeho jednání jsme nikoli náhodou vybrali příjemné prostředí nové auly Vysoké školy báňské – Technické univerzity v Ostravě.

Díky vstřícnosti rektora této univerzity pana prof. Ing. Ivo Vondráka, CSc., nám byly vytvořeny nadstandardní podmínky pro naše vrcholné jednání.

Před pěti lety jsme si na našem III. sjezdu v Klatovech vytýčili rozsáhlé cíle. Jsem přesvědčen, že také tyto dva sjezdové dny budou důkazem toho, že v Klatovech přijatý "Program činnosti SH ČMS do roku 2010" se nám podařilo naplnit.

Již na prvním jednání výkonného výboru po klatovském sjezdu 25. srpna 2005 v Bílých Poličanech jsme se pustili do rozčlenění dílčích úkolů. Své postoje k jejich plnění jsme zaujali hned na prvním shromáždění starostů okresních sdružení hasičů 22. října 2005 v Příbyslavi a v nastoupeném trendu jsme pokračovali po celé následující období. Na řadě těchto pravidelných jednání patřila kontrola plnění úkolů III. sjezdu mezi prioritní body.

Na prvním místě byla distribuce nových stanov v ověřené kopii. V následujícím roce byl vydán soubor všech novelizovaných předpisů platných k 1. lednu 2007 v jednom dokumentu.

Hlavní pozornost jsme vždy směřovali k členské základně, která se stále rozšiřuje. Před pěti lety jsme měli 329 499 členů, ale ke 31. prosinci 2009 naše Sdružení evidovalo již 341 848 členů včetně 45 235 dětí a mládeže ve věku od 6 do 18 let.

V malých vesnicích s převážně už výhradně rekreačním charakterem nám přičiněním změn a sociální struktury obyvatel několik sborů sice zaniklo, ale pořád máme přibližně tolik sborů, kolik je v České republice obcí a jejich místních částí, přesně 7903 sborů.

Informovat se o naší statistice teď bude možné prostřednictvím centrální evidence. Přes všechny těžkosti se právě v těchto týdnech dostává do života a jsou už okresy a sbory, které rychle pochopily její užitečnost. K dispozici dnes máte i první vydání našeho Almanachu a věřím, že tento ediční počín bude mít pravidelné pokračování.

Naši členové jsou zařazováni do jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí a jednotek sborů dobrovolných hasičů podniků, které jsou nedílnou součástí integrovaného záchranného systému České republiky a každý den, v pátek nebo ve svátek aktivně, s velkým fyzickým i psychickým nasazením chrání životy a zdraví svých spoluobčanů, společenský a soukromý majetek.

Ke 31. prosinci 2009 bylo v zásahových jednotkách evidováno 74 205 členů. Je nutné však připomenout, že likvidačních prací, zejména v menších místech, se zúčastňují nejenom členové JPO, ale i ostatní fyzicky zdatní členové našeho Sdružení a napomáhají tak svým spoluobčanům při odstraňování následků především, přírodních katastrof, jako jsou přívalové deště, sněhové kalamity, větrné smrště apod. Jejich práce si cení celá společnost.

Z poslední doby si například připomeňme naše velké nasazení při likvidaci následků po loňských letních povodních a letošních jarních záplavách, po zrušení krajiny větrnými smrštěmi a přívalovými lijáky. Tato neštěstí jsou vlivem klimatických změn stále silnější, častější, nepředvídanější.

Velmi dobré hodnocení dostali naši hasiči po řádění vichřic Kyrill v roce 2006, Ivan a Ema v roce 2008. Záslužná byla účast dobrovolných hasičů při likvidaci velkých požárů. Namátkou připomenu požár

- tržnice ve Chvalovicích v roce 2006,
- továrny v Nové Pace o rok později,
- Veletržního paláce na Pražském výstavišti a asijské tržnice v Praze-Libuši v roce 2008,
- vloni oheň v podniku Akuma v Mladé Boleslavi a v dalších místech.

Chci jenom připomenout práci našich hasičů při neobyčejně tragickém železničním neštěstí ve Studénce v předloňském roce.

Společenský přínos hasičů ocenil předseda vlády České republiky, od něhož Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska obdrželo Stuhu ke svému Čestnému praporu „Za dlouholetou veřejně prospěšnou činnost při ochraně života, zdraví a majetku občanů“.

Naše dobře hodnocená aktivní činnost spolu s neustálým úsilím vedení Sdružení a čelných funkcionářů ve všech krajích a okresech přináší své ovoce také v očích politické reprezentace země, ať už v jejím čele stojí pravicová nebo levicová formace.

Proběhla řada jednání s předsedou, poslanci a senátory Parlamentu České republiky, s premiéry vlád, ministry vnitra, hejtmany krajů a dalšími. Nescházeli jsme se jen ze zdvořilosti, ale proto, abychom

zákonodárnou a výkonnou moc podrobněji informovali o našem poslání a potřebách. Hlavním tématem rozhovorů byla starost o materiální zabezpečení dobrovolných hasičů.

Zásluhou bezpočtu jednání s poslanci napříč politickým spektrem se Sdružení mimo jiné podařilo zajistit úpravu nemocenských dávek tak, aby dobrovolným hasičům zaručily spravedlivé odškodnění při léčení onemocnění nebo úrazů vzniklých jako důsledek jejich aktivní účasti při zásahu. Mám tím na mysli onu stoprocentní úhradu nemocenské.

Úspěšně byla završena naše snaha o centrální zajištění ochranných a pracovních pomůcek a modernizaci především mobilní techniky. V letech 2008 a 2009 vybavil Hasičský záchranný sbor z prostředků vyčleněných Ministerstvem vnitra České republiky jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí kategorie JPO 5 (V) zásahovými oděvy a obuví. Jednotky obdržely více než 330 tisíc souprav v částce přes 300 milionů korun.

Bylo to poprvé, co stát dal centrálně něco dobrovolným hasičům zařazeným do jednotek malých obcí nad 200 obyvatel. V nich to mělo velký ohlas, i když nemůžeme rovněž pominout kritiku jistě okázalosti při předávání tohoto vybavení.

Od 1. ledna 2008 v Evropské unii platí harmonizovaná norma ČS EN 15614, která specifikuje minimální technické požadavky pro ochranné pomůcky hasičů. To znamená, že ve všech členských zemích je ochrana zdraví při práci povinná, a tedy je povinná i pro Českou republiku.

Byl učiněn první krok pro naplňování této evropské normy a věříme, že se v ní bude pokračovat.

Ukázalo se, že jsme dlouhodobě usilovali o zlepšení celkové péče o zásahové jednotky. Bylo to prozíravé a opodstatněné. Vždy jsem argumentoval, že ten, kdo zachraňuje, má právo být chráněn. Nemocenská a kvalitní osobní ochranné pracovní pomůcky a prostředky jsou první kroky, které se nám podařilo společně prosadit. Je to však jen prvopočátek. Je zapotřebí v tomto úsilí pokračovat. Vždyť jednotky typu JPO 5 (V) ve chvílích nepředvídatelných, nečekaných jsou nezastupitelné a prokázaly opět svou připravenost a ochotu pomoci lidem v nouzi. Mějme to trvale na paměti a pokračujme v tomto duchu i v budoucnu. Dnešek nám prokazuje, že čas je rozhodující.

Vyvolejme diskusi na větší zapojenost dobrovolných jednotek do systému IZS. I malé sbory jsou přece velké svými činy.

Celospolečensky není dostatek zejména finančních prostředků a přítom hasiče dělá hasičem především poctivá hasičská práce. Je zde ochota mnoha rukou a chybuje ten, kdo nevidí, lépe řečeno nechce vidět a tváří se, že je všechno v pořádku.

Využijme toho, prodiskutujme svá stanoviska a přispějme svými návrhy ke zkvalitnění podmínek činnosti dobrovolných hasičů všech kategorií. Ať i zaměstnavatelé pocítí, že ve svých řadách mají hasiče, zachránce hodnot, kterému rádi umožní vykonávat tuto ryze humánní a nezastupitelnou činnost, a to ryze bez výhrad. Ať zákony zvýhodní tyto zaměstnavatele například na daních. Vždyť naši lidé jsou pracovití a odpovědní za své postoje a práci i ve svých profesích na svých pracovištích.

I obce musí „zabojovat“ a „dovážet“ ve prospěch lidí, kteří dělají pro své obce a spoluobčany více než ostatní. I proto je nutné trvale získávat finanční podporu státu pro vytváření dobrých pracovních a ochranných podmínek v práci hasičů – záchranářů, a to i v menších místech, kde zejména finanční prostředky nejsou dostatečné. My to přece svou činností, kvalitou přípravy vrátíme. Jedná se především o členy jednotek, kteří jsou muži ve správnou chvíli na správném místě.

Jsem přesvědčen, že pomoc bližnímu svému je nám vlastní a nepředstíraná. K tomu je však zapotřebí trvale rozvíjet i kvalitu naší práce na úrovni krajských orgánů.

Prohlubujme proto i v dalším období spolupráci s krajskými úřady, hejtmany a útvary krizového řízení. Z loňských setkání s hejtmany, kterým jsem byl v řadě míst přítomen, odhaduji, že v tomto funkčním období obdrželi dobrovolní hasiči v krajích v průměru 50 – 100 milionů korun pro potřebu zásahové činnosti.

Úkolem nás na centrále bude rozvinout hlubší spolupráci s Asociací hejtmánů, Svazem měst a obcí a zejména se naučit vést intenzivněji osvětu prostřednictvím masmédií. I proto jsme si zřídili funkci mluvčího a začátkem roku i nové stránky Sdružení. Po letech jsme je oděli do nového. Změnily grafickou tvář, zjednodušily přístup k jednotlivým materiálům a rozšířily svou informační podstatu.

Dnes už jsou tyto stránky navštěvovány v průměru 1500 zájemci denně. Poskytují informace o činnosti a práci Sdružení. Členská základna

- má možnost informovat se o práci jednotlivých orgánů SH ČMS, soutěžích dospělých a dětí,
- získat informace o činnostech ústředních hasičských škol a Centra hasičského hnutí v Příbyslavi,
- najdete zde potřebné kontakty na jednotlivá okresní sdružení hasičů, kancelář Sdružení, školy a

centrum a

- také právní dokumenty týkající se hasičů, jejich činnosti a

- další informace v plném rozsahu.

Máme zkušenosti i řadu příznivců v obou komorách Parlamentu České republiky a po právě proběhlých volbách do dolní komory parlamentu musíme opětovně zodpovědně vyargumentovat a přesvědčit nově zvolené zákonodárce o prospěšnosti práce dobrovolných hasičů a nutných zákonných úpravách ve prospěch tohoto subjektu, včetně zabezpečení dalšího zdroje financování, které podpoří kvalitu i rychlost a dostupnost záchranné činnosti.

V roce 2007 nám měla skončit výjimka pro používání jednoduchého účetnictví. Naše intervence v poslaneckých klubech přinesla ovoce. Ve sněmovně jsme našli pochopení a nemuseli jsme přejít na účetnictví podvojně, které by především našim malým sborům ztížilo život a ekonomicky je zatížilo. Budeme usilovat o to, aby jednoduché účetnictví mohly naše organizační jednotky používat dále, ale přitom se musíme připravit i na podvojně účetnictví, protože po zavedení eura bychom měli i my vést své účetnictví v této oblasti v podvojně formě, a chtěli bychom nabídnout organizačním jednotkám levnější služby i v této oblasti.

Dámy a pánové,

do konce roku 2008 jsme měli k názvu naší organizace připojit dovětek „občanské“ sdružení. Toto administrativní opatření by mělo značný dopad na naše pokladny odshora až dolů. Výměna razítek, tiskopisů, symbolů, nápisů, zápisů v bankách a jiných evidenčních dokladech by nás přišla na několik desítek milionů korun jen proto, aby se vyhovělo názvoslovné formalitě, která v podstatě na existenci našeho občanského sdružení vůbec nic nemění, nehledě přitom na sumární počty občanských sdružení jako celek a následnou zatíženost státních orgánů a institucí vyvolané touto změnou.

Oslovili jsem v této věci zákonodárce. Parlament na náš podnět změnil příslušné ustanovení zákona o sdružování občanů a tuto povinnost pro všechna občanská sdružení zrušil.

Zástupci našeho Sdružení byli zváni ke konzultacím, na předsednictvo vlády, ministerstvo vnitra a do parlamentu a naopak předsedové Poslanecké sněmovny a vlády si našli cestu k nám, zavítali do našeho Centra hasičského hnutí v Přibyslavi.

Brzy po klatovském sjezdu jsem písemně oslovil všechny hejtmany a následně je navštívil. Návštěvy u hejtmánů se opakovaly po jejich volební obměně v roce 2008.

S potěšením mohu konstatovat, že všichni hejtmani a jejich náměstkové, zastupitelstva a rady krajů si skutečně uvědomují, jak velkou oporu mají v dobrovolných hasičích při mimořádných situacích, ohrožení životů a zdraví lidí nebo majetku všeho druhu. Prozíraví hejtmani aktivně hledají spolupráci s hasičským hnutím a prosazení vyčlenění finančních prostředků pro naši činnost.

Již jsem říkal, že bilancujeme-li tuto oblast, odhaduji v závislosti na velikosti kraje finanční příspěvky až 100 milionů korun ve prospěch dobrovolných hasičů v období mezi sjezdy. Není kraj, jehož vedení by se k nám otočilo zády. Řada krajských sdružení hasičů již dokonce od krajských úřadů obdržela prapor krajských sdružení hasičů. I to demonstruje, jak si nás krajské samosprávy považují, jak s námi počítají a potvrzuje to rovněž správnost našeho rozhodnutí nezústat při organizační výstavbě na úrovni okresních sdružení hasičů.

Navzdory krizi zůstaly zachovány rozsahy grantů ministerstva vnitra na provozní záležitosti sdružení hasičů, krajských a okresních sdružení. Ve prospěch sborů se podílíme na dotačních řízeních pro získávání nové požární techniky pro jednotky požární ochrany II. a III. stupně.

V roce 2006 bylo poprvé ze státních prostředků uvolněno 100 milionů korun na obnovu zastaralé techniky. Dalších 90 milionů korun přišlo ze státního rozpočtu na opravu hasičských zbrojnic a techniky. Naše občanské sdružení získalo desetimilionovou dotaci z Ministerstva kultury České republiky na nezbytnou dopravu zámku v Přibyslavi, v němž sídlí Centrum hasičského hnutí a Ústřední hasičské muzeum.

V loňském roce jsme dokončili opravu prvního nádvoří zámku, na níž jsme získali přes 600 tisíc korun z prostředků ministerstva kultury a města Přibyslav.

Finanční podporu dvou milionů korun jsme letos získali na opravu zadní fasády Hasičského domu v Praze, která nebyla renovována od jeho otevření v roce 1929, tedy plných 80 let. S opravou se začíná právě v tomto období.

Chci podtrhnout skutečnost, že i v dnešních obtížích evropské a české ekonomiky se nám daří úsilím takových funkcionářů, jakými jsou například kolegové z Královéhradeckého kraje a Ústřední hasičské

školy v Jánských koupelích, ale i dalších získávat prostředky i z mezinárodních zdrojů. Za všechny vzpomenu velice zdařilý projekt MOST neboli Moderní otevřené studium.

Přinesl nové poznatky 1476 frekventantům ze 158 obcí a jednotek Sboru dobrovolných hasičů. V 15hodinových víkendových a ve 45hodinových týdenních kurzech se probírala témata

- první pomoci,
- základy ochrany obyvatelstva,
- výcviku na vodě,
- ale také počítačová gramotnost,
- komunikační dovednosti apod.

Kurzy byly pro účastníky zcela zdarma.

Každý absolvent kurzu získal certifikát o absolvování, který mu umožní pracovat jako lektor v jednotce Sboru dobrovolných hasičů obce, Sboru dobrovolných hasičů nebo na pracovišti ochrany obyvatelstva obce.

V rámci MOSTu vznikla řada učebních materiálů jako například

- Povodně a práce na vodě,
- Psychologie pro sbory dobrovolných hasičů nebo
- Hasič v roli zdravotníka.

Zkušenosti z projektu rozhodně nezapadnou. V horském hotelu Visalaje v Beskydách se 18. června 2008 sešli organizátoři a někteří účastníci projektu MOST, zhodnotili jeho zdar a předali si zkušenosti.

Po úspěšných projektech v krajích Jihomoravském, Moravskoslezském a Vysočina se rozjel nový projekt „Navazující vzdělávací moduly pro záchranáře“ v Královéhradeckém kraji.

Tyto významné projekty měly v mezisjezdovém období vedle pravidelných kurzů značný vliv na zkvalitnění odborné přípravy, která je pro naši činnost nezbytná. Její úroveň se potom bezpochyby odrazila na práci dobrovolných hasičů při nesčetných zásazích.

Proto chci poděkovat hlavně našim ústředním hasičským školám v Jánských Koupelích a v Bílých Poličanech a Centru hasičského hnutí Přibyslav za dobře odvedenou a na vysoké úrovni zorganizovanou činnost po celé hodnocené období a také za podíl při uvedení do praxe nových předpisů Cvičebního řádu, Bojového řádu a Řádu výkonu služby v jednotkách požární ochrany.

V závěru roku 2007 jsme si v Bílých Poličanech připomněli 50. výročí hasičské školy, která našemu Sdružení dala řadu kvalitních a obětavých funkcionářů. Chci ale připomenout, že naši odbornou přípravu musíme pojímat komplexně. Řekl bych, že pro specialisty je docela široký sortiment kurzů v rámci všech druhů vzdělávacích aktivit. A co ve sboru? Ptám se sám sebe.

Zamysleme se společně a udělejme něco pro členskou základnu jako celek v dalším období. Vraťme se na našich schůzích k aktivním besedám a připravme se argumentačně například v oblasti požární prevence a preventivně výchovně práce, eventuálně ochrany obyvatelstva.

Chceme-li pomáhat, musíme mít i odborné znalosti. Je řada forem, jak ovlivnit ve svém okolí například průběh topné sezony, skladování hořlaviny v rodinných domcích, dílnách apod. Využijme více i kominických mistrů a jejich odbornosti. Je to přece i jejich zájem a náš společný cíl.

Existuje přece video, internet, místní kabelová televize stejně tak jako náš odborný tisk s řadou článků a příkladů vedoucích k dodržování zásad požární bezpečnosti všude kolem nás. Zkusme to a vraťme se k osvědčenému způsobu získávání odborných vědomostí.

Odborná příprava je sice řízena Hasičským záchranným sborem České republiky, avšak Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska při ní aktivně pomáhá nejen prostřednictvím svých škol, ale také pořádáním soutěží, systémem získávání odborností „hasič a strojník“, vydáváním patřičné literatury.

Za uplynulých pět let jsme zaznamenali vedle tradičního zájmu o kurz v oblasti požární prevence zvýšenou poptávku po kurzech zdravotní a ochrany obyvatelstva. Zvláště v ochraně obyvatelstva se udělal největší pokrok.

Před pěti lety jsme se v podstatě v této oblasti učili pohybovat, dnes můžeme říct, že kvalita i kvantita zúčastněných posluchačů stoupla a přestože je stále ještě co zdokonalovat, dosáhly velmi slušné úrovně. To se opět projevilo v praktické činnosti, především u JPO 5 při likvidaci živelných pohrom.

Když hovořím o vzdělávání, chci připomenout úspěšnou Univerzitu třetího věku. Letos byl ukončen již její pátý běh. Ve spolupráci s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava se konal už ve všech třech našich školících zařízeních. Je na místě srdečně poděkovat nejen všem organizátorům, ale na prvním místě děkanovi Fakulty bezpečnostního inženýrství, našemu kolegovi Miloši Kvarčákovi.

Z Ústřední hasičské školy Jánské Koupele přicházely dobré zprávy o úspěšných projektech R2H pro děti a mládež, Junior univerzité pro mladé hasiče a dalších. Záběr výuky školy zahrnuje také základní odbornou přípravu studentů Vysoké školy báňské.

Vážené kolegyně a kolegové,

v uplynulém období se Sdružení snažilo rozvíjet partnerství s hasiči jiných zemí. Naše delegace se zúčastnila sjezdů hasičů ve Slovinsku, Polsku, Maďarsku, Rakousku, Sasku a Chorvatsku.

Důležitá jsou setkání Podunajské komise CTIF. Dvakrát se konala u nás:

- v červnu 2007 v Litoměřicích proběhl seminář o požárním sportu,

- ve dnech 27. – 29. března následujícího roku se konalo pracovní setkání Podunajské komise CTIF v Lázních Bohdaneč na téma „Požární prevence v národních státech“ za účasti viceprezidenta naší světové organizace,

- následující rok jsme se sešli ve Slovinsku, kde jsme projednávali zapojení žen do dobrovolné požární ochrany. Sklidili jsme slova obdivu a uznání.

Neméně důležitá byla naše účast na valných hromadách CTIF, na nichž mimo jiné byla v roce 2007 navázána spolupráce s Evropskou komisí pro životní prostředí, odborem pro civilní ochranu. Řada setkání představitelů CTIF proběhla v souvislosti s přípravou XIV. mezinárodní hasičské soutěže CTIF a XVII. mezinárodního setkání hasičské mládeže „Ostrava 2009“.

Naši zahraniční kolegové jsou pravidelnými účastníky nejen našich vrcholných sjezdových jednání, ale také mistrovství republiky družstev Sboru dobrovolných hasičů v požárním sportu, přibyslavského Pyrocaru, hasičských slavností v Litoměřicích a dalších.

Stejně tak naše delegace se zúčastňuje významných akcí pořádaných našimi zahraničními přáteli.

Například tradičně už startujeme na mistrovství Evropy koněspřežných stříkaček v polském Cichowu.

Chci vyzvednout dobrý rozvoj příhraničních styků, zvláště s našimi severními sousedy Saskem a Polskem, s nimiž jsme i v uplynulém období navázali řadu užitečných kontaktů. Za všechny chci zmínit společný zájem o spolupráci v oblasti odborné přípravy a vytvoření dvoustranných projektů v součinnosti našich školských zařízení.

Ve dnech 1. a 2. února 2008 proběhlo setkání naší delegace s vedením saských hasičů u příležitosti 10. výročí navázání spolupráce. Zhodnotili jsme úseky součinnosti a chceme kromě příhraniční spolupráce rozvíjet součinnost ve sportu, mládežnických aktivitách, muzejnictví, hudbách apod.

Určitě nejaktivnější vztahy máme se slovenskými kolegy. Vycházejí z naší společné minulosti a úspěšně se nadále rozvíjejí. Nejlepším důkazem toho jsou pravidelné dvoustranné rozhovory, jejichž hlavním výsledkem se stala Smlouva o spolupráci, kterou jsem podepsal s prezidentem Dobrovolné požární ochrany Slovenské republiky JUDr. Jozefem Minárikem 5. listopadu loňského roku v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi.

Významné byly mezinárodní semináře v Salcburku, Mnichově, Berlíně, Istanbulu i letos v Petrohradě. Byly přínosem jak pro zdokonalení činnosti v pojišťovnictví, tak vedly k dalšímu poznání práce našich kolegů v zahraničí a nám dodaly zdroje poznání využitelné především pro práci ve sborech dobrovolných hasičů a v našich okresních organizacích.

Do ciziny vyjížděli také naši historikové na mezinárodní rozhovory:

- v německém Jonsdorfu se diskutovalo na téma „Drobní výrobci hasičské techniky“,

- o hasičském tisku se jednalo v roce 2007 v rakouském Linci - a o historických hasičských přilbách v roce 2008 v polských Mislavicích.

Nejsou to však pouze mezinárodní styky na evropské úrovni. Například velice úspěšná byla 16. července 2008 návštěva delegace japonského parlamentu v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi, v níž byl také ředitel japonské Asociace hasičů pan Akimoto a člen Agentury pro management krizových situací pan Kavaguči.

Všichni zástupci přátelských organizací se zúčastnili mezinárodních hasičských soutěží v Ostravě. Maďarský kolega Peter Bende přijel na start naší propagační jízdy Přibyslav – Ostrava 2009. Zahájení soutěží se osobně zúčastnil prezident CTIF Walter Egger a další členové prezidia. Přítomen byl také prezident Japonského svazu hasičů Toranosuke Katayama.

Sestry a bratři,

velice dobře se mně hovoří o navazování na naše historické tradice. Mezi nejvýznamnější události se řadí udělování titulu „Zasloužilý hasič“. V letech 2005 – 2009 jsme jej předali 870 hasičům.

Od 28. dubna 2007 k těmto čestným titulům přibyl „Záslužný řád českého hasičstva“. Jeho prvním nositelem se po zásluze stala nejvýznamnější osobnost novodobého československého a českého

hasičského hnutí JUDr. Miroslav Řepiský. Záslužný řád byl zatím udělen šesti členům našeho Sdružení.

Výkonný výbor se vloni rozhodl udělit toto výjimečné ocenění pěti našim stále aktivním členům, nám příkladným funkcionářům, bratrům

- Olšanskému,
- Nytrovi,
- Heroldovi,
- Moutelíkovi a
- Sobotkovi.

S tituly „Zasloužilého hasiče“ zpravidla předáváme medaile „Za záchranu života“ a „Za odvahu a statečnost“. Slavnostní sál příbyslavského zámku se rovněž za poslední období už několikrát stal svědkem vyhodnocení celostátní soutěže „Požární ochrana očima dětí“.

Centrum hasičského hnutí Příbyslav má na udržování tradic největší zásluhu. Za uplynulých pět let zaznamenalo řadu změn. I v době probíhajících rekonstrukcí a oprav byly rozšiřovány a aktualizovány prostory stálé výstavy, o níž má hasičská i nehasičská veřejnost stále velký zájem. Přestavby probíhaly tak, že muzeum nebylo uzavřeno.

Vysokou obsahovou úroveň stálé výstavy ocenili účastníci 13. mezinárodní setkání historiků hasičství a požární ochrany na téma „Tovární hasičské sbory“ ve dnech 5. – 8. října 2005.

Úspěšné byly také 17. mezinárodní rozhovory pracovní skupiny pro dějiny hasičství při Historické komisi CTIF, které se konaly ve dnech 1. a 2. října 2009 v Příbyslavi na téma „Hasiči jako nositelé kultury ve městech, městečkách a na vesnicích“. Rozhovorů se zúčastnilo 80 historiků ze 14 zemí.

Konferenci předcházelo zasedání odborné historické komise CTIF, byl vydán sborník.

Zasedání bylo výjimečné i tím, že mezinárodní komise historiků CTIF upřesnila, že to byl rok 1850, kdy v Českém království v městečku Zákupy vznikl sbor a stal se tak vůbec prvním hasičským sborem v tehdejší Rakousku, chcete-li podle současných kritérií ve Střední Evropě.

V srpnu 2006 byla v rámci projektu „Historická hasičská vozidla a jejich vývoj do druhé světové války“ zahájena rozsáhlá renovace a oprava hasičského automobilu Praga RN z roku 1934, který čtvrt století stál jako pro expozici nepoužitelný vrak v depozitu muzea. Pragovku se za finanční pomoci ministerstva kultury podařilo renovovat, zpojízdnit a dnes patří mezi funkční technické památky. Veřejnosti se už dvakrát představila na hasičských slavnostech v Litoměřicích a absolvovala propagační jízdy Příbyslav – Ostrava a Lány – Litoměřice.

V roce 2005 bylo dokončeno převedení sbírkové evidence do digitální podoby a v roce 2007 Příbyslav získala mezinárodní certifikát CTIF pro hasičská muzea jako první instituce vůbec. Knihovna byla v roce 2008 registrována do evidence knihoven vedených při ministerstvu kultury jakožto základní knihovna se specializovaným knihovním fondem.

Archiv Centra hasičského hnutí byl 3. září 2007 zaregistrován odborem archivní správy a spisové služby Ministerstva vnitra České republiky. To nám umožňuje na tomto úseku žádat o dotace. Na druhé straně nám to tahá peníze z kapsy, protože oni jsou nároční na prostory, ve kterých to může být vůbec umístěno.

Navíc chci připomenout, že pro potřebu depozit jsme usilovali o získání nového objekt - bývalé příbyslavské bramborárny, která má dobrou polohu, je prostorná, suchá, s betonovou podlahou a rekonstruovanou střechou. Následně jsme řešili její odkoupení a současný odprodej bývalé octárny z našeho majetku. Obě transakce se nám na přelomu let 2009 a 2010 podařilo dotáhnout do konce.

V souladu s našimi záměry jsme vyměnili část pozemku octárny za pozemek zámeckého parkoviště. Snad jen pro pořádek. Veškerá zásadní rozhodnutí výkonného výboru Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska se vždy opírají o pozitivní stanoviska schválená jednotlivými shromážděními starostů OSH. Informujeme o nich pravidelně nejen v hasičském tisku, ale i na našich webových stránkách Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Centrum hasičského hnutí Příbyslav pořádá setkání sběratelů předmětů hasičství kuriozit a sekce filatelistů Požárofilia.

Centrum se podílí také na organizaci celostátních hasičských festivalů dechových hudeb v Pelhřimově a letos připravuje jubilejní 10. ročník.

Pro mladé hasiče pravidelně pořádá pochod krajem Jana Žižky a Karla Havlíčka Borovského.

Samostatnou pozornost si zaslouží nově zavedená tradice celostátních setkání požárních automobilů, jejich řidičů, strojníků a osádek Pyrocar na příbyslavském letišti. První akce toho druhu se konala

poslední srpnový víkend roku 2007. Účastnilo se jí nebyvalé množství hasičské techniky. Úspěch se opakoval o rok později na stejném místě. Na takřka 300 hasičských automobilů se přišlo podívat na 25 tisíc lidí.

Naším prvotním cílem bylo poskytnout starostům měst a obcí, velitelům jejich jednotek, řidičům, strojníkům a všem tzv. mokrým hasičům přehled o současných mobilních prostředcích používaných dobrovolnými hasiči, a to se, myslím, plně podařilo.

Akcí se účastnily vedle našich firem, jako je například THT Polička a SPS Slatiňany, také zahraniční výrobci hasičské automobilové techniky – německý Ziegler a polský Wawrzaszek.

Pyrocarty měly mimořádný technický význam a podle ohlasů daly dobrovolným a podnikovým hasičům větší přehled o současné mobilní technice než mezinárodní veletrhy Pyros na Výstavišti v Brně, které počítají především s přítomností managerů.

Tím nehodlám brněnský veletrh Pyros nijak snižovat. Chci jen zdůraznit specifiku našeho Pyrocaru. Není tolik pro obchodníky, ale je pro hasiče z našich zbrojnic, kteří jsou hlasoví po technické osvětě.

Na 14. ročníku Mezinárodního veletrhu požární a bezpečnostní techniky Pyros ve dnech 13. – 17. května 2008 v areálu Brněnských výstav a veletrhů mělo naše Sdružení svůj stánek, o který byl ze strany návštěvníků evidentní zájem. V součinnosti s Veletrhy Brno a s Moravskou hasičskou jednotou jsme na závěru Pyrocaru poprvé uspořádali Den hasičů.

Velice kvalitní byla naše účast na Dnech záchranářů, které se konaly v Poděbradech, hasičských poutích na Svatém Hostýně, na Hasičském dni na Konopišti a při dalších slavnostech.

Centrum hasičského hnutí vydalo v roce 2008 publikaci „Toulky hasičskou minulostí očima kronikářů“. Sdružení hasičů podpořilo vydání knihy Josefa Nitry „Oheň a lidé v českých zemích do roku 1985“, kterou jste všichni obdrželi dnes při prezenci.

Hasičským tradicím jsou věrné všechny naše sbory. Není týdne, aby nám nepřišla nějaká pozvánka na oslavy výročí založení spolku. Výkonný výbor účast na nich pravidelně projednává, žel, při počtu našich sborů není v silách ústředí všechny akce, o jejichž významu vůbec nepochybujeme, z Prahy pokrýt. O to více nás těší mediální ohlasy a široký ohlas mezi nehasičskou veřejností v obcích a městech.

V mnoha směrech se změnila práce se sdělovacími prostředky. Nástupem do funkce mluvčího se zjednodušil informační systém, hlavně přepracováním internetových stránek v minulém roce. Grafy návštěvnosti ukazují, jak už jsem říkal, že tam chodí přibližně 1500 čtenářů denně. Zvyšuje se korespondenční aktivita uživatelů webu.

Snažili jsme se také rozšířit aktivní dopisovatelskou spolupráci a vyhlásili pro sbory dobrovolných hasičů soutěž „Podařilo se!“ Soutěž už byla vyhodnocena a pro nejlepší sbory dobrovolných hasičů jsou připraveny hodnotné ceny. Nechte se překvapit.

Dne 30. června 2008 byla podepsána Deklarace o spolupráci mezi Sdružením hasičů a Českým rozhlasem, která se postupně dostala do reálného života. Aktivně vstupujeme do pravidelného pořadu Radiožurnálu pod názvem „Když voláte 112“ a před měsícem se naši zástupci účastnili diskuse v pořadu „Káva o čtvrté“ na stanici Český rozhlas 2. Škoda jen, že i přes naši snahu nejví zájem Česká televize. Výjimkou byly informace o loňské propagační jízdě ve „Zprávách z regionů“ a v relaci „Dobré ráno“.

Velmi dobrá spolupráce je s médii na krajských a okresních úrovních. Největší mediální akcí podporující dobrovolné hasiče se stala téměř půlroční rubrika listu Deník, který ve svých přibližně 80 okresních mutacích každý týden textem i fotografiemi ve spolupráci s Velkopovickým kozlem představoval naše sbory.

Dobrá je i spolupráce s některými redakcemi celostátních novin. Například mediálního partnerství Pyrocaru se ujala Mladá fronta Dnes a deník Právo průběžně informoval o propagační jízdě Přibyslav – Ostrava. Velký zájem projevila média o Ivu Šimovou z SDH Okrouhlice v okrese Benešov, která 15. srpna 2009 získala v polském Cichowu titul „Miss hasička Evropy“.

Jak víte, po několika letech přerušeni znovu organizujeme soutěž „Miss hasička České republiky“. Organizace konkurzu se ujala společnost Global Care, náš smluvní a servisní partner komunikativního programu levného telefonování „Volejte s hasiči“.

Z našich nejvýznamnějších akcí pořizujeme filmové záznamy. Nejvíce informací o dění ve Sdružení samozřejmě přinášejí naše tisková média Hasičské noviny a Alarm revue. Udrželi jsme tedy obě periodika, zpravodajsky zaměřený čtrnáctideník a publicistiku a fotograficky orientovaný barevný žurnál, který spíše obrazovými prostředky ukazuje nevšednost našeho hnutí, jeho barevnost a krásu.

Bylo by ku prospěchu nás šech, kdybychom dokázali právě naše žurnály dostat do všech sborů dobrovolných hasičů, ale i na všechny obecní úřady. Je zde přece tolik informací usnadňujících činnost na úseku požární ochrany a jsem přesvědčen, že i dnešní jednání bude impulsem zvláště pak pro zástupce našich sborů, zástupce sborů v obecních samosprávách, ale i Svazu měst a obcí a dojde tak k rozšíření našeho tisku na všechna SDH, potažmo obce. Chceme tak přispět k zabezpečení informačního toku seshora dolů a naopak.

Vážené delegátky, vážení delegáti,

nebylo by možné považovat mou dnešní zprávu za kompletní, pokud bych opominul jednu ze stěžejních oblastí naší práce – činnost dětí a mládeže.

Zatímco před pěti lety v našich řadách bylo 41 tisíc dětí a mládeže, současné údaje hovoří o počtu přes 45 tisíc. Přestože čísla nemusí vždy vypovídat o kvalitě výchovné práce s dětmi, v tomto případě si trůfám tvrdit, že tady přímá úměra platí, dětí nám přibývá a naši vedoucí je vedou nápaditěji.

Podarilo se nám udržet stabilní počet vedoucích a instruktorů a dokonce jsme ho o více než dvě stovky zvedli. Je potěšující, že jsme tím podchytili jednu z nejproblematictějších pasáží v rámci dobrovolné mimoškolní činnosti, a to je trvalá a všestranná péče o výchovu nové mladé generace.

Je nesporné, že jsme nejvýznamnějším občanským sdružením České republiky, které systematicky a cílevědomě pracuje s mládeží, má ve svých řadách nejvíce dobrovolně organizované mládeže a jako možná vůbec jediní se věnujeme dětem již v jejich předškolním věku.

Přestože naše stanovy neumožňují přiznat hasičskému potěru oficiální členství, díky řešení, které připravila Ústřední odborná rada mládeže a které reprezentuje dokument Statut odborných rad mládeže, je tato činnost v našem sdružení zakotvena i legislativně, a co mě těší nejvíce, je hojně podporována sbory dobrovolných hasičů.

Vždyť k poslednímu dni loňského roku jsme ve výroční zprávě vykážali více jak 1500 členů naší přípravy, což je oproti roku 2005 nárůst o 130 procent. V roce 2007 se zrodil Festival Přípravy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, akce atypická, nesoutěžní, ale velice prestižní. Vystoupení naší nejmenší drobtiny v rámci doprovodného programu na ostravské olympiádě bylo pro většinu zahraničních účastníků překvapivé.

Své 35. výročí oslavila v roce 2007 hra Plamen. Setkání pamětníků a zakladatelů proběhlo v Přibyslavi, mělo důstojný průběh a zajímavý program. Na rozdíl od našich slovenských kolegů se nám podařilo naši v minulosti společnou hru nejen uchovat při životě, ale rozvíjet ji, o čemž nejlépe svědčí fakt zvyšujícího se počtu zapojených kolektivů a družstev.

V oblasti dorostu je celoroční práce poněkud složitější a její inovační prvky méně dostupné a čitelné. Zavedli jsme kategorii jednotlivců a tento krok se v posledních letech jeví jako dobrá volba ke zvýšení motivace mládeže.

Získali jsme titul „Organizace uznaná pro práci s dětmi a mládeží na období let 2007 – 2010“, který nám byl udělen ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, a to i přesto, že nejsme typickým sdružením dětí a mládeže.

Rovněž se stále pyšníme akreditačním dokumentem na vzdělávání hlavních vedoucích táborů, kterých jsme za poslední volební období proškolili 84.

Vydány byly nové Učební texty pro vedoucí a instruktory, aktualizovala se Směrnice celoroční činnosti dorostu a byla vydána příručka a výukové CD „Průvodce plněním odznaků odbornosti“. Periodicky vycházel mládežnický zpravodaj Hasíkovy novinky.

Vypracovány byly dva elektronické programy, a to pro zpracování soutěží mládeže a pro výuku rozhodčích.

Každoročně jsme získali na činnost dětí a mládeže státní dotaci z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Na neinvestiční činnosti včetně provozních nákladů okresních a krajských článků či mzdového ohodnocení se v ročním průměru jednalo o cca 16 milionů korun.

Podarilo se rozvíjet i investiční oblast. Objekty, které díky dotaci ze jmenovaného ministerstva našly svůj nový kabát, jsme vyfotografovali a snímky prezentujeme ve vestibulu této budovy.

Práce s mládeží se nám daří také v soutěži „Požární ochrana očima dětí“, kterou každý rok řádně vyhodnocujeme.

Na dobrém Pan Jaroslav Marek:

ěnu dobrovolných hasičů se nemalou měrou podílejí naši sportovci, kteří na domácích i mezinárodních soutěžích dosáhli opět vynikajících výsledků. Z domácích šampionátů chci zvláště připomenout zářijová mistrovství republiky v požárním sportu. Mistrovská klání v Havlíčkově Brodu, Litomyšli,

Plzeň, Přerově a v Ústí nad Labem nám zůstanou v paměti nejen jako místa vynikajících sportovních výkonů, ale i jako místa dobře zorganizovaných akcí. Stranou od nich nezůstávaly ani první ročníky Svatováclavského poháru v tradičních disciplínách ve Dvoře Králové nad Labem.

Domácí úspěchy naši sportovci zúročili na mezinárodním poli. V roce 2005 na mezinárodní hasičské soutěži CTIF v chorvatském Varaždinu se mužským i ženským družstvům České republiky podařilo obhájit prvenství z předchozí olympiády ve finském Kuopiu.

Příjemné bylo, když k oslavě 35. výročí založení hry Plamen dovezla naše reprezentace dívek a chlapců ze XIV. mezinárodní soutěže mladých hasičů ve Švédsku diplomy z cenného pátého místa.

Naši sportovci skvěle zabodovali také při loňské XIV. mezinárodní hasičské soutěži a XVII. mezinárodní soutěži hasičské mládeže v Ostravě, kde startovaly asi tři tisíce reprezentantů z 27 zemí světa. Byli jsme doma, a proto naše výprava soutěžila v maximálně možném počtu. Byli jsme favority a nezklamali jsme. Všichni naši sportovci si zaslouží absolutorium. Reprezentovali čestně a na vysoké úrovni. Zvláště bych chtěl ocenit účast našich mladých hasičů a hasiček, kteří zúročili podmínky, které jsme jim vytvořili.

Tady vidíte výsledek (ukazuje): Vetorihův pohár, který získali chlapci z Chlumce nad Cidlinou v okrese Hradec Králové.

Naši dobrovolníci se aktivně podíleli na klidném průběhu ubytovacích a stravovacích služeb, úklidu stadionu a dalších využívaných ploch a prostranství, zajistili jsme komplexní prodej suvenýrů a propagačních předmětů. Práce a úsilí odvedené při organizaci této gigantické mezinárodní akce bylo obrovské. Všem, kdo ke zdatu soutěže přispěli, náleží srdečný dík.

Soustavnou pozornost věnujeme Hasičské vzájemné pojišťovně, a.s., Výzbrojně požární ochrany, a.s., a hasičskému nakladatelství a vydavatelství Fire Edit, s.r.o. V roce 2006 bylo na sjezdu Dobrovolné požární ochrany Slovenské republiky oficiálně uzavřeno dělení majetku z doby společného státu, které proběhlo ke spokojenosti obou stran. Sdružení hasičů a Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s., uzavřely s DPO SR dohodu o vzájemném vypořádání v akciové společnosti Výzbrojna požární ochrany, Pojišťovna odkoupila akcie.

Hasičská vzájemná pojišťovna vybudovala nový Hotel Příbyslav i pro potřebu naší organizace a k zabezpečení komplexních služeb pro Centrum hasičského hnutí. Vynaložená částka přesáhla 30 milionů korun, prostředky byly z vlastních zdrojů pojišťovny.

Naše pojišťovna učinila řadu kroků s cílem získání licence na pojištění odpovědnosti vozidel. Od roku 2008 Všeobecná hasičská pojišťovna patří mezi 8 společností, které vlastní všechny licence pro pojišťování. Nebylo to snadné a o to více si této licence ceníme.

K 1. lednu 2007 byl do funkce předsedy představenstva výzbrojny požární ochrany ustaven pan Ing. Miloš Kříž, který se svými spolupracovníky provedl celkovou vnitřní analýzu společnosti a začal rázně řešit kritický stav společnosti.

V návaznosti na opatření a přijatou koncepci vládou České republiky od 1. ledna 2008 vstoupila v platnost nová zákonná úprava o insolventnosti. To byl prioritní důvod, aby Hasičská vzájemná pojišťovna odešla z VPO a svým dalším setrváváním ve Výzbrojně neohrožovala svou vlastní činnost.

Tento vynucený krok prospěl oběma společnostem a nám umožnil lépe využít našeho potenciálu v nich. Sumárně jsme nic neztratili, ale naopak v dalších krocích jsme mohli o svém vlastnictví svobodně a samostatně rozhodovat.

Snížením kapitálu se Sdružení hasičů stalo rozhodujícím vlastníkem Výzbrojny s 99 procenty podílu. Vzali jsme si ve prospěch Výzbrojny půjčku, řádně ji zajistili a spolurozhodovali o jejím využití. Ing. Kříž na vlastní žádost své působení ve Výzbrojně koncem roku 2009 ukončil. Každoročně jsme s tímto krizovým manažerem uzavírali smlouvu na dobu určitou.

Funkci po něm převzal Jan Žižka, který v krátké době udělal některá účinná opatření. Výzbrojna se revitalizuje, dochází ke zlepšení obchodní činnosti, vrací se důvěra obchodních partnerů. Bude záležet především na nás všech, chceme-li vůbec přispět k řešení řekl bych pro nás „citové“ záležitosti a zda především v současné ekonomicky vypjaté době společnost podržíme či nikoliv.

Společnost s ručením omezeným Fire Edit jsme v roce 2006 převzali do stoprocentního vlastnictví. Ve druhé polovině roku 2009 jsme oddělili funkci jednatele od funkce šéfredaktora.

Vážené hasičky, vážení hasiči, drazí hosté,

v rámci přípravy IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska proběhly od závěru loňského roku valné hromady sborů dobrovolných hasičů okrsků, sešla se shromáždění delegátů sborů a shromáždění představitelů okresních sdružení hasičů a krajských sdružení.

Do čela okresních sdružení bylo demokraticky zvoleno mimo jiné 24 nových starostů a starostek. Změny jsme zaznamenali také v krajských sdruženích, v krajích přibyla nová jména:

- v Praze Jindřich Riesner,
- v Karlovarském kraji Petr Jelínek,
- v Pardubickém kraji Josef Bidmon,
- v kraji Vysočina Jan Slámečka a
- v Olomouckém kraji Dáša Bártková.

Jim a všem ostatním znovuzvoleným funkcionářům srdečně blahopřeji.

Nebývale se zvýšil podíl žen na vedení okresních sdružení. Nyní máme 13 starostek a 54 starostů. Takový poměr jsme nikdy v historii neměli. Nedosáhli jsme ho žádnou direktivou a nařízením, ale přirozeným vývojem, který mimo jiné odráží rostoucí podíl žen v našich řadách.

Vážení delegáti sjezdu,

naše hnutí přinejmenším od doby národního obrození nežije ve vzduchoprázdnu. Jsme pevnou a významnou součástí společnosti, ať už má jakýkoliv charakter. Ze samé podstaty jsme hnutím humánním a lidovým. Tvoříme pospolitost v době, která nadřazuje individualismu a bohužel i sobectví. Nikdo nám nemůže upřít skutečnost, že do společnosti vnášíme dnes tolik potřebný pocit zodpovědnosti nejen za sebe, ale také za jiné.

V našem programu dominuje přátelství, vřídlost a ochota, my se neotáčíme zády k nikomu, kdo potřebuje pomoc v kritické situaci. Nikoho nenecháváme na holičkách, když mu hoří střecha nad hlavou a je třeba ho vynést z ohně nebo vysvobodit ze zaplaveného domu a potom z potopy odčerpat vodu. Jdeme do větrné smršti, když padají stromy přes silnici a překážky se musí neodkladně odstranit, jsme hned na místě také u zdánlivě banálních příhod, když se na půdě usadil roj zdivočelých včel nebo vos.

Jako o život jedeme k dopravní nehodě, abychom z demolovaného auta vystříhali zraněné pasažéry nebo někdy, žel, již mrtvá těla. Není dramatický příběh, u něhož bychom my, dobrovolní hasiči s našimi profesionálními kolegy nebyli.

Také v Ostravě kdysi platilo: „Já jsem horník, kdo je víc?“ Neklademe podobně nadsazenou otázku „Já jsem hasič, kdo je víc?“

Není třeba se kasat a bít v prsa, ale pravdou je, že jsme hnutím protknutým lidskostí. Bez naší dobrovolné práce život ani v České republice nebude mít své jistoty a svou bezpečnost. A nic cennějšího od života na zemi není a nebude. I statistické ročenky, vydávané generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru, jsou důkazem toho, že podíl na zásahové činnosti dobrovolných hasičů vzrůstá a že jim přibývá výjezdů k zásahové činnosti. V posledních 4 letech vzrostl počet jejich výjezdů o plných 32 procent. Doufáme, že toto číslo bude narůstat i v budoucnu.

Členové našeho občanského sdružení ale nezachraňují jen životy a majetek. Zejména v menších městech a na vesnicích jsou páteří společenského a kulturního dění. Mnohde je to tak, že už jenom dobrovolní hasiči v obci pořádají nějaké soutěže, zahradní slavnosti, plesy, masopusty, šibřinky, uklízejí náves i periferii vesnice.

Pokud se o příslušnicích jedné strany v minulosti propagandisticky mluvilo jako o vedoucí síle, my takovou vedoucí silou v dobrém slova smyslu takřka všude po zasluzce jsme.

Na podzim budu komunální volby. Mnoho hasičů bude do obecních samospráv kandidovat na seznamu stran a hnutí všeho politického spektra. Někde dokonce hasiči mají svou vlastní kandidátní listinu a jsou ve volbách úspěšní. Ukazuje to naše pevné zakotvení ve společnosti a že nejsme hnutím pro sebe. Proto si vážme našich aktivit, naší svobody a nezávislosti a setrvejme na svých pozicích. Poctivá a zodpovědná práce všech úseků naší činnosti zapadá do soukolí našeho hodinového stroje, počínaje

- péčí o své potenciální nástupce přes
- aktivní působení v jednotkách požární ochrany,
- činnost na úseku prevence, ochrany obyvatelstva,
- poradenskou a preventivně výchovnou činnost po
- péči o odkazy našich předchůdců, ale i
- společenský a kulturní život v obcích.

Těchto stěžejních oblastí je šest, a proto vám po projednání ve výkonném výboru a Shromáždění starostů navrhujeme i 6 náměstků starosty. Vždyť veškerá naše činnost je si rovnocenná a nesmíme

připouštět korekce při jejím harmonickém rozvoji. I nás v nastávajícím období bude zřejmě čekat utahování opasků a jako již nejednou budeme muset spoléhat především sami na sebe.

K tomu, abychom i v nás ve stávajícím období naplnili svá poslání, je důležitá i těsná a vzájemně prospěšná spolupráce s našimi profesionálními kolegy v rámci Hasičského záchranného sboru České republiky, ale i plodná součinnost s podnikovými hasiči. Vzpomenete-li na rok 2000, tak jsme tím i začínali.

Bez vzájemného pochopení, bez přirozené spolupráce a součinnosti bychom nemohli úspěšně usilovat v orgánech státní správy a samosprávy, v zastupitelstvech obcí a především v obou komorách Parlamentu České republiky a ve vládě České republiky o aktivní a oprávněná řešení našich opotřeb, zaměřených de facto k ochraně a pomoci všem.

Je proto na místě poděkovat našim kolegům nejen za podporu, ale i za aktivní podíl jejich zaměstnanců a příslušníků na rozvoj naší činnosti a zkvalitňování práce jednotlivých úseků. Jsem přesvědčen, že tento trend bude zachován a že i prostřednictvím národního výboru CTIF, jehož jsme všichni členy, zabezpečíme další potřebné kroky pro veškerá konání hasičů v České republice.

Vážené sestry a bratři,

dnes je to téměř na den přesně, co mě delegáti II. sjezdu zvolili starostou Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Víte sami, že to nebyl sjezd jednoduchý a také po něm jsme museli ještě řešit řadu vztahových problémů. Soudím, že na minulém sjezdu v Klatovech již převážil jiný duch rokování a oprávněně nepochybuji, že tomu tak bude i dnes a zítra v Ostravě.

Dovolte mi ohlédnout se za uplynulým desetiletím, které jsem prožil v čele našeho Sdružení. Nepřísluší mi nějaké sebehodnocení, to je na vás, delegátech našeho sjezdu, ale jedno vím jistě – dal jsem všechny své síly, svůj pracovní, ale často i svůj volný čas našemu hnutí, skoro každý víkend jsem byl v našich sborech, abych přímo v nich poznal, co potřebují, co řeší, čím žijí.

Sílu i krásu hasičského hnutí jsem začal vnímat jako malý chlapec u svého otce, venkovského krejčího, nedaleko odsud, ve slezské obci Kylešovice. Samozřejmě, že ne všechno se v životě povede, protože správné plány leží vždy výš, než kam člověk dohlédne. Nikdo ale nemůže našemu občanskému sdružení a jeho vedení na všech úrovních upřít, že jsme od posledních dvou sjezdů udělali nějaký krok zpátky, že bychom ztratili tvář, odvahu, sílu i glanc. Naopak, pokročili jsme zas dále než tam, kde jsme před 5 nebo 10 lety byli. Svědčí o tom i naplnění našeho programového prohlášení.

Jen ozdravné pobyty zůstaly z objektivních příčin nedořešeny. Nenašli jsme ani příležitost v tomto mezidobí v parlamentu projednat námi toužebně očekávaný a v současném ekonomicky napjatém světě prosadit třetí zdroj financování.

Budeme rovněž muset znovu otevřít problematiku zákoníku práce a refundaci mezd pro členy zásahových jednotek, jak to potvrdily i letošní přívalové deště, ačkoliv jsme v roce 2007, v době jeho přijímání, byli ubezpečeni, že zákon o požární ochraně tento problém dostatečně řeší.

Věřím ve zdar našeho IV. sjezdu, věřím, že objektivně zhodnotíme naši činnost za uplynulých pět let, vytýčíme si nový program a personálně obměníme naše ústřední orgány. Na nás, delegátech IV. sjezdu, bude záležet, kam volbou svých zástupců nasměrujeme své vrcholné orgány, jak budou aktivní a přínosné pro hnutí jako celek.

Nescházíme se nepřipraveni, nesvolali jsme se ze dne na den. Ve skoro osmi tisících našich sborů se konaly demokratické valné hromady, proběhlo 77 konferencí a 14 konferencí krajských sdružení hasičů.

Skoro na všech promluvili hejtmani krajů, poslanci a senátoři zákonodárných sborů i poslanci Evropského parlamentu. Ukazuje to pevné zakotvení dobrovolného hasičského hnutí v české společnosti a na evropském kontinentu.

Nechť je i náš ostravský sjezd dokladem našeho sepětí s českou, moravskou a slezskou zemí, s českou státností a integračními principy Evropské unie.

Za práci v minulém období, mezi III. a IV. sjezdem, mně dovolte vám a vašim prostřednictvím i všem našim kolegům, vašim rodinám, mamínám, dětem poděkovat za to, že jste věnovali a mohli věnovat veškeré své úsilí poctivé hasičské práci.

Přísluší mně poděkovat i všem odstupujícím orgánům, výkonným výborem počínaje, Ústřední kontrolní revizní radou pokračuje, přes odborné rady, naše ústřední hasičské školy, Centrum hasičského hnutí a zaměstnanci Kanceláře konče. Bez nich bychom dosažené výsledky nebyli schopni trvale prosazovat.

Dámy a pánové,
děkuji vám všem za pozornost. (Potlesk.)

Pan Max Lesník, zástupce slovinského Svazu dobrovolných hasičů:

Vážení hasiči, hasičky, vzácní hosté!

Dovolte mi, abych vás pozdravil jménem hasičského sboru Zvezda Slovenije.

Děkuji vám za pozvání a za účast na tomto sjezdu a současně vám děkuji za dlouholetou spolupráci s naším hasičským sborem Zvezda.

Do budoucnosti vám přeji mnoho úspěchů ve vaší činnosti a ve vaší práci.

Také vám děkuji za velice příjemné přijetí při příležitosti olympiády, která se konala v loňském roce v Ostravě.

Dovolte mi, abych vás pozval na Olympiádu mládeže, která se bude konat příští rok u nás ve Slovinsku. Přejeme si, aby tak, jak dopadla olympiáda v Ostravě, byla pro vás příjemná i olympiáda ve Slovinsku.

Hasičská jednotka Zvezda za dlouholetou a velice dobrou spolupráci se starostou si dovoluje předat panu starostovi vyznamenání. Děkuji!

(Za potlesku přítomných předává vyznamenání panu starostovi Richterovi.)

Pan Željek Popovič, zástupce chorvatského Svazu dobrovolných hasičů:

Vážení členové, pořadatelé tohoto sjezdu, vážení delegáti, vážení hasiči a hasičky tohoto IV. sjezdu dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska, dovolte mi, abych vás pozdravil!

Jsem velice rád, že jsem se mohl zúčastnit tohoto sjezdu, protože v uplynulých pěti letech jsme stále těsněji navazovali spolupráci mezi našimi hasiči a hasiči České republiky.

Tato spolupráce se realizovala zejména v Podunajské komisi, kde jsme si navzájem předávali zkušenosti z práce hasičů v různých zemích, což přispělo k naší lepší činnosti v budoucnu.

Děkuji vám také za účast a za organizaci olympiády, která proběhla v loňském roce v Ostravě.

Blahopřeji vám ke všem úspěchům, tak jak jsme to slyšeli ve zprávě pana starosty a blahopřeji vám všem k dalším úspěchům.

Věřím, že si zvolíte takové vedení, které bude dále prohubovat tradici dobrovolného hasičství a také spolupráci s hasiči Chorvatské republiky.

Dovolte mi, abych ve znamení dosavadní i budoucí spolupráce předal Zlatou medaili starostovi panu Ing. Richterovi a vám všem předal sošku Svatého Fofiana.

(Za potlesku přítomných předává starostovi Ing. Richterovi uvedené dary.)

Pan Pumpla, vedoucí Ústřední odborné rady velitelů:

Vážené dámy, vážení pánové, vážení vzácní hosté!

Dovolte, abych ve svém příspěvku krátce zrekapituloval činnost našeho Sdružení v oblasti represe.

Na úseku represe jsme měli vytýčeny tyto hlavní úkoly:

- spolu zajišťovat odbornou přípravu k dosažení odborné způsobilosti velitelů jednotek, velitelů družstev, strojníků, rozhodčích a dalších specializací s důrazem na kvalitu a účast všech typů jednotek požární ochrany včetně jednotek nezařazených;

- vyhledávat a získávat členy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska pro činnost v hasičských jednotkách, spolupůsobit při zřizování těchto jednotek a požárních hlídek, připravovat nejlepší členy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska pro funkce velitelů, strojníků a pro další funkce v požární ochraně;

- ve vzájemné spolupráci s hasičským záchranným sborem krajů provádět prověřovací cvičení a taktické cvičení jednotek požární ochrany a složek integrovaného záchranného systému;

- působit na zlepšení systému odborné přípravy tak, aby odborná příprava velitelů, strojníků a dalších funkcí v požární ochraně byla dostupná širšímu počtu aktivních členů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, zařazených v hasičských jednotkách při zachování kvality odborné přípravy s cílem zajišťovat jejich lepší zastupitelnost;

- působit na pořádání prověřovacích a taktických cvičení, pořádat kvalifikační hasičské soutěže, memoriály, pohárové soutěže i další prospěšné akce za účelem zvyšování odborné úrovně členů

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a působení na veřejnosti a k tomu využívat možnosti mezinárodní spolupráce hasičů.

Rada pracovala ve složení:

- vedoucí rady Pumpřla Stanislav,
- členové rady: Plojhar Josef, Růžička Milan, Kučera Robert,
Burket Petr, Mách Roman, Meloun Josef, Kučera Milan, Šulc Bohuslav, Henč Jiří, Ing. Klos Tomáš, Pospíšil Miroslav, Kondler Václav, Ing. Šeps Jiří a Schejbal František;
- přizvaní hosté: Netík Josef, náměstek starosty Sdružení, Ing. Aulický Jan, ředitel Kanceláře Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska; zástupci generálního ředitelství HZS.

Co se stýká publikační činnosti, v Hasičských novinách

- byl každoročně publikován kalendář hasičských soutěží,
- byla vydána skripta z oboru požární ochrany, která byla vypracována jako učební texty pro posluchače 1. a 2. ročníku oboru „Požární ochrana a bezpečnost průmyslu“ sdružením požárního a bezpečnostního inženýrství se sídlem na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava a jsou vhodná pro vzdělávání členů Sdružení hasičů Čech, Moravy A Slezska v oblasti požární ochrany, a to:
 - Legislativa požární ochrany,
 - Požární bezpečnost staveb,
 - Základy požární taktiky,
 - Nebezpečné látky,
 - Plošné rozmístění sil a prostředků,
 - Organizace jednotek požární ochrany.

Dále pro potřebu SDH bylo publikováno nemálo odborných článků v Hasičských novinách a v časopise Alarm revue.

Odborná příprava, tj. školení velitelů a strojníků jednotek Sboru dobrovolných hasičů byla financována přímo po linii generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky a obcí.

Tento způsob zajištění odborné přípravy vychází z koncepce HZS v této oblasti. Do systému jsou individuálně začleněna některá OSH na základě dílčích dohod s územními odbory hasičských záchranných sborů krajů. Zde je využíváno především znalostí vhodných kandidátů, organizačních schopností našich členů a techniky.

Těm OSH, kterým se podařilo nalézt své místo v systému odborné přípravy, se zpravidla daří získávat od HZS i finanční narovnání.

Součástí odborné přípravy, kterou zajišťuje Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, a to spíše vzdělávání členů Sdružení, je získání odznaku I. - III. stupně. Plnění je prováděno na okresních sdruženích, především ve II. a III. stupni.

Další odborností, která je též součástí odborné přípravy a zvyšování znalostí členů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, je získávání odbornosti odznaku „Strojník“. Odznak je též plně k dispozici v kanceláři Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Další odborností je odbornost „Velitel“, ke které byl též vydán odznak.

Bylo konstatováno, že úroveň pořadové přípravy a tudíž i vystupování hasičů na veřejnosti je katastrofální. Odborná rada doporučuje všem velitelům jednotek a potažmo i starostům SDH zaměřit se na zkvalitnění pořadového výcviku hlavně v těch nejnižších člancích, jednotkách i sborech SDH v obcích.

Všichni funkcionáři by si toto měli vzít za své a prosazovat zkvalitnění pořadového vystupování při všech příležitostech a různých soutěžích.

Soutěžní odborná příprava se provádí na okrskových, okresních, krajských a republikových kolech v disciplínách požárního sportu družstev mužů a žen.

V roce 2009 se konala soutěž v tradičních disciplínách CTIF, která byla pojata v duchu proběhlé mezinárodní soutěže v Ostravě 2009. Byly použity překážky a vybavení z této soutěže.

V roce 2005 – 2009 bylo všechno směřováno především na přípravu a zúžení týmu pro Mezinárodní soutěž v Ostravě.

Po zhodnocení výsledků je vidět, že se čtyřletá práce s výběrem mužů a žen vyplatila a přinesla výsledky srovnatelné se světem. Děkujeme všem, kteří věřili, sledovali vývoj a podporovali jej. Mezinárodní soutěž v Ostravě se opravdu reprezentaci Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska povedla. Svědčí o tom výsledky.

Východiskem je skutečnost, že po celé České republice působí 7916 sborů dobrovolných hasičů s počtem 337 tisíc členů.

Jinak všechno ostatní jste slyšeli ve zprávě starosty. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Pan Ing. Jan Majer, vedoucí Ústřední odborné rady prevence:

Dobré odpoledne, vážení delegáti, dámy a pánové!

Chci vám říct několik slov k prevenci, o které se zmiňoval ve svém vystoupení i starosta Sdružení pan Ing. Richter, a vidíte, že prevence není v posledním plánu činnosti Sdružení.

Usnesení II. řádného sjezdu, konaného před pěti lety v Klatovech, bylo rozpracováno v dokumentu „Program činnosti Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska do roku 2010“, kde v článku IV obsahovalo stať „Preventivně výchovná oblast“.

Tato oblast se týká činnosti prevence ve Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve smyslu ustanovení zákona o požární ochraně, kde je v § 75 uvedeno:

„Občanská sdružení, veřejně prospěšné organizace a jiné orgány a organizace působící na úseku požární ochrany pomáhají při plnění úkolů na úseku požární ochrany zejména tím, že ... se mimo jiné podílejí na činnosti směřující k předcházení požárům, zejména preventivně výchovné činnosti mezi občany a mládeží.“

Ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je podle článku I. Ústavního zákona číslo 110/199/8 Sb., o bezpečnosti České republiky základní povinností státu.

Právní řád České republiky uzákoňuje systém ochrany životů, zdraví a majetkových hodnot, jakož i působnost při výkonu státní správy v jednotlivých oblastech státem chráněných zájmů.

V oblasti požární ochrany je ústředním orgánem státní správy Ministerstvo vnitra České republiky, přičemž úkoly státu na úseku požární ochrany zabezpečují na příslušných úrovních hasičské záchranné sbory krajů a v přenesené působnosti také orgány krajů a obcí.

Činnosti příslušných orgánů probíhají koordinovaně, avšak systém je koncipován tak, aby jeho jednotlivé součásti byly schopny plnit stanovené úkoly samostatně.

Nelze však spoléhat pouze na stát, a proto občané musí začít především u sebe samotných.

Významnou součástí a základním principem systému ochrany životů, zdraví a majetkových hodnot je předcházení rizikům, tedy prevence.

Za požární prevenci se považují opatření k zábraně vzniku požáru a omezení jeho účinků. Prevence vychází z analýzy rizik, tj. pravděpodobnosti výskytu nežádoucích dopadů. Do oblasti požární prevence zasahuje svou činností také naše Sdružení, které má mezi ostatními sdruženími působícími na úseku požární ochrany největší členskou základnu.

Mezi hlavní směry a okruhy zájmu Sdružení z hlediska požární prevence patří zejména preventivně výchovná činnost, poskytování odborné pomoci obcím při zpracování dokumentace o požární ochraně obce, zabezpečení zdrojů vody pro účely hašení požárů a jiné záchranné práce, systém zřizování a fungování ohlašoven požárů aj.

Sdružení dále pracuje s mládeží a převážně připravuje mladé hasiče pro práci v jednotkách požární ochrany, ale nezapomíná ani na obecnou přípravu mladých hasičů v oblasti prevence. Činnost je směřována i na výrobu materiálů pomáhajících s osvětou v široké oblasti požární ochrany.

Ačkoliv ze statistik vyplývá, že Česká republika je řazena mezi země s poměrně malým podílem přímých škod na hrubém domácím produktu, je působení v oblasti požární prevence nesmírně důležité a neustále je a bude co zlepšovat. Těžisko spočívá především ve správné preventivní výchově obyvatel.

Největším varováním je počet usmrcených osob při požárech na 100 tisíc obyvatel. Ten v letech 1992 – 2008 rostl a je ukázkou, že občané nedodržují zásady požární prevence a jejich neznalost je stojí životy a zdraví.

Využití potenciálu dobrovolných hasičů působících v našem Sdružení má řadu výhod, ať už se jedná o

- snižování nákladů na požární ochranu,
- jejich nezištnou chuť pomáhat nebo o
- nadšení pro danou věc,

ale nespornou výhodou je zejména jejich rozmístění ve společnosti. Sbor dobrovolných hasičů je téměř v každé obci, kde se lidé navzájem znají, někde i po několik generací.

Citelně však v této oblasti chybí propagační listinné materiály pro úsek požární prevence, které by působily na dospělou část občanů.

Sdružení hasičů v souladu s cílem své činnosti a v rámci základních podmínek této činnosti pomáhá veřejnosti, zejména obcím, státním orgánům, fyzickým a právnickým osobám, a to prostřednictvím svých odborných orgánů: rady prevence a preventistů na úrovni okrsků a sborů dobrovolných hasičů.

Z hlediska prevence při předcházení požárům zejména tím, že provádí odbornou přípravu zájemců o získání odbornosti „Preventista III., respektive II. stupně“, organizováním jejich přezkoušení podle platného metodického pokynu starosty Sdružení a vyvíjením preventivně výchovné činnosti mezi občany a mládeží.

Koordinačním a odborným orgánem ústředí Sdružení hasičů na úseku prevence je Ústřední odborná rada, na úrovni krajských sdružení pak krajská odborná rada a na úrovni okresních sdružení okresní odborná rada a prevence.

Zejména okresní odborné rady kromě odborné přípravy a zkoušek preventistů organizovaly v uplynulém období každoročně odborné semináře pro členy Sdružení, kteří jsou již nositeli odbornosti „Preventista“, ale i pro další zájemce z řad Sdružení hasičů a sborů dobrovolných hasičů, a to na základě aktuálních potřeb v souvislosti s přijetím nových nebo novelizací stávajících právních a technických předpisů. Těch za uplynulé období nebylo zrovna málo.

Připomínám jenom

- nabytí účinnosti zákona o územním plánování a stavebním řádu a jeho prováděcích předpisů,
- dále vydání nové vyhlášky číslo 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, která zavedla nebývalou povinnost instalovat zařízení autonomní detekce a signalizace požáru a přenosné hasicí přístroje v rodinných domech, bytových domech a ubytovacích zařízeních, jejichž výstavba byla zahájena po dni nabytí účinnosti této vyhlášky, tj. od 1. července 2008.

Z nepříznivých ukazatelů statistiky, které vypovídají o vysokých počtech osob usmrčených při požáru v domácnostech, vyplynul požadavek na propagaci a vysvětlování potřebnosti instalace obou zařízení i ve stávajících domácnostech. Tyto informace spolu s vysvětlením funkce tohoto zařízení bylo nutné preventistům na seminářích předat a vybavit je tak znalostmi pro takto cílenou preventivně výchovnou práci.

Dalším novým předpisem v oblasti bezpečného provozování komínů je nařízení vlády číslo 91/2010 Sb., o podmínkách bezpečnosti při provozování komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv, které vstoupí do účinnosti ode 1. ledna 2011 a nahradí zastaralou a již nevyhovující vyhlášku číslo 111/1981 Sb.

Výklad tohoto nařízení vlády byl vyhlášen jako hlavní téma odborných seminářů v letošním roce spolu s výkladem související problematiky komínů podle evropských a našich národních norem.

Samostatnou kapitolou je neustálý proces změn v technických předpisech, které nepochybně poskytnou témata ke školení a odborným seminářům preventistů v dalších letech.

Pro informační legislativní a metodickou podporu práce preventistů, zejména v oblasti pomoci občanům při plnění jejich povinností vyplývajících ze zákona o požární ochraně, byly Ústřední odbornou radou prevence zpracovány a na webových stránkách Sdružení zveřejněny 4 metodické listy, které hovoří o

- vodních zdrojích,
- dokumentaci o požární ochraně obcí,
- preventivně výchovné činnosti na 1. stupni základních škol,
- zřizování a fungování ohlašoven požáru v obci.

V uplynulém období byla přepracována metodika soutěže „Požární ochrana očima dětí“ na podmínky současného organizačního uspořádání našeho školství, nově zřízena kategorie pro děti s více vadami.

Soutěž „Požární ochrana očima dětí“ je vyhlašována každoročně a je stále ještě populární a účinnou metodou propagace požární ochrany mezi dětmi a mládeží.

Současně je ale nutné konstatovat, že jsou z některých jiných institucí vyhlašovány obdobné „konkurenční“ soutěže a počet prací zasílaných k vyhodnocení, zejména na úroveň okresních odborných rada prevence postupně klesá.

Ústřední odborná rada je si vědoma skutečnosti, že je potřebné tuto soutěž oživit, využít možnosti technického pokroku, zejména v oblasti výpočetní techniky a digitálních technologií, a vyhlásit nové oblasti s možností zpracování soutěžních prací s využitím těchto technologií:

- počítačové prezentace,
- filmové šoty,
- fotografie,
- počítačová grafika apod.

V drtivé většině se ale nově se otevírající možnosti zastaví již na úrovni okresů a narazí na technické vybavení okresních sdružení, kterými jsou zastaralé počítače, nedostupnost odpovídajícího softwaru apod.

Byl přepracován a modernizován Metodický pokyn starosty Sdružení k získávání odbornosti „Preventista I., II. a III. stupně“, nově byla zavedena omezená platnost osvědčení preventisty II. a III. stupně na dobu pěti let.

Přestože s tímto krokem byl ve výkonném výboru zpočátku vysloven nesouhlas, byla následující argumentace o dynamickém vývoji na úseku předpisů přesvědčivá a omezená platnost na dobu pěti let byla do metodického pokynu zapracována.

V uplynulém období byly zahájeny práce na přepracování učebních textů k získání odznaků odbornosti „Preventista III“ a „Preventista II“. S ohledem na silný vliv legislativních změn a změn v českých technických normách nebyl proces přepracování dosud doveden do konce. V současné době nastala v této oblasti relativní, zdůrazňují relativní, stabilizace a úkol dokončit a zpřístupnit učební texty tedy stojí před ústřední radou v následujícím období.

Se vzrůstajícím počtem přírodních katastrof má prevence v hasičské praxi, jak už zde bylo řečeno, širší pojetí. Klimatické změny a neuvážené zásahy do krajiny způsobují, že přírodní katastrofy mají čím dál tím větší dopady na naši společnost. Ze zásahů máme mnoho poznatků o podceňování přírodních zákonitostí, které v důsledku vedou ke zbytečným tragédiím.

Podle aktuálních potřeb, zejména po zkušenostech z katastrofálních povodní v roce 2002, ale i letošním místních nebo tzv. bleskových povodní je potřebné, aby preventisté zaměřili své působení na občany rovněž v oblasti ochrany obyvatelstva a zásad správné praxe při vzniku mimořádných událostí.

Za tím účelem Ústřední odborná rada prevence a Ústřední odborná rada ochrany obyvatel úzce spolupracují s tím, že Ústřední odborná rada prevence bude nápomocná plnění úkolů Ústřední odborné rady ochrany obyvatelstva, která nemá svůj protějšek v referentech ochrany obyvatelstva ve sborech dobrovolných hasičů.

Konkrétním výsledkem této spolupráce bylo vydání příručky „Ochrana člověka za mimořádných okolností“, jejíž zásady preventisté pomáhají prakticky aplikovat a rozšiřovat mezi občany.

Činnosti sborů dobrovolných hasičů obcí v oblasti požární prevence jsou ke škodě požární ochrany v pozadí dalších činností, jako je členství v jednotce, požární sport, práce s mládeží a dalších činností a musím zde konstatovat, že pro mladé lidi není tato činnost bohužel příliš atraktivní.

Z tohoto důvodu se výše uvedeným činnostem v plném rozsahu věnuje málokterý sbor a plnění povinností z hlediska požární prevence je nedostatečné. Úroveň je mezi jednotlivými sbory rozdílná. Záleží především na přístupu lidí, kteří mají tuto problematiku na starosti, a nakolik jsou aktivní. Většina sborů má však velké nedostatky v rozsahu preventivního působení a stejně tak v propagaci zásad požární ochrany mezi občany.

Po odstranění třetího oddílu ze zákona číslo 133/1985 Sb., o požární ochraně se začali lidé z řad dobrovolných hasičů cítit v oblasti prevence zbyteční a také se to projevilo stagnací práce v této oblasti. Někde však fungují i sbory, kde i přes omezení ze zákona nadále provádějí preventivní kontroly v soukromých objektech, protože samotní občané mají o tyto kontroly zájem a jsou prováděné s jejich souhlasem.

Z toho vyplývá skutečnost, že tato oblast požární ochrany není uzavřenou kapitolou pro činnosti preventistů z řad dobrovolných hasičů. Bohužel řada sborů požárně preventivní kontroly občanům nenabízí.

Statistika požárů v domácnostech nám ukazuje, jakým směrem kontroly směřovat a kde je potřeba lidi instruovat v požární prevenci. Velké škody mají na svědomí požáry v objektech s více byty. Pokud chceme tato čísla snižovat, je potřeba obrátit se na správce těchto objektů s nabídkou pomoci.

Často jsou na únikových cestách umístěny překážky velké množství hořlavých předmětů, dále lidé blokují svými osobními věcmi věcné prostředky požární ochrany, chybí požárně bezpečnostní značky, východy z objektu na volné prostranství jsou z obavy před zloději uzamykány a lidé častí neví, jak se v případě požáru chovat.

Blíží se také komunální volby. Po volbách a ustanovení starostů do funkcí na obcích bude potřebné nové, ale i stávající starosty seznamovat s principy práce Sdružení, informovat o povinnostech obcí, vyplývajících ze zákona o požární ochraně a jeho prováděcím předpisu a jít obcím v této oblasti naproti. K tomu bude nutné tento úkol provést v nejbližším období po volbách, průběžně pak po celou dobu působení starostů obcí ve funkcích.

Vážené dámy, vážení pánové, hasiči,

podle ohlasů a vlastních zkušeností není činnost preventistů sborů dobrovolných hasičů v oblastech, kam je jejich činnost směřována, na žádoucí úrovni působení. V Ústřední oborové radě prevence bylo konstatováno, že preventistům se musí dát větší impuls a do budoucna vyspecifikovat oblasti jejich činnosti tak, aby vycházely z programu činnosti Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska do roku 2015.

Oblast prevence nesmí být v očích hasičů zastřena rouškou obav z detailních znalostí právních předpisů, z neprůhlednosti právního systému nebo podceňování, respektive upozadění prevence před jistě záslužnou a atraktivní represivní složkou a ve smyslu programu činnosti SH ČMS zprostředkovávat občanům a podnikatelům zásady požární prevence v jejich životě.

K tomu všem hasičům přeji dostatek odhodlání i konkrétních činů. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Pan Jan Muška, vedoucí Ústřední odborné rady mládeže:

Vážené a milé delegátky, vážení delegáti, vážení hosté IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska!

Dovolte mi, abych vás seznámil se zprávou o činnosti na úseku mládeže Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska za uplynulé volební období.

Zatímco v roce 2005 působil ve všech okresech České republiky v rámci Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska 40 940 dětí ve věku od 6 do 18 let, na konci roku 2009 se počet ustálil na 45 236.

Podobný trend navýšení se projevil i v rámci předškolní mládeže, kde se počet zapojených dětí do činnosti rozšířil na 1541.

Mladí hasiči vytvořili každoročně téměř 3500 družstev mladých hasičů a skoro 600 družstev dorostu. Vedlo je necelých 6 tisíc vedoucích.

Ústřední odborná rada mládeže se scházela pravidelně, v průměru osmkrát za rok.

V rámci zimních měsíců se stěžejní činnost točila okolo vzdělávacích akcí vedoucích, rozhodčích i mladých hasičů a nelze opomenout i mnohé zdařilé zimní soutěže, jako je Havířovská hala či Memoriál Marty Habadové.

Březen s sebou po tři uplynulé roky nesl tradici konání semináře pro vedoucí mládeže 1.

kvalifikačního stupně „Činovník“, který nebyl organizován pouze v roce 2009, a to vzhledem k nízkému počtu přihlášených. V roce 2010 byl kurz propojen s kurzem pro hlavní vedoucí táborů, který se konal každoročně. Počet proškolení „činovníků“ se ustálil na 211, z toho aktivní činnost vyvíjí 110, počet proškolených hlavních vedoucích táborů je na 309.

První či druhý dubnový víkend většinou probíhalo v Příbyslavi nebo v Jánských Koupelích školení hospodářů okresních a krajských sdružení. Tématem školení byly každoročně státní dotace na úseku mládeže Sdružení Čech, Moravy a Slezska. Školení pravidelně střídala celorepubliková porada vedoucích okresních a krajských odborných rad mládeže.

Než se jaro dostalo do plného proudu, proběhla každoročně akce zvaná „Bambiriáda“. Akci pořádala Česká rada dětí a mládeže a mladí hasiči prezentovali svou činnost každoročně v průměru v 15 pořadatelských městech.

Počátek prázdnin patřil vždy Mistrovství České republiky hry Plamen a dorostu. V pořadatelsví se postupně vystřídala města, respektive okresní sdružení hasičů, a to Plzeň, Liberec, Zlín, Trutnov a Třebíč. Všem uvedeným náleží upřímné poděkování za jejich skvělou práci.

Hra Plamen oslavila v roce 2007 35. výročí od svého vzniku. Je to dáma v nejlepších letech, které si vážíme a budeme ji dostatečně hýčkat.

V zahraniční oblasti nelze nepřipomenout, že se naši zástupci pravidelně zúčastňovali jednání Mezinárodní komise mládeže a rovněž, že se nám daří organizovat Mezinárodní tábor v Jánských Koupelích i další menší mezinárodní akce, jako jsou setkání či reciproční výměny.

V letech 2005 a 2007 se česká hasičská mládež zúčastnila mezinárodních soutěží hasičské mládeže v Chorvatsku a ve Švédsku. Z Chorvatska přivezla děvčata z Pískové Lhoty stříbrné medaile, ve Švédsku pak obě družstva dívek a chlapců skončila na 5. místě.

Největší hasičská mezinárodní událost uplynulého volebního období se konala v termínu od 19. do 26. července v Ostravě. Mládežnický olympijský týden v Ostravě odstartovaly kromě nezbytné akreditace prezentační výstavy jednotlivých zúčastněných národů. Akce nesla název „Výstavka národů“ a proběhla na úvod světových hasičských her v ČEZ Aréně v Ostravě – Vítkovicích.

Následující den pokračoval doprovodný program v Ostravě – Porubě, kde nejprve odpoledne proběhl „Festival Přípravy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska“, tedy prezentace účinnosti s hasičskou tematikou předškolních dětí, a v podvečer přišlo na řadu „Vystoupení národů“, tedy poutavé kulturní programy jednotlivých mládežnických týmů.

Samozřejmě nelze nezmínit nezapomenutelné zážitky ze slavnostního zahájení her a zejména neopakovatelnou atmosféru z hlavního závodu hasičské mládeže. Na start se postavilo 47 družstev z 27 zemí světa. V celkovém součtu obou disciplín, a to

- požárního útoku CTIF a

- štafety CTIF a věkové bonifikace

se v kategorii chlapců nejlépe vedlo českému týmu z Chlumce nad Cidlinou a v kategorii děvčat hasičskému sboru Zbilje ze Slovinska.

České dívčí zastoupení, děvčata ze Sboru dobrovolných hasičů Písková Lhota z okresu Nymburk, vybojovalo bronzové medaile a poslední český zástupce v soutěži chlapci ze Sboru dobrovolných hasičů Horní Hradiště z okresu Plzeň – sever skončili na 1. místě.

Díky chlumeckým mladým hasičům tak poprvé v historii doputovala do České republiky Vettoriho trofej pro absolutního vítěze mládežnické hasičské olympiády a tento úspěch bude zapsán zlatou barvou do české hasičské mládežnické historie.

Hlavním závodem však olympiáda neskončila. Mladí hasiči předvedli svou hravost a dovednost při „Táborové olympiádě“, což je v podstatě plejáda různých her a soutěží ve smyslu „Hry bez hranic“.

Ostravské mládežnické olympiády se zúčastnila téměř tisícovka účastníků. Jen dobrovolníků, kteří odvedli neskutečný díl dobré práce, bylo na úseku mládeže více jak 200. Poděkování a slova uznání si zaslouží všichni.

Dostatečná pozornost byla věnována táborové činnosti dětí a mládeže Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Sbory dobrovolných hasičů či okresní sdružení uspořádaly každoročně v průměru 300 letních táborů a vzrostl zájem o organizaci táborů zimních.

Kromě táborů probíhaly pravidelně v letních měsících dvě Letní školy instruktorů.

Počátkem každého měsíce října byl zpracován projekt našeho Sdružení pro získání státní dotace z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Za posledních pět let jsme z tohoto ministerstva získali v rámci neinvestiční dotace na činnost dětí a mládeže téměř 100 milionů korun, a co je zvlášť potěšitelné, že se objevují i první vlaštovky přidělené dotace investiční.

Opraveny byly

- chatky na táborové základně v Jánských Koupelech,

- vnitřní rekonstrukcí prošla táborová základna ve Zručí,

- v Petrovičích na Třebíčsku byl hasičský areál dovybaven novými chatkami,

- v Moravských Prusech si mladí hasiči opravili klubovnu,

- ve Vlčnově vyrostla krásná tartanová dráha a

- zrekonstruováno bylo hasičské cvičiště ve Vacenovicích.

Jsou to malé střípky, ale jsou velmi podstatné ve skládání dotační investiční mozaiky úseku mládeže našeho Sdružení.

K úspěšnému získání státní dotace z ministerstva školství přispívá bezpochyby i získání titulu „Organizace uznaná pro práci s dětmi a mládeží“ a rovněž akreditace ke školení hlavních vedoucích táborů.

V roce 2007 spatřil světlo světa Festival Přípravky, tedy prezentace činnosti dětí předškolního věku. Ten první proběhl v Chocni, další pak v Petrovičích na Třebíčsku, a ten poslední, jak jste už slyšeli, v Ostravě. V letošním roce se s naší nejmenší drobotinou potkáme v Domažlicích.

Festival je skvělá akce, která má v rámci našich programů činností své pevné místo. Kouzlo, které má činnost s těmi nejmenšími, má obrovskou motivační sílu a jsem rád, že se tuto skvělou myšlenku podařilo realizovat.

Celoroční činnost úseku mládeže doplňují víkendové akce, kterých se každoročně pořádá více jak jeden tisíc za účasti skoro 20 tisíc dětí.

V průběhu celého pětiletého období vyvíjely ve všech krajích a okresech svou činnost krajské a okresní odborné rady mládeže Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Okresním a krajským radám napomáhalo více jak 2500 rozhodčích soutěží mládeže Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska s kvalifikací II. stupně a necelé dvě stovky rozhodčích s kvalifikací I. stupně.

V oblasti publikační a propagační byly vydány aktualizované „Učební texty pro vedoucí a instruktory“, aktualizovaná směrnice činnosti dorostu a vzdělávací publikace pro mladé hasiče „Průvodce plněním odznaků odbornosti“.

Každý rok byl proveden dotisk drobných propagačních tiskovin a pokračovalo vydávání informačního zpravodaje úseku mládeže Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska Hasíkovy novinky.

Všechny publikace a tiskoviny vyly vydány s dotační podporou ministerstva školství.

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska je stále střešní organizace Sdružení dětí a mládeže a pracujících s dětmi a mládeží – České rady dětí a mládeže.

V závěru mi dovoluňte konstatovat, že počet mladých hasičů se za posledních pět let zvýšil o pět tisíc a počet vedoucích o tři sta. Radíme se na první místo mezi mládežnickými organizacemi a jsem přesvědčen, že tento fakt je důkazem naší dobré práce. Všem, kdo se na ní podíleli, náleží hluboké poděkování.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost! (Potlesk.)

Pan Jan Slámečka, vedoucí Ústřední odborné rady vnitroorganizační:

Vážené delegátky, vážení delegáti, milí hosté!

Předstupuji před vás s úkolem přednést stručnou zprávu o činnosti Ústřední odborné rady vnitroorganizační za uplynulých pět let. Není to snadný úkol.

Právě na tomto úseku činnosti není úspěšnost či neúspěšnost měřitelná počtem organizovaných soutěží a jiných akcí, ani statistikou získaných odznaků odbornosti nebo jiných přímo hmatatelných výsledků. Přesto se o to pokusím.

Odborná rada byla ustavena na podzim roku 2005, tedy bezprostředně po III. sjezdu, a pracovala po celou dobu v počtu 15 členů. Během volebního období došlo ve složení rady ke třem změnám:

- ve dvou případech to bylo ze zdravotních důvodů a
- v jednom případě bohužel i z důvodu úmrtí.

Po celou dobu nebylo nutné provést změnu z důvodu nečinnosti některého z členů.

Během celého období měla odborná rada 21 zasedání. Obsah celého období vycházel jednak z každoročně schváleného plánu práce a také z aktuální problematiky, která byla operativně zařazována do programu zasedání.

Nejdůležitějším úkolem na samém počátku volebního období bylo zapracovat ty změny ve stanovách, které byly schváleny na klatovském sjezdu, do všech vnitřních předpisů Sdružení. Touto novelizací vnitřních dokumentů se rada zabývala na všech svých zasedáních v roce 2006.

Návrhy upravených dokumentů, ať již

- Stejnokrojového předpisu,
- Statutu odborných rad,
- Statutu vyznamenání včetně
- Spisového a skartačního řádu,

byly postupně předkládány k projednání v orgánech Sdružení a celý tento schvalovací proces byl završen, tak jak už tady zaznělo ze zprávy starosty, vydáním sjednocujícího „Souboru předpisů Sdružení k 1. 1. 2007“.

Do této oblasti práce s vnitřními dokumenty patřila také příprava metodických materiálů pro výkonné orgány organizačních jednotek Sdružení. Společně s Kanceláří Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska bylo připraveno, projednáno a výkonnému výboru předloženo několik návrhů těchto nových dokumentů. Uvedu například:

- Metodický pokyn starosty Sdružení k evidenci zápisů z jednání výkonných orgánů Sdružení, krajských sdružení i okresních sdružení,
- Metodický pokyn starosty Sdružení k vyřizování stížností členů Sdružení, a i ten poslední
- Metodický pokyn starosty Sdružení k postupu organizačních jednotek Sdružení při pořizování historických praporů.

V této souvislosti nelze neuvést, že téměř na každém zasedání Ústřední odborné rady byly projednávány dotazy, připomínky i náměty funkcionářů z různých stupňů organizační výstavby našeho Sdružení.

Otevřeně je nutné tady říci, že odborné radě se nepodařilo zcela naplnit dvě záležitosti:

1) Jednou z nich je realizace úprav stanov. Klatovský sjezd formuloval úkol, cituji: „Připravit změnu stanov, která by upravila jejich rozsah, obsah a formulace s cílem lepší srozumitelnosti celého dokumentu.

Poprvé se touto problematikou naše odborná rada zabývala na svém 5. zasedání již v roce 2006, tedy v potřebném předstihu, a přijala určitou vizi struktury úprav stanov, kterou předložila výkonnému výboru Sdružení. Předpokládaný termín schválení takovýchto úprav byl v předloženém návrhu směřován právě na tento sjezd.

Protože se však v zákonodárných sborech České republiky začala připravovat novelizace zákonných norem, týkající se činnosti občanských sdružení a případné přijetí těchto chystaných razantních změn bychom byli nuceni promítnout i do našich stanov, bylo doporučeno úpravy stanov zatím neprovádět a vyčkat s nimi až na novelizaci příslušných zákonů.

Ano, stávající stanovy mají určité nedostatky, které jsou však dílčího charakteru. Vždyť podle současných stanov probíhá 99,9 % činnosti našeho početného Sdružení bez jakýchkoliv problémů.

I pod váhou tohoto argumentů Shromáždění starostů okresních sdružení v dubnu 2009 v dubnu v Příbyslavi rozhodlo, že na tomto sjezdu se nebudeme stanovami zabývat a že se změnou posečkáme až na případné změny v rámci legislativy České republiky. Záměrem bylo připravit metodiku, která by pomáhala při práci funkcionářům, základních článků a která tady řadu let chybí.

2) Druhou věcí, kterou se nám nepodařilo dotáhnout až do úplného závěru, je finální dokončení metodického materiálu pro výbory SDH. Jedná se o vlastní iniciativní krok naší odborné rady. Některé obsahové části byly členy rady zpracovány, ale konečnou podobu vydání, například brožurky nebo CD nosiče, se nakonec z objektivních, ale částečně i ze subjektivních důvodů nepodařilo naplnit.

Ústřední odborná rada vnitroorganizační věnovala značnou pozornost také kontrolní činnosti různých organizačních jednotek Sdružení a formou výjezdních zasedání se snažila, jak se lidově říká, „dostat pod kůži“ této zásadní problematice. Tato setkání sloužila především ke vzájemné výměně zkušeností i námětů atd.

Z těchto zasedání mohu například jmenovat

- v roce 2006 v Jihlavě, kde jsme mapovali práci okresního i krajského sdružení kraje Vysočina,
- v roce 2007 v Bílých Políčanech, kde hostitelem bylo krajské sdružení Královéhradeckého kraje,
- v následném roce v Benešově atd.

Během uplynulého období si odborná rada našla zcela nové pole působnosti, a to přednáškovou činnost o vnitřních předpisech Sdružení. Společně s pracovníky Kanceláře Sdružení tak byla zajištěna obsahová náplň přednášek i jejich konkrétní realizace v několika bžích Univerzity 3. věku i při proškolení starostů okresního sdružení, které bylo realizováno v dubnu 2009 v Příbyslavi.

Samozřejmě, že bych zde mohl také informovat o dalších věcech, ale z časových důvodů si myslím, že to není nutné.

Odborná rada pravidelně hodnotila svou práci, lépe řečeno skládala účty ze své práce. Každoročně projednávala zprávu o své činnosti, která byla vždy součástí výroční zprávy sdružení za příslušný uplynulý kalendářní rok.

Za volební období jsme výkonnému výboru Sdružení postupně třikrát předložili v písemné podobě průběžné zprávy o plnění úkolů, které vytýčil III. sjezd na úseku vnitroorganizačním.

V žádném případě nelze opomenout podíl odborné rady na organizační i obsahové přípravě tohoto sjezdu. Poprvé v březnu 2009 a dále na šesti následujících zasedáních se rada zabývala mimo jiné právě i sjezdovou problematikou.

Na závěr mého vystoupení chci formulovat tři obecné poznatky z pětileté práce Ústřední odborné rady vnitroorganizační, které by mohly být určitým vodítkem těm, kteří budou tento pracovní orgán ustavovat, anebo v něm budou pracovat v nastávajícím období:

1. Organizační rada vnitroorganizační nemusí být v žádném případě složena z členů dle „plošného“ principu jejich delegování, tedy za každý kraj jeden zástupce. Osvědčilo se, aby v ní pracovali ti, kteří k této specifické, spíše legislativně administrativní problematice, mají vztah.

2. Jak jsem již řekl, případný schvalovací proces úpravy našich stanov byl oddálen. Neměli bychom však oddalovat práci na přípravě tohoto procesu. Jde o velmi náročnou práci jak po odborné, tak i

časové stránce a odborná rada vnitroorganizační na ni sama v žádném případě stačit nebude. Navrhují, aby bezprostředně po sjezdu byla výkonným výborem ustavena pracovní, řekněme expertní skupina složená jak z funkcionářů Sdružení, tak i z právníků. Tato pracovní skupina by měla zahájit konkrétní přípravu změn ve stanovách v potřebném předstihu. Věřím, že i v tomto případě bude přáno připraveným.

3. Všichni máme možnost sledovat, jak významnou roli v poslední době hraje krajský stupeň organizační struktury našeho Sdružení. O tom tady byla již také zmínka. Je to dáno především skutečností, že naše krajské orgány mají velmi silné partnery především v krajských samosprávách a krajských úřadech. Jde o finanční možnosti atd. Těto skutečnosti však často plně neodpovídá úroveň vnitroorganizační práce našich krajských výkonných orgánů. V příštím volebním období by se na tuto problematiku měla Ústřední odborná rada vnitroorganizační zaměřit.

Vážené delegátky, vážení delegáti,

zcela na závěr této stručné zprávy chci jako vedoucí odborné rady poděkovat všem členům rady za jejich iniciativní přístup k práci. Poděkování patří i těm, kteří s námi kdykoliv v uvedených pěti letech spolupracovali.

Týká se to především pracovníků Kanceláře ústředí, konkrétně ředitele Kanceláře Jana Aulického a pracovnice Dagmar Hladíkové, kteří nám po celé období zajišťovali bezchybný servis.

Vážení přátelé, vám všem přeji úspěšné jednání a nám všem přeji, ať se nám daří dělat tu naši dobrovolnou „hasičinu“. (Potlesk.)

Předsedající: Děkuji za přednesení zprávy panu Slámečkovi a nyní vystoupí vedoucí Odborné rady ochrany obyvatelstva pan Mgr. Bohuslav Martínek.

Jako další se připraví vedoucí Ústřední odborné rady hospodářské pan Ing. Liška.

Pan Mgr. Bohuslav Martínek, vedoucí Ústřední odborné rady ochrany obyvatelstva:

Dobré odpoledne, vážení delegáti, vážení hosté!

Dovoluji, abych ve svém příspěvku krátce zrekapituloval činnost našeho Sdružení a jeho ústřední odborné rady v oblasti ochrany obyvatelstva.

Úvodem bych chtěl konstatovat, že intenzivnější činnost našeho Sdružení v této oblasti se začala vyvíjet až po II. sjezdu a jako každá nová věc se nerealizovala snadno.

Problematickým se jevil také přenos informací z ústřední odborné rady do sborů, protože kromě Plzeňského kraje neměla ústřední rady protějšek v kraji a už vůbec ne v okresech. Využívala se velmi dobrá spolupráce s Ústřední odbornou radou prevence, kde se část problematiky ochrany obyvatelstva řešila její cestou.

Hlavní těžiště úkolů v této oblasti byla obsažena v části

- podpory činnosti jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí a jejich odborná příprava, a
- v oblasti preventivně výchovné činnosti, takže krátce k tomu.

Co se týká podpory činnosti jednotek, v souladu s právními předpisy jsou stanoveny úkoly jednotkám požární ochrany včetně jednotek SDH obcí na úseku ochrany obyvatelstva a civilní ochrany.

V praxi se tyto úkoly s určitými výjimkami nedařilo plnit a jak tato legislativní opatření uvést do života bez nějakých větších finančních, materiálních či personálních nároků, bylo jedním z hlavních úkolů ústřední rady.

Členové rady se podíleli na zpracování základních dokumentů společně s komisí, která byla ustavena generálním ředitelem Hasičského záchranného sboru. Využívalo se zejména zkušeností Olomouckého kraje z realizace přípravy jednotek Sboru dobrovolných hasičů v této oblasti.

Po přijetí těchto základních dokumentů byla zahájena základní příprava jednotek s důrazem na jednotky v obcích. Ve dnech 21. a 22. ledna 2008 proběhla příprava lektorů pro zajištění této základní přípravy za účasti pracovníků hasičských záchranných sborů a našich ústředních hasičských škol a od roku 2008 začala pravidelná příprava velitelů, přičemž jenom v roce 2008 se této přípravě zúčastnilo přes tisíc velitelů.

Dalším krokem bylo stanovení zásad pro předurčení jednotek k plnění úkolů ochrany obyvatelstva. Konkrétním výsledkem v této oblasti byly i změny v některých základních dokumentech.

Například v Bojovém řádu bylo zahájeno zpracování Metodických listů pro opatření ochrany obyvatelstva, a to

- varování,
- nouzové přežití,
- improvizované prostředky ochrany a
- evakuace.

Nové věci jsou i v Řádu výkonu služby a v Metodice pro zřizování jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.

Zkušenost z ústředních hasičských škol, zejména z Jánských Koupelí, ukazuje na velký zájem hasičů vzdělávat se v oblasti ochrany obyvatelstva, avšak vzhledem k výše uvedeným novým dokumentům bude třeba upravit osnovy vzdělávání, respektive systém kurzů, což by mohl být zase jeden z úkolů ústřední odborné rady.

Jedním z vrcholů snahy Ústřední odborné rady v této oblasti přípravy jednotek požární ochrany obyvatelstva byl její podíl na uspořádání konference „Den po zásahu“, který byl součástí Dne záchranářů v Poděbradech v loňském roce.

Co se týče preventivně výchovné činnosti, konkrétní výsledkem činnosti ústřední oborové rady bylo vydání už zmiňované Příručky pro starosty obcí a referenty prevence. Pro Sdružení jich bylo vydáno 9 tisíc kusů.

Tato příručka přispěla nejenom k rozšíření znalostí ať už starostů či preventistů v této oblasti ochrany, tak i k vytvoření podmínek pro jakousi užší spolupráci obcí s dobrovolnými hasiči.

V oblasti preventivně výchovné činnosti ústřední rada spolupracovala s Ústřední radou prevence také na řešení odborné způsobilosti, zejména pro preventisty II a III, kde byla zahrnuta i problematika ochrany obyvatelstva.

Co dál po IV. sjezdu?

Usnesením vlády číslo 165 z roku 2008 byla schválena „Koncepce ochrany obyvatelstva do roku 2013 s výhledem do roku 2020“. Její realizace v působnosti našeho Sdružení je i součástí návrhu „Programu činnosti po IV. sjezdu“.

Jedním z úkolů, který je v této koncepci, je vytvořit „Program výchovy a vzdělávání obyvatelstva k jeho bezpečnosti a ochraně při mimořádných událostech a krizových situacích“ a bude tvořen pro dvě základní cílové skupiny, a to pro

- děti a školní mládež a pro
- dospělé obyvatelstvo.

Co se týče dětí a školní mládeže, výchova a vzdělávání jsou řešeny v rámci výuky na základních a středních školách, kde na podporu této výuky se předpokládá spolupráce jak profesionálních hasičů v dosavadní podobě, tak také vyšší zapojení nestátních neziskových organizací, zejména našeho Sdružení, které v podstatě působí ve všech obcích.

Co se týká dospělého obyvatelstva, při předávání informací pro tuto skupinu narážíme na řadu úskalí, která ovlivňují různé faktory, jako je nezáměr, pokud člověku nic nehrozí, nebo převládající myšlenka, že po vzniku jakékoliv mimořádné události mu vždycky někdo pomůže a že se o to nemusí starat.

I přes všechny snahy, které jsou vynakládány, se nedaří tyto informace z oblasti ochrany člověka za mimořádných událostí této skupině přiblížit.

Jedním z trendů ve vyspělé Evropě i ve světě je jít cestou nevládních neziskových organizací pro tuto oblast. Proto se domnívám, že zapojení členů našeho Sdružení do programu výchovy a vzdělávání obyvatelstva bude sice jenom jakýmsi malým příspěvkem pro evropské snahy, ale hlavně přispěje České republice ke zvyšování její připravenosti.

Dle stanov Sdružení je v rámci působnosti SDH činnost zaměřena na osvětové, preventivně výchovné a vzdělávací činnosti zaměřené na předcházení požárům, jiným mimořádným událostem a postupům při zasahování proti nim.

Z tohoto důvodu byla také zřízena funkce „referenta ochrany obyvatelstva“, kde v „Rukověti funkcionáře“ SDH je u této funkce uvedeno, že

- spolupracuje s obecním úřadem při organizaci systému varování obyvatelstva,
- spolupracuje s obecním úřadem při provádění osvěty mezi ostatními obyvateli,
- na požádání pomáhá případně pedagogům při přípravě na vyučovací hodiny.

Aby bylo možné zapojit tyto funkcionáře do tohoto „Programu výchovy a vzdělávání obyvatelstva“, je asi nutné vytvořit systém jejich vzdělávání a přípravy v rámci Sdružení, jehož cílem by bylo proškolení

tyto referenty v problematice ochrany člověka za mimořádných událostí tak, aby byli schopni nabyté vědomostí předávat dál.

Z důvodu fluktuace členů SDH, vzniku nových postupů a aktivit v této oblasti ochrany obyvatelstva by bylo vhodné zajistit jakési periodické školení, už o tom tady hovořil pan starosta ve svém úvodním projevu, a realizovat jakousi komplexnější přípravu pro sbory. Je totiž faktem, že od té doby, co jsem ve funkci vedoucího ústřední odborné rady, dělá se všechno kolem jednotek, ale co se týká Sdružení, se toho moc nedělalo, takže to by měl být asi jeden z hlavních úkolů pro další období.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Pan Ing. Liška, vedoucího Ústřední odborné rady hospodářské:

Hasič má ve službě zachovat klid, nemá příliš křičeti ani zbůhdarma mnoho mluvit.

- Hasič ať si počíná vždy s klidem a rozvahou.

- Lépe několik vteřin rozvažovati, ale pak tím rychleji a odhodlaněji pracovati.

Milé delegátky, vážení delegáti,

citát ze zásad „Jak se správný hasič chovat má“, myslím velmi dobře odráží činnost členů Ústřední odborné rady hospodářské, která se scházela pravidelně za uplynulé období od III. sjezdu, podle plánu činnosti schváleného výkonným výborem s tím že v prvních dvou letech tohoto období se s ohledem na řešení některých naléhavých záležitostí scházela i několikrát mimořádně.

Drtivá většina členů měla účast na jednání vyšší než 80 procent, byla ve své práci odpovědná a aktivní, a proto mi dovoluji, abych jim i zde, na tomto sjezdu, veřejně poděkoval za odvedenou práci.

Pravidelnými body pro jednání byly

- informace o hospodaření firem s majetkovou účastí SH ČMS a

- plnění úkolů II. sjezdu a úkolů ze shromáždění starostů.

O těchto informacích jste vyslechli dost ve zprávě a zejména řada číselných údajů je v podkladových materiálech, takže se nebudu opakovat.

Jak jste slyšeli, podařilo se v podstatě postavit celý nový objekt bývalé ubytovny Mladý požárník v Příbyslavi. V období do dalšího sjezdu je podle našeho názoru potřebné, aby SH ČMS usilovalo o opětovné převzetí do svého vlastnictví Hotelu Příbyslav, který je nyní ve vlastnictví Hasičské vzájemné pojišťovny, a měli bychom najít i finanční zdroje k rekonstrukci nového objektu za hotelem, který by byl plně využitelný jako depozitář velké techniky a dílny pro restauraci exponátů muzea.

Za úvahu, zejména v souvislosti s možností využití dotací, stojí zvážit možnost v tomto objektu realizovat některé výstavní akce a zejména pak odbornou přípravu hasičů.

Tyto aktivity by zcela jistě napomohly dalšímu rozvoji našeho Hasičského muzea.

O použití dotací pro Centrum hasičského hnutí v celkové výši přes 10 milionů korun jste se dozvěděli ve zprávě pro sjezd. Chtěl bych však zvýraznit, že sama nadace rozdělila na projekty podporující hasičské hnutí za těchto pět let částku převyšující 2 miliony korun. V budoucím období je v této oblasti žádoucí sledovat hodnotu nadačního jmění a také připravit aktivity a realizovat možnost navyšování tohoto jmění různými dary a odkazy.

Nepodařilo se nám bohužel získat do našeho hasičského vlastnictví akcie Hasičské vzájemné pojišťovny, které jsou v uvozovkách v Moravia bance. Toto je velmi důležitý úkol pro další období, protože po vyřešení vlastnického propojení Hasičské vzájemné pojišťovny a Výzbrojny požární ochrany, jak o tom mluvil pan Ing. Richter, je potřeba dořešit i tuto otázku.

Dalším pravidelným bodem jednání rady bylo projednávání hospodaření Sdružení na úrovni ústředí a situace ve finančních odvodech z okresů.

Pokud se týká odvodů z okresů myslíme si, že situace se od roku 2005 výrazně zlepšila. Dnes již v této oblasti nejsou ani co do času, ani co do výše žádné podstatné problémy. Za to patří velký dík drtivě většině paní starostek a kolegů starostů okresních sdružení.

Hospodaření ústředí je vyrovnané, řádně je schvalován rozpočet a jeho plnění na jednání výkonného výboru.

Mimořádnou akcí s vlastním rozpočtem byly již zmiňované loňské hasičské hry v Ostravě.

Hospodářsky nebyly na akci žádné problémy, což potvrdila i na žádost hospodářské rady speciální kontrolní akce ústřední kontrolní a revizní komise.

Tento postup:

- samostatný rozpočet,
- jeho plnění a
- následná kontrola ÚKRR

doporučujeme zachovat i při všech dalších, významnějších a rozsáhlejších akcích.

Pokud se týká hospodářské rady myslím si, že je možné v budoucím období po tomto sjezdu oddělit funkci vedoucího rady a náměstka starosty a je žádoucí, aby členy rady byli předsedové dozorčích rad HVP a VPO.

Aktuálně bych doplnil informaci ze zprávy pana starosty pokud se týká „finančních prostředků na techniku“.

S největší pravděpodobností je reálné, aby za loňský i letošní rok byla nakoupena technika v celkové výši kolem 400 milionů korun. Myslím si, že celková částka za pět let, která je v řádu jedné miliardy korun na nákup techniky, si zaslouží ocenění.

Věříme, že v tomto procesu budeme pokračovat i nadále a domnívám se, že bychom část těchto finančních prostředků mohli orientovat i na vybavování spojovací technikou, údržbu stávající, eventuálně rozsáhlejší dostavbu našich zbrojnic.

Samozřejmě víme, že je to otázka specifického zaměření dotačního titulu a následných jednání.

Vážené kolegyně, milí kolegové,

přeji všem nově zvoleným funkcionářům, aby v dalším období, z pohledu finančního jistě nelehkém, měli hodně znalostí a rozumu nalézt správná rozhodnutí, cit a srdce umět tato rozhodnutí realizovat.

Citátem jsem začal a dovoluji mi, abych citátem z desatera pro velitele jako motto pro nově zvolené funkcionáře na úseku hospodářském i skončil:

„Važ sobě důvěry těch, kdož tě volili, všem pak dokaž počínáním svým, chceš být dobrým přítelem i vůdcem.“

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Pan Jiří Pátek, vedoucího Ústřední odborné rady historie:

Vážené delegátky, vážení delegáti, milí hosté!

Ústřední odborná rada historie a muzejnictví se v období od sjezdu v Klatovech v roce 2005 scházela dvakrát až třikrát do roka. Zastoupení všech krajů v této komisi není, v některých případech došlo k drobným personálním obměnám.

Na tomto místě bych chtěl vzpomenout a poděkovat všem členům, kteří se podíleli na dobré práci. Někteří však již mezi námi nejsou.

Je to pan Bohumil Klement, pan dr. Jaromír Tausch, CSc., a Miroslav Menšík.

Ve své zprávě bych se v několika bodech chtěl zmínit o činnosti této komise.

1. Metodická práce s hasičskými muzei v České republice.

V roce 2006 zpracoval člen Ústřední odborné rady historie Alois Vláčil seznam hasičských muzeí a síní tradic působících v Čechách a na Moravě. Podchyceno bylo 41 muzeí a síní tradic.

V návaznosti na to uspořádalo Centrum hasičského hnutí v Přibyslavi setkání vedoucích hasičských muzeí a síní tradic, byl vytvořen návrh pasu hasičských muzeí.

V následujících letech proběhla fyzická návštěva některých muzeí a síní tradic a odborní pracovníci Centra hasičského hnutí v Přibyslavi poskytovali metodickou odbornou pomoc, tzv. individuální konzultace.

2. Soutěž kronikářů.

V uvedeném období proběhl X. a XI. ročník soutěže. Do X. ročníku se přihlásilo 11 soutěžících, ocenění jednotlivým účastníkům bylo předáno individuálně.

XI. ročník doznal některých změn. Soutěž v roce 2009 byla vypsána v pěti kategoriích:

- nejlepší tisk,
- nejlepší fotografie,
- nejlepší záznam,
- nejlepší síň tradic a
- volné téma.

Po prvotním nízkém zájmu byly prodlouženy termíny uzávěrek. Vyhodnocení soutěže bude uzavřeno v září 2010.

Na to navazuje i problematika činnosti samotných kronikářů v jednotlivých sborech. V radě se debatovalo o možnostech podpory kronikářů a některé okresy se na Centrum hasičského hnutí obrátily se žádostí o proškolení kronikářů.

3. Syntéza hasičských dějin.

U nás existuje na toto téma zatím jenom dílčí práce. V okolních zemích, a to v Německu, Rakousku a Polsku, přitom už celkové práce vyšly.

Zpracovány jsou dějiny většiny okresů. V rámci debat v ústřední odborné radě byly rozvíjeny dvě koncepce zpracování hasičské historie. Dr. Řepický navrhl zpracování dle mezníků existence jednotlivých státních útvarů na našem území a rozdělit ji do šesti dílů.

Pan dr. Tausch už pracoval s mírně pozměněným konceptem. V roce 2008 byla rozpracována koncepce dr. Tausche a vytipován okruh přispívatelů.

K výraznému kvalitativnímu posunu došlo počátkem roku 2009. Byla ustanovena tříčlenná redakční rada ve složení Stanislav Bárta, Miroslav Kružík a Vasil Pekar, která zpracovala rámcovou koncepci zamýšlené publikace. Jednotliví členové převzali pod svou patronaci jednotlivé tématické okruhy, v nichž budou koordinovat zpracování příslušných kapitol.

4. Evidence památek svatého Floriána.

Debaty na toto téma navazovaly na výzvu Antonína Hučina v Hasičských novinách k podchycení kostelů a kapliček zasvěcených svatému Floriánovi. Podchytit by se měly i sochy svatého Floriána stojící na náměstích, návších, mostech apod.

Karel Boháč otevřel otázku vytvoření evidence památek s tematikou svatého Floriána. Pro Liberecký kraj byla taková evidence vytvořena, v ostatních krajích ale práce nepostupovaly dostatečně rychle. Soupis bude třeba ještě metodicky zaštitit a dokončit.

5. Mezinárodní rozhovory.

O těchto mezinárodních rozhovorech se sice zmiňoval pan starosta ve své zprávě, ale přesto vám je ještě připomenu.

- V roce 2005 se v Příbyslavi uskutečnily rozhovory na téma „Tovární hasičské sbory“,
- v roce 2006 v Jonsdorfu v Německu na téma „Regionální výrobci hasičské techniky“,
- v roce 2007 v Hagenbergu v Rakousku na téma „Historie odborného hasičského tisku“,
- v roce 2008 v polských Mysłowicích na téma „Hasičské přilby“ a
- v roce 2009 opět v Příbyslavi na téma „Hasiči jako nositelé kultury“.

Členové rady byly o přípravě a průběhu jednotlivých rozhovorů informováni. Někteří členové zpracovali na rozhovory své příspěvky.

Pan dr. Tausch byl čestným předsedou mezinárodní pracovní skupiny pro historii,

- v roce 2008 byl místopředsedou pracovní skupiny jmenován pan Stanislav Bárta, který se také stal komisařem pro certifikaci hasičských muzeí za Českou republiku;

- Jiří Pátek byl proškolen jako komisař pro certifikaci hasičských veteránů automobilů.

Rozhovory v roce 2010 se uskutečnily ve Varaždině na téma „Vznik a vývoj hasičských svazů“.

6. Činnost Centra hasičské historie – archiv, knihovna, muzeum.

Ústřední odborná rada byla pravidelně informována o činnosti Centra o akcích, které Centrum pořádalo. Z pohledu metodické práce na poli historie, muzejnictví a knihovnictví byl důležitý kvalitativní posun v práci archivu, knihovny a muzea.

Na základě akreditačního řízení byl Centru hasičské historie v Příbyslavi udělen mezinárodní certifikát „Hasičské muzeum CTIF“. Certifikát uděluje komise pro dějiny hasičství a CTIF, muzea a dokumentaci při CTIF na základě kritérií přijatých shromážděním delegátů CTIF 19. září 2002.

Centrum hasičského hnutí v Příbyslavi tento certifikát získalo jako první instituce vůbec. Akreditace je udělena na 10 let a dokládá, že Centrum hasičského hnutí splňuje nároky na správu sbírek, depozitní režim a výstavní činnost, kladené na instituce zařazené do kategorie hasičských muzeí.

Činnost sekcí.

Pravidelnými účastníky jednání ústřední odborné rady byli i zástupci sekce filatelie a sekce sběratelství. Na zasedání informovali o aktivitách svých sekcí, o pořádání výstav, vydávání tiskovin a o činnosti svých členů.

Na závěr mi dovoďte, abych všem poděkoval za jejich práci a mohu konstatovat, že tato rada, ač patří mezi nejmenší, v rámci Sdružení si své úkoly plní.

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Předsedající: Děkujeme Jiřímu Pátkovi za přednesené informace.

Dále vystoupí vedoucí odborné rady vzdělávací pan Ing. Karger. Jsme rádi, že se úspěšně doléčuje, a proto mi umožníme vystoupení z místa. Prosím.

Pan Ing. Jan Karger, vedoucí Ústřední odborné rady vzdělávací:

Přeji dobré odpoledne a děkuji za pochopení.

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych vás pozdravil za Ústřední odbornou pedagogickou radu a předložil zprávu o činnosti této rady za uplynulé období.

Ústřední odborná pedagogická rada je nejmladší ústřední radou, neboť vznikla až v roce 2005. Vznikla jako reakce na potřebu zkvalitnit vzdělávání členů a funkcionářů našeho Sdružení.

Náplň pro činnost rady byla formulována v usnesení III. řádného sjezdu, v programu činnosti Sdružení do roku 2010 tímto úkolem, cituji z programu:

„Starat se o odbornou úroveň funkcionářů SH ČMS, organizovat pro ně školení, vytvářet pro funkcionáře studijní a metodické pomůcky.“

Naše rada se ocitla v následující výchozí situaci:

- vzdělávání členů a funkcionářů byla v uplynulém období věnována minimální pozornost;
- důvodem tohoto stavu byl především naprosto nedostatečný personální stav aparátu našeho Sdružení

a

- současně nedostatek finančních prostředků umožňující pořádání vzdělávacích akcí.

Aby dobrovolní hasiči mohli smysluplně a efektivně plnit své krásné poslání, musí být také vybaveni potřebnými znalostmi a dovednostmi, tzn. že musí být školeni a vzděláváni.

Systematicky však školení probíhá jen u členů jednotek Sboru dobrovolných hasičů obcí a u vedoucích mládeže. O ostatních asi 200 tisíc členů však z hlediska vzdělanosti takřka vůbec postaráno není, ale i oni mají své postavení a úkoly a je proto nutné je pro výkon jejich funkcí připravit.

Konečně i ti, kteří nemají konkrétní funkce a jsou řadovými členy, by měli mít základní znalosti z požární ochrany, aby i oni mohli být těmito znalostmi prospěšní svému okolí a dokázali poradit či pomoci, aby nebyli hasiči jen podle uniformy, ale i svými znalostmi.

Z toho všeho pro pedagogickou radu vyplývalo, že je třeba vytvořit vzdělávací systém, tzn.

- vytvořit normy znalostí pro jednotlivé úrovně funkcionářů,
- zpracovat odpovídající studijní materiál,
- navrhnout cesty, jak znalosti dostat k cílové skupině, tj. kurzem, školením, příručkou, pomocí internetu atd.,
- určit odpovědnost za provedení vzdělávací akce a
- také navrhnout a zajistit potřebné finance.

První systém vzdělávání byl navržen v roce 2006. Byl projednán ve výkonném výboru a tímto orgánem byl vzat na vědomí. Bohužel doporučení v něm obsažená a směřovaná na ostatní ústřední odborné Rady nebyla většinou vyslyšena.

Na základě dosavadního vývoje a získaných zkušeností předkládá rada v březnu 2009 aktualizovaný návrh systému vzdělávání. Tímto jsou tedy navržena organizační a obsahová opatření, jak zajistit odpovídající školení našich členů a funkcionářů.

Naplnit tento systém však není v moci samotné pedagogické rady. Je třeba úzké spolupráce ostatních odborných ústředních rad, které musí mimo jiné

- stanovit normy znalostí pro funkcionáře své oblasti,
- vytvořit příslušnou odbornou literaturu atd.

Na úrovni krajů a okresů je třeba k plnění tohoto úkolu ustanovit pedagogické rady a zejména pak je nutné, aby na úrovni Sboru dobrovolných hasičů byla aktivně vykonávána funkce vzdělavatele.

Ve výše zmíněném vzdělávacím systému naše rada mimo jiné navrhla, aby byla vytvořena základní doporučená norma znalostí platná pro všechny členy našeho Sdružení, perspektivně s tím, že nově přijímaní členové by museli před vstupem prokázat základní znalosti, tak jak je to běžné u mnoha jiných spolků.

Předpokládalo se, že vznikne příručka s pracovním názvem „Minimum dobrovolného hasiče“. Bohužel se to nepodařilo a tak dokončení tohoto úkolu se přesouvá na další období.

Nepodařilo se také do podrobností rozpravovat školení pro funkcionáře SDH, zejména pro starosty SDH, které vnímáme jako klíčové funkcionáře našeho Sdružení.

Relativně nejlépe se dařilo zabezpečovat školení pro funkcionáře okresních a krajských sdružení a také ústředních orgánů, pro které je doporučeno, aby absolvovali studium, které zabezpečuje naše ústředí ve spolupráci s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava v rámci celoživotního vzdělávání s charakterem univerzity třetího věku.

Tato forma studia je v současnosti realizována v obou ústředních hasičských školách a také v Centru hasičského hnutí v Příbyslavi.

Její podoba vychází z předpokladu, že funkcionář SH ČMS má mít jednak odborné znalosti z PO, jednak musí mít i znalosti z oblasti funkcionářských kompetencí. Proto jeden rok studia probíhá se zaměřením na kompetence funkcionáře a druhý pak je zaměřen na odborné znalosti z oblasti požární ochrany.

Tímto se vytvořil systém vzdělávání, který je jistou obdobou dříve uznávané a oblíbené Dálkové školy požární ochrany.

Velkou předností je, že odbornou úroveň garantuje Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava a na její straně jsou i ve většině náklady na lektory.

Na univerzitu třetího věku přispívá finančně i ústředí SH ČMS, které platí ubytování a stravování účastníků a část lektorů. Studium je tedy zdarma, až na náklady spojené s cestováním.

To, že se již realizoval pátý ročník této vzdělávací akce, je nutno považovat za mimořádný úspěch. Prozatím poslední ročník absolvovalo letos asi 100 funkcionářů, kteří v naprosté většině hodnotí studium velmi pozitivně, čemuž přispívá i to, že závěr studia probíhá právě v této aule, a to velmi slavnostním způsobem za účasti významných hostů. Velmi si vážíme toho, že vždy byl přítomen i rektor této univerzity.

Pro členy výkonného výboru, starosty KSH a OSH je v systému vzdělávání doporučení, aby každý rok pro ně byla organizována jednodenní vzdělávací akce, jejíž náplň na základě aktuální potřeby určí vedení našeho Sdružení. V roce 2009 toto školení úspěšně proběhlo a těšilo se velkému zájmu uvedených funkcionářů.

Další rovinnou, kterou se naše rada zabývala, byla rovina financování vzdělávací akcí, a je to úkol zásadní, neboť kvalitní vzdělávací akce jsou i finančně značně náročné. V rozpočtu našeho ústředí je každoročně pamatováno na vzdělání částkou 300 tisíc korun. Touto částkou jsou kryty potřeby především studia univerzity třetího věku.

Obdobně je dle našeho názoru třeba na potřeby vzdělávání pamatovat i v rozpočtech krajských a okresních sdružení i v rozpočtech Sboru dobrovolných hasičů.

Na finance pro vzdělávání je třeba myslet i při získávání financí z rozpočtů krajů či dalších zdrojů. I v našem Sdružení bychom se měli naučit ctít obecně známou pravdu, že nejlepší investicí je investice do vzdělávání.

Logicky byla zvažována i možnost získání financí z Evropské unie. V této souvislosti z řad členů Ústřední pedagogické rady vznikl tým, který se začal projekty zabývat a tak vznikl projekt MOST, o kterém informoval pan starosta ve svém úvodním projevu.

Jenom bych drobně doplnil, že na tento projekt bylo získáno více jak 11 milionů korun a kromě výukových programů a příruček byly také získány učební pomůcky, například 30 notebooků, dataprojektory a řada pomůcek pro kurzy první pomoci, taktéž raft apod.

V následujícím období realizační tým projektu MOST nezahálel. Pracoval na navazujícím projektu, o kterém byla také zmínka. Pan starosta vzpomněl, že uspěl tento nový projekt v Hradci Králové, mezitím ale tento projekt uspěl i v Jihomoravském kraji a Centrum hasičského hnutí s ním uspělo v kraji Vysočina.

Nadále sledujeme výzvy a budeme se snažit uspět i v dalších krajích. Pravdou je, že v řadě krajů jsme neuspěli, i když naše projekty byly poměrně vysoko hodnoceny.

Z iniciativy Ústřední pedagogické rady byla také uzavřena smlouva o spolupráci mezi Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava a naším Sdružením. I tato smlouva přispívá ke zkvalitnění naší vzdělanosti.

- Příkladem je již zmíněná univerzita třetího věku, organizovaná pro naše funkcionáře,

- dále fakt, že VŠB byla významným partnerem v našem projektu MOST,

- některé diplomové práce studentů jsou zaměřeny na problematiku vzdělávání dobrovolných hasičů,

- vybraní studenti Fakulty bezpečnostního inženýrství jsou využíváni jako lektori ve vzdělávacích akcích pro nás.

Věřím, že tato spolupráce bude pokračovat a rozvíjet se. Musím poděkovat za vynikající spolupráci děkanu Fakulty bezpečnostního inženýrství docentu Kvarčákovi.

Ještě jednu rovinu problematiky vzdělávání pedagogická rada sledovala, a to motivaci členů našeho Sdružení ke vzdělávání. Zde získané zkušenosti jsou velmi rozdílné. Na jedné straně je hodný obdivu přístup řady našich členů, kteří studiu věnují celou řadu víkendů a jejich zájem o studium je enormní, na straně druhé jsou případy, kdy kurzy byly nabízeny zcela zdarma, ale zájem byl přitom nulový.

Získávat naše členy a funkcionáře pro vzdělávání je tedy důležitý úkol, ke kterému je třeba trvale využívat všech příležitostí k vysvětlování důležitosti vzdělávání.

Zajistit odbornou úroveň členů a funkcionářů SH ČMS je úkol trvalý a pro výsledky naší činnosti zásadní. Musí být záležitostí všech a pokud se na něj soustředíme a bude se nám v této oblasti dařit, bude to mít zcela určitě pozitivní vliv na výsledky naší práce, pro Hasičský záchranný sbor budeme ještě lepším partnerem než v současnosti, pozitivně se to projeví na našem sebevědomí, na naší hrdosti. Posílí se tak prestiž dobrovolného hasičstva a tím se i zvýší podpora naší činnosti. Prosím, udělejme v tomto směru všichni maximum.

Za to předem děkuji a děkuji i za pozornost! (Potlesk.)

Pan dr. Jurák, předseda Ústřední kontrolní a revizní rady:

Vážené sestry, bratři, vážení hosté!

Ústřední kontrolní a revizní rada byla zvolena na III. řádném sjezdu Sdružení v Klatovech. Sešla se na 21 zasedáních. Při kontrolních akcích pracovala ve skupinách, dvojicích i jednotlivě. Předseda ÚKRR se zúčastňoval zasedání vedení, výkonného výboru a v některých případech i dalších akcí ústředních orgánů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Ústřední kontrolní a revizní rada má 14 členů, jmenovitě jsou to:

- Jan Kumpán, místopředseda,
- Ing. Kotrčová,
- Ing. Barcuch,
- Jan Novotný,
- Josef Kunz,
- Josef Jemelka,
- Jaroslav Bejlek,
- Ing. Dvořák,
- Jaroslav Říha,
- František Pokorný,
- František Malý,
- Vladislav Štefl a
- Ing. Pavel Paprsek.

Já zastávám funkci předsedy, za Sdružení byl do ÚKRR zapojen Ing. Ivan Jirota.

ÚKRR pracovala na základě sestavených ročních plánů kontrolní činnosti. Ve svém funkčním období pracovala jako samostatný, nezávislý nejvyšší kontrolní orgán, za svou činnost odpovědný sjezdu a shromáždění starostů.

Na shromážděních starostů byla pravidelně podávána zpráva o činnosti naší kontrolní rady. Nyní je podávána zpráva o činnosti vám, delegátům IV. sjezdu.

Dovoluji si chronologicky rekapitulovat naši kontrolní činnost.

Naše první kontrolní akce byla zaměřena na III. sjezd hasičů. Osnova byla sestavena od počátků týkajících se rozhodnutí o svolání sjezdu až po kontrolu finančních nákladů a uložení sjezdových dokumentů. Nedostatky zde zjištěny nebyly.

Pravidelně každoročně byli členové ÚKRR zapojováni do inventarizace hospodářských prostředků Sdružení, ústředních hasičských škol a Centra hasičského hnutí. Zjištěné nedostatky, zejména v dokumentaci a nepřesném označování hospodářských prostředků, byly před zpracováním závěrečných vyhodnocení odstraněny. Všechny tyto dílčí kontrolní akce byly vždy projednávány s příslušnými odpovědnými pracovníky a na zasedáních ÚKRR.

Na počátku funkčního období byla vydána novela metodického pokynu „Provádění kontrolní činnosti organizačních jednotek kontrolními a revizními orgány sdružení“. Jsou zde pro kontrolní a revizní rady důležité přílohy jako například zprávy kontrolních orgánů pro výroční valné hromady, vzor předávacích protokolů a jiné.

Důležitou kontrolní akcí byla „Dostavba půdních prostor a terasy Hasičského domu v Praze“, stavba s ubytovací kapacitou hotelového typu s 9 lůžky.

Po prověření bylo konstatováno, že dostavba byla ukončena v souladu se záměry a byl tím zhodnocen majetek Sdružení.

Neméně důležitou kontrolní akcí bylo posouzení zpracované „Koncepce školství“, o které zde hovořil předcházející řečník.

ÚKRR považovala zpracování celé této koncepce včetně školení a výcviku za prioritu hasičského vývoje. Její konečné přijetí a schválení realizace bylo ale zdoluhavé. O důslednost zajištění této výchovné akce se ze strany ÚKRR nejvíce zasloužil pan František Pokorný. Tato oblast byla v plném rozsahu dopracována a schválena až v roce 2009.

ÚKRR doporučuje, aby každý zvolený funkcionář na všech stupních vedení prošel určitým kurzem, aby byl seznámen se stanovami a se základními dokumenty našeho Sdružení. Domníváme se, že pokud se nechá volit, je nutné, aby takovýto funkcionář také zvážil, jestli má k tomu také vytvořeny podmínky. A těmito podmínkami pro výkon funkce na jakémkoliv stupni řízení jsou podmínky

- pracovní,
- zdravotní a
- rodinné,

aby takovou funkci mohl bez problémů vykonávat.

Za důležité kontrolní akce lze považovat kontroly čerpání dotací z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a z ministerstva vnitra. Sestavení osnov a seznámení s danou problematikou provedli paní Ing. Homolková – Němečková a pan Ing. Ivan Jirota. Do vlastního šetření se zapojili všichni členové ÚKRR. Získané plošné materiály byly důkazem toho, že u Sdružení hasičů je s dotační politikou spojena i kontrolní činnost.

ÚKRR se opakovaně zabývala hospodařením Sdružení, hlavně však na ústřední úrovni. Informace hospodářského charakteru nám převážně zprostředkoval pan Ing. Jirota. Průběžně byl sledován stav závazků a pohledávek. Nedostatky v hospodaření a účetnictví Sdružení zjištěny nebyly.

ÚKRR sledovala hospodaření Hasičské vzájemné pojišťovny na základě předkládaných výsledkových zpráv a informací. V minulém funkčním období byla řešena problémová hospodářská situace Hasičské vzájemné pojišťovny na základě celé řady upozornění ÚKRR. Postupně však v pojišťovně docházelo ke stabilizaci činnosti a naprosté přehlednosti hospodaření, což dnes vede k vykazování zisků a Hasičská vzájemná pojišťovna ze svých výnosů poskytuje nemalou podporu pro hasičskou činnost.

V hospodaření Výzbrojny vycházela ÚKRR jen z koncepčních zpráv rozvoje a stabilizace, které nám byly předkládány vedením. Vzhledem ke stálým změnám vedení této společnosti byl novému vedení vždy dáván prostor ke stabilizaci firmy. Skutečností však zůstává, že ztráty hospodaření byly kryty prodejem nemovitého majetku. Věříme, že nově zvolené orgány Sdružení budou nepříznivou hospodářskou situaci intenzivně řešit.

- V průběhu funkčního období byly prováděny některé dílčí kontrolní akce jako například
- vyúčtování nákladů na pořádání Mistrovství republiky v požárním sportu,
 - kontrola čerpání prostředků vynaložených na Mezinárodní soutěž CTIF v Ostravě,
 - vedení evidence exponátů a depozit u Centra hasičského hnutí Příbram,
 - kontrola prodeje hasičského zboží Kanceláří sdružení a
 - další různé tematické a dílčí kontroly.

V souladu se stanovami se ÚKRR zabývala také činností ústředních orgánů. Nedostatky byly zjišťovány ve zpracování zápisů z jednání a v neaktuálnosti včasné informovanosti celé členské základny.

ÚKRR považuje včasnou a pravdivou informovanost za důležitý nástroj zkvalitňující chod Sdružení a spokojenost jeho členů.

V průběhu funkčního období docházelo k šetření mnoha stížností. Stížnosti se týkaly porušování stanov, hospodářských otázek, v mnoha případech osobních vztahů, osobitých názorů, které mnohdy rostou v nenávisť a nesnášenlivost, nejsou-li řešeny. Problémy nejsou často řešeny včas, anebo nejsou také řešeny ke spokojenosti stěžovatelů.

ÚKRR v průběhu funkčního období projednávala v chronologickém pořadí následující stížnosti:

- stížnost SDH Olšovec na dvojí členství soutěžícího hasiče závodníka,
- stížnost na porušování stanov a vyplácení cestovních náhrad,
- stížnost ve věci porušení stanov a volebního řádu při konání valné hromady,
- stížnost OSH Hradec Králové ve věcech pracovněprávních vztahů, která byla doporučena k řešení soudní cestou,
- stížnost na nedostatky v práci okresního sdružení a nedostatky při vyřizování stížností,
- stížnost, která se týkala udělování medaile „Za mezinárodní spolupráci“, která byla vydána jiným okresem,
- stížnost na nově zvolené vedení,
- stížnost člena, kterému nebyla udělena navržená medaile „Za mezinárodní spolupráci“,
- stížnost, která se týkala krajského sdružení v Karlových Varech,
- stížnost ve věci vyloučení člena SDH,
- stížnost ve věci organizačně nezajištěného shromáždění delegátů,
- stížnost okrsku – odvolání proti rozhodnutí OSH ve věci organizačních změn.

Pokud zkoumáme příčiny vzniku a podnětů stížností, lze v mnohém konstatovat skutečně původ v osobních vztazích dokreslujících obraz mnohdy morálního úpadku naší společnosti, což se projevuje i u našich hasičských sborů.

Buďme si vědomi toho, že práce našich hasičů je bezplatná a dobrovolná. Každý má své problémové oblasti a snažme se je společně řešit.“

Přiblížil se konec našeho funkčního období, IV. sjezd si dnes zvolí své nové orgány vedení. Přes některé kritické názory má ÚKRR upřímnou snahu ke zlepšení, lze si vážit vzájemné spolupráce všech.

Nejprve bych chtěl poděkovat kolegům, kteří se mnou spolupracovali a po celé funkční období naplňovali kontrolní poslání.

Dále vedení, výkonnému výboru a všem, se kterými jsme ve funkčním období přišli do styku.

Děkuji tedy za spolupráci, porozumění a pochopení. Mějme na mysli to dobré, co se nám podařilo společným úsilím v hasičské činnosti vykonat.

Nechť hasičská čest má opět svou váhu, nechť hasiči získávají obdiv a úctu naší společnosti! Budiž čest naší společné humánní a důležité práci!

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Diskuse:

Náměstek ministra vnitra ČR Ing. Jaroslav Salivar:

Vážený pane starosto, vážení páni místostarostové, vážené pracovní předsednictvo a zejména vážení delegáti a delegátky, bratři a sestry!

Dovolte, abych vás úvodem nejprve pozdravil jménem ministra vnitra, jménem úseku vnitřní bezpečnosti ministra vnitra, který řídím a pod který spadají všechny problematiky týkající se vnitřní bezpečnosti České republiky, i jménem svým.

Nebudu nic číst, vyjma jedné jediné zprávička, a tu dovolte, abych přečetl. Obdržel jsme ji ve 14.22 hodin a ocituji ji zcela přesně:

„IV. sjezd Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, konaný 3. a 4. července 2010 v Ostravě.

Zdravím, dobrovolných hasičů si velmi vážím a těším se na spolupráci!“

Podepsán premiér Petr Nečas. (Potlesk.)

Dovolte, abych úvodem provedl také velmi krátké zhodnocení spolupráce ministerstva vnitra se Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska a dovolte, abych to udělal ve dvou krocích, protože na jedné straně jsme si vědomi, že se jednotky prolínají se Sdružením, nicméně jedna problematika jsou jednotky Sboru dobrovolných hasičů, tzn. ty, které jsou zařazeny do plošného pokrytí, navíc základní složky Integrovaného záchranného systému, na druhé straně Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, tzn. největší občanské sdružení v České republice, které se zabývá pomocí občanům České republiky.

Z pohledu jednotek jsme tudíž toho názoru, byli jsme toho názoru a zdůrazňuji, že budeme toho názoru, že nesmí platit výmluva, kdy říkáme „nezařazujeme jednotky do plošného pokrytí prostě

proto, že nejsou vybaveny, že nemají objektivní podmínky pro to, aby do plošného pokrytí byly zařazeny, že nespĺňují kritéria pro to, aby byly povolávány k rozličným mimořádným událostím“.

Právě proto a zejména proto jsme v minulém čtyřletém období přistoupili k tomu, aby tyto handicapy byly odstraňovány a snažili jsme se zejména nastavit dlouhodobé projekty, tedy projekty, které nejsou jednorázové, tzn. že jednou se něco pořídí a pak už nic, ale projekty dlouhodobé. Právě proto Fond obnovy požární techniky, což je zhruba 40 cisteren po 5 milionech ročně, zdůrazňuji cisteren, které po pěti letech musí skončit u jednotek sborů dobrovolných hasičů.

Stejně tak kofinancování oprav požární techniky, zejména základní cisternové techniky, tj. oněch 50 dvoumilionových dotací ročně.

Stejně tak vybavení, pan starosta o tom mluvil, což snad byl největší předěl, kdy jsme neustále diskutovali o tom, zdali ta či ona jednotka, a teď se bavím o JPO 5, je či není zařazena, a když není zařazena, tak nevykonává státní správu v přenesené působnosti, a proto nemůže obdržet žádné finanční prostředky, a na druhé straně nemůže být zařazena, proto není vybavena.

Vystoupili jsme z tohoto začarovaného kruhu, začali jsme pořízením zásahových oděvů a zásahových bot a zjistili jsme, že když se chce, tak to jde, a to je jako se vším.

Na koaličních jednáních jsem už informoval o tom, že jsme rádi, že máme dobrovolné hasiče vybavené zásahovými oděvy a botami, na druhé straně hasiči k tomu minimálně potřebuje ještě přilbu, zásahové rukavice, jinými slovy hlásíme se k tomu, že v tomto vybavování těchto jednotek budeme pokračovat.

Zároveň se domnívám, že je třeba v budoucím období pokračovat ve všech zahájených projektech, na některé dohlédnout. Znovu zdůrazňuji oněch pět let kontinuálního systému, který v prvních pěti letech pomáhá profesionálním hasičům. Není ale možné, aby se nové cisterny po pěti letech průběžně po 40 kusech ročně neobjevily u dobrovolných jednotek.

Zdůrazňuji, že budeme trvat na tom, aby bylo daleko masivnější zařazování dobrovolných jednotek požární ochrany do plošného pokrytí.

Stejně tak se pokusíme opět dávat hlavy dohromady a hovořit o zaměstnávání dobrovolných hasičů a všech souvisejících problematik.

Všichni dobře víme a známe ze všech jednáních, jak si nás, teď mluvím za dobrovolné hasiče, všichni všude chválí do té doby, dokud třikrát, čtyřikrát svému zaměstnavateli „neutečeme“ za zdoláváním mimořádných událostí, a on nám potom popáté řekne: tak to už tě nepotřebuju, protože já potřebuju, abys mi neutíkal od soustruhu apod.

Chceme tudíž tuto problematiku řešit komplexně a na druhé straně chceme o něco komplexněji řešit kofinancování požární ochrany jako celku.

To není jenom diskuse o pojišťovnách, to je diskuse zejména o původcích mimořádných událostí a je třeba říct že zejména v oblasti likvidačních a obnovovacích prací se mnozí domníváme, že jsou velmi značné mezery, jinými slovy stát mnohdy platí to, co by měl platit ten, kdo mimořádnou událost způsobil a zejména v oblasti likvidačních a obnovovacích prací je ten prostor ještě značně velký a měl by to být jeden ze zdrojů financování, ať už pro dobrovolnou nebo profesionální požární ochranu.

Stejně tak výcvik dobrovolných hasičů a spolupráce s Hasičským záchranným sborem v této oblasti by ještě unesl řadu a řadu projektů a nepochybně perspektivně se hodláme zabývat jedním Černým Petrem, který nás čeká, jedním problémem, ale i dalšími, ale tento jeden je opravdu Černý Petr, a to jsou „céčka“, řídičské průkazy skupiny C a jsme přesvědčeni o tom, že musíme se proto společně snažit hledat cestu jak pro profesionální, tak dobrovolné hasiče k tomu, abychom to dělali finančně poněkud příznivější cestou než cestou komerčních autoškol.

Domníváme se, že zcela zásadní by měla být úzká spolupráce s Hasičským záchranným sborem. Nemůžeme odmýšlet od toho, že jsme teď v období hospodářské krize, a to všechno, o čem hovořím, s tím souvisí a domníváme se, že i všechny emergentní služby, hasiče nevyjímaje, se budou muset přece jenom trochu zabývat ekonomikou jednotlivých zásahů.

Teď se nebavím o tom ptát se na finanční prostředky v okamžiku, kdy zachraňujeme život, ale na druhé straně musíme si být vědomi toho, že každý zásah něco stojí a že vždycky musíme velmi důsledně sledovat, zdali sice máme zabezpečenou odbornost, fundovanost, vycvičenost, ale na druhé straně stejný zásah dokážeme provést při výrazně nižších finančních nákladech, a opět se vracím k daleko masivnějšímu zařazení dobrovolných hasičů do systému plošného pokrytí.

My v řádném případě nechceme, aby docházelo k rušení jakýchkoliv stanic v České republice, ale na druhé straně, a zdůrazňuji to potřeť, chceme, aby spolupráce mezi Hasičským záchranným sborem a

jednotkami Sboru dobrovolných hasičů byla daleko užší, aby byla přátelská, aby byla vyrovnaná, aby byla oboustranně prospěšná.

Tolik z pohledu jednotek, z pohledu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Jsme si velmi dobře vědomi toho, že největší občanské sdružení v České republice, 342 členů, je sdružení, které je obrovskou silou lidí, kteří svůj život spojili s pomocí bližnímu svému, sdružení, které nesměruje k ničemu jinému než svůj život spojit obecně s občany tohoto státu a s pomocí jim.

Ono to není jenom o tom zasahování, zachraňování, ale toto Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska je nositelem společenského života v naprosté většině obcí, zejména těch menších, a těch je v České republice naprostá většina, a i z tohoto pohledu si toho chceme být vědomi při jakémkoliv rozhodování o rozličných grantech, a znovu říkám, že to není diskuse pouze o zásahové činnosti.

Mimo jiné když dnes a denně řeším problematiku všech možných prevencí a preventivního působení, to není jenom o zdolávání či předcházení vzniku požárů, ona je to dnes prevence kriminality.

Všude vykládám, že co může být lepší prevencí kriminality než zaměstnávání 40 tisíc dětí, které nepotřebují nic jiného než podmínky pro svou práci, podmínky pro své vedoucí, podmínky pro své sdružení, které je velmi rádo zaměstná a vyvaruje je všech možných patologických jevů, což je daleko širší záběr, kterým se chceme na ministerstvu vnitra v úzké spolupráci se Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska a v úzké spolupráci s Hasičským záchranným sborem věnovat.

Dovolte, abych závěrem velmi upřímně poděkoval jednomu za všechny, a to starostovi Sdružení Karlu Richterovi.

To vše, o čem si tady povídáme, a povídáme si o tom několik let, by nebylo bez toho, kdybychom se už dávno, před mnoha lety nezačali na sebe přece jenom dívat trochu jinýma očima. Někdy trochu ostřeji, nicméně vždy se srdcem na dlani si vyměňujeme názory, snažíme se hledat společná témata a je třeba říct, že tyto naše diskuse byly důvodem toho, že jsme je dokázali přenést až do Kramářovy vily, že jsme se dokázali bavit o tom, co všechno je a co všechno není na jedné straně prospěšné pro systém požární ochrany v České republice, na druhé straně pro Sdružení a na třetí straně, ale snad na prvním místě, pro občany v České republice.

A já Karlu Richterovi za tento přístup velice a velice děkuji. Bez toho bychom nebyli tam, kde dnes jsme.

Úplným závěrem dovolu, abych vám všem popřál nejen zdar tohoto jednání, ale abych vám popřál, abychom všichni přestáli dobu, která nás čeká, možná dobu dopadů různých hospodářských krizí, nicméně dobu, která bude daleko víc klást nároky na všechny ty, kteří značnou dávku solidarity, přesvědčení pomoci bližnímu mají v sobě a jsem toho názoru, že řadu a řadu projektů, a to jsem nemluvil o ochraně obyvatelstva, kde vidím obrovský prostor pro dobrovolné hasiče, máme před sebou a já vám všem a nám všem přeji, aby se nám povedlo tyto projekty zrealizovat ku prospěchu všech občanů v České republice.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Ing. Miroslav Štěpán, generální ředitel Hasičského záchranného sboru:

Dobré odpoledne, dámy a pánové, delegáti, delegátky!

Co vlastně teď říct? Vystoupil předseda s rozsáhlou hodinovou zprávou, co v ní neřekl, řekli ve svých zprávách zpravodajové z odborných rad, pak tomu dá korunu náměstek a já můžu sklaptopnout desky a jít domů. (Oživení, potlesk.)

Vylovili mně rybník. To se nedělá, kolegové! (Oživení.) Co mně zbývá? Budu muset improvizovat. Abych neopakoval to, co bylo řečeno, pokusím se to letem světem proběhnout.

Každopádně vás zdravím i za sebe a ostatní et cetera už tady bylo řečeno.

Jsem samozřejmě rád, že se zase po pěti letech scházíme a když jsem poslouchal zprávy, které předsedové jednotlivých rad přednášeli, nabyl jsem dojmu, že byly významně obsažnější a daleko kvalitnější než třeba na minulém sjezdu. A to skutečně svědčí o tom, že se tato organizace určitě posouvá v kvalitě.

Měl bych asi něco říct k tomu, v jakém znamení bylo těch minulých pět let.

Já jsem si to pro sebe nazval obdobím, které by bylo možno charakterizovat jako období relativního legislativního klidu ve vztahu k požární ochraně v obcích.

Netvrším, že jinak byl legislativní klid. Legislativních předpisů na ministerstvu vnitra a na ředitelství bylo mnoho. Když jsem je někde počítal, bylo jich asi 18, ale nemají bezprostřední vztah k obcím a k

jednotkám. A to, co se k nim vztahuje, je skutečně víceméně jenom, bylo to tady řečeno předsedou komise prevence, nová technická vyhláška 23, se kterou jsme skončili u Ústavního soudu, což bylo docela zajímavé. Přitom k Ústavnímu soudu nás dal hasič, což je také zajímavé.

Někdy tak o tom přemýšlím, co se v některých hlavách odehrává, ale takový je asi život. Ústavní soud mu za pravdu nedal. Já jsem rád tomu, že zvítězil rozum.

Jsou tam skutečně některé průlomové věci například ohledně signalizace, hasičích přístrojů atd.

Druhým průlomovým předpisem bylo nařízení ke komínům. To je něco, co bylo „mrtvolou“ 10 let, protože tady nebyl žádný právní předpis, jak tuto problematiku ošetřit. Dnes je.

Já vím, že se netýká vás, je to problematika komínků, ale je to každopádně také problematika občanů, jejich bezpečnosti.

Jinak ale, jak říkám, to bylo období relativního klidu.

Na druhou stranu myslím, že se toho využilo k tomu, aby se vydaly alespoň vnitřní předpisy. Na posledním sjezdu v Klatovech jsem slyšel několikrát, že tu tzv. hasičskou bibli, tj. Bojový řád, mnozí z vás přece jenom byli zvyklí mít v oné malé formě, v těch katalogových listech, tak jak byl vydán.

Myslím si, že to byl rozumný a oprávněný požadavek a tak se vlastně podařilo tento Bojový řád vydat nový. Nevím, kdy vyšel poslední v takovéto podobě, snad někdy v roce 1972, ono to bude už skoro nějakých 40 let. (Za Koptika.)

Tak jsem se tak moc nespletl, bylo to asi v roce 1972.

Pravda, malinko nám ztloustnul, ale to nám přinesla praxe. Hasiči nám neztloustli, ale ztloustly nám kompetence, které máme. A to se samozřejmě muselo odrazit i v Bojovém řádu.

Jsem rád, že vyšel i Cvičení řád, protože se muselo reagovat na to, že už nemáme družstva 8 + 1, ale máme tady něco jiného apod., takže je to logické.

Jsem také velmi rád, že se podařilo udělat to, co tady doposud nikdy nebylo, a to je Řád výkonu služby v jednotkách, v obcích. Předpis, který vznikl prakticky na zelené louce.

Měl bych také vzpomenout, že to bylo období ve znamení už ne legislativních, ale dejme tomu koncepčních dokumentů, jako je aktualizace bezpečnostní strategie České republiky.

Ono se to nedotýká občana, ale ono se to týká nás, vrcholných orgánů, a směřuje to na nás, ministerstva, ale i kraje apod., jak tu bezpečnost zajišťovat. Také je to Koncepce ochrany obyvatelstva, která vznikla.

Dalším dokumentem je například Koncepce chemické služby. Nemáte možná ani tušení, ale je to významný dokument, který hovoří o chemické bezpečnosti českého státu v situaci, kdy došlo k transformaci armády. Armáda už nedisponuje takovými silami a prostředky a tuto úlohu převzal Hasičský záchranný sbor a jednotky požární ochrany obcí.

Došlo k určité objektivizaci, pan náměstek se o tom zmínil, plošného rozmístění sil a prostředků. Začalo se tady vážně diskutovat, dnes se to už promítá do legislativy, o ochraně kritické infrastruktury. Toho času je to v legislativním procesu, protože novela krizového zákona je v Legislativní radě.

Je tady nový dokument k ochraně před chemickými, biologickými a radioaktivními látkami.

To všechno jsou významné dokumenty, které nasměrovávají naši činnost.

Teď bych odbočil a vrátil bych se do Litoměřic v předminulém týdnu.

Měl jsem tu čest, že jsem doprovázel pana arcibiskupa Duku po celou dobu a omlouvám se proto vám, kteří jste tam byli, za to, že jsem vás nenavštívil. Věnoval jsem se jiné „uniformě“.

Dobíral jsem si ho a říkal jsem: patříme k sobě, vy jste také v uniformě, byť trochu jiné, ale co tím chci říct?

Když jsme tam ty dvě hodiny chodili a on byl velmi dobrým posluchačem, probrali jsme celou historii od těch „parniček“ atd., technických prostředků a skončili jsme až u současnosti, velmi živě se zajímal o to, co všechno ti hasiči dnes dělají a skončil vlastně otázkou: a můžete mně říct, na co máme ještě armádu?

Byla to zajímavá otázka od člověka, který stojí bokem, ale když dvě hodiny poslouchal, co všechno vlastně jednotky požární ochrany dnes dělají, jak jsou rozmístěny, jak jsou husté, za chvíli budu hovořit o dojezdových časech, položil otázku svým způsobem logickou.

To ale také znamená, že jsme museli ty 4, 5 roků tady pracovat na tom, abychom úlohy, které do té doby armáda měla, mohli se ctí převzít a já myslím, že jsme je se ctí převzali a že je umíme zvládat.

Bylo tady mnoho řečeno k odborné přípravě. Bez toho se žádný systém samozřejmě neobejde.

Vím, že se často díváme na investice, na kola, ale sebelepší prostředek v rukou nic neznamená. Já jsem to někde jednou řekl velice natvrdo, že sebelepší nástroj v rukou blbce vůbec nic neznamená.

Tím jsem chtěl říct to, že potřebujeme investovat do lidí, potřebujeme nesmírně šikovné lidi. My je máme, ale my je potřebujeme mít také zapracované, erudované, vycvičené, což je samozřejmě otázka odborné přípravy. Došlo ke změně, která se možná nelíbila, ale přece jenom proběhla, protože od roku 2000 došlo ke změně legislativního prostředí.

Uvedl bych pár čísel:

- v roce 1999 se zúčastnilo odborné přípravy, teď mám na mysli jak cykliku, tak základní odbornou přípravu, celkem 8518 členů Sboru dobrovolných hasičů,

- v roce 2005 už to bylo 10 808 členů a

- v loňském roce 2009 to bylo 12 380 členů.

Když se na to jednoduše podíváme, je to nárůst o 4 tisíce, tzn. že se nám vlastně účast na odborné přípravě zvýšila o 50 procent. A z těch 12 380 lidí v loňském roce jich bylo 5785 z JPO 5 a JPO nezařazených, o kterých se říkalo, že jsme je hodili přes palubu.

A také bych tady chtěl poděkovat za to, ono to tady bylo řečeno, že se Sdružení podílí právě na tom, že byste měli být jakýmsi nasávacím trychtýřem, který tam ty lidi posílá, zabezpečuje jejich účast.

Myslím si, že to se asi daří plnit, a v tom je také onen posun za uplynulých pět let, přičemž zdaleka nechci říct, že 12 380 lidí je hodně, i když starosta říkal, že ze 76 tisíc zařazených je to hodně.

Pokud by to bylo u základní přípravy, pak by asi nebylo možné říct, že by kádry byly stabilizované, protože se tady projevuje určitá obměna lidí ve funkcích, ale u cykliky to je něco, co je pravidelné, takže si myslím, že by toto číslo mělo být daleko vyšší a je to výzva právě do dalšího období, abychom v tom pokračovali.

Samozřejmě je to podpořeno tím, co říkal pan náměstek, že na to musí být nějaké peníze, a to jsou ony provozní dotace, které k vám „tečou“ prostřednictvím krajů.

Prevence, preventivní kontroly.

Především musím říct, že jsem velmi rád, že se nenaplnily černé scénáře z roku 2000, kdy se říkalo: ježíšmarjá, nebudou se dělat kontroly drobných provozoven, u občanů. To bude katastrofa, tahle republika snad lehne popelem.

Jsem velmi rád, že se tak nestalo, dokonce došlo ke zvláštnímu paradoxu, který si neumím vysvětlit – došlo k poklesu požárů, přátelé! Je to blbý, já to neumím vysvětlit, ale je to tak.

Zkrátka a dobře my jsme v těch letech měli zhruba 22 – 23 tisíc požárů, v jednom roce dokonce 24 tisíc, v posledních pěti letech máme roční průměr kolem 20 tisíc.

V tom to nebylo, ale kolega z rady prevence tady několikrát apeloval na preventivně výchovnou činnost. A čísla o preventivně výchovné činnosti hovoří naopak o tom, že se preventivně výchovná činnost významně zvýšila, a to si myslím, že je základ. Je to osvěta lidí.

Také tady položil řečnickou otázku, co s dospělou populací apod. To je před námi. Na druhou stranu se povedl obrovský kus práce udělat ve školách.

Starší si pamatují předmět „branná výchova“, který jsme zrušili, nemáme tam teď nic, ale zavedla se ochrana obyvatelstva do škol, byť se rozpadla do různých odborných předmětů, takže

- o tom, co se děje s povodněmi, se učí někde v zeměpise apod.,

- o tom, co se děje při požáru, mají v chemii apod.,

rozpadlo se to, ale je to tam, a to je podstatné.

Mohl bych tady hovořit i o číslech, kolik se vyškolilo kantorů. Byly desítky a desítky kurzů pro učitele základních a středních škol, vydalo se množství učebnic, ale jsou to také propagační akce, které se dělají, počínaje květnovými Floriánskými slavnostmi, ale také různými námětovými cvičeními, ukázkovými cvičeními atd., a to všechno jsou plody této práce. Náročné, možná často, také to tady bylo řečeno, se to nedá tak moc měřit, zvážit, ale má to nesmírně pozitivní dopady.

Jak jsem říkal, budu trochu improvizovat, mám špatně nastavený řečnický pult, je na mě nízko a podklady jsou tak malé, že je v mých poznámkách nevidím. (Šum, oživení.)

Proveřovací cvičení. Vždyť my jich, přátelé, děláme ročně 1334, a to zase není tak málo, a když se podíváte na preventivně výchovnou činnost, tady byla například uvedena propagace, dal jsem si tu práci, že jsem si to vyhledal a zjistil jsem, kolik bylo například v loňském roce v tisku článků o požární ochraně a o hasičích - 17 943. To je masírování veřejnosti, zaplat' pánbůh za to!

Tiskových zpráv o požárech a o jiných mimořádných událostech, kterých se hasiči zúčastnili, bylo téměř 4500.

Vedle toho máme na Nově program „112“, který udělal obrovskou popularizaci hasičské a záchranářské práci, a v televizních šotech máme logo, většinou v prvních televizních zpravodajstvích, kdy je vždy nějaký hasič vidět.

Myslím si, že to jsou momenty, které nás do podvědomí veřejnosti vnesly a veřejnost začíná vnímat hasiče jako nějakou kvalifikovanou složku. A to je onen posun od toho pojetí Formanovského k pojetí daleko kvalitnějšímu. To se dnes vůbec nedá srovnat, ale myslím si, že je to evidentní.

Zásahová činnost. Bylo tady také, myslím, několikrát řečeno, jak vypadá, o požárech jsem hovořil, je to zhruba 15,5 – 20 tisíc požárů. Za celou pětiletku je to přesně 101 071 požárů, takže je to opravdu 20 tisíc požárů ročně, a téměř 530 tisíc zásahů. Jestliže odečtu 100 tisíc, potom 430 tisíc jsou jiné zásahy. Z toho vyplývá, že už zdaleka nejsme jenom hasiči. Jsme asi něco jiného, děláme spoustu jiných věcí. Zase ten, kdo chce nahlédnout do statistiky, je to na webu, můžete se tam podívat, kolik je požárů, technických zásahů, dopravních nehod atd. Je jich přibližně stejně jako požárů, a to kolem 20 tisíc ročně, u kterých asistujeme apod.

Požáry s sebou samozřejmě nesou velké škody, které tady nebudu rozebírat, ale také to, co nás bolí, a to jsou ztráty na životech a zranění u hasičů.

Bohužel tato statistika za posledních pět let hovoří o tom, že při zásazích zemřelo v České republice 7 hasičů a 1656 hasičů bylo zraněno. Na první pohled je to tudíž riziková práce.

Na druhý pohled bychom možná také ledaskde došli k tomu, že právě výcvik není ještě takový, jak by měl být, aby naši členové měli dostatek návyků a dovedností, aby se vyvarovali právě takovýchto úrazů. 1650 úrazů je už zase dost. Vracím se tím zpět k odborné přípravě.

Dojezdové vzdálenosti, přátelé! Tady došlo rovněž k významnému posunu ke zkvalitnění.

Je potřeba říct, že do 5 kilometrů máme téměř jenom 60 % v takto malé dojezdové vzdálenosti. O čem to svědčí? O poměrně kvalitní hustotě jednotek a o tom, že začínají vyjíždět a že jezdí, a proto se nám takto zkracují vzdálenosti.

Opakuji, že 60 % zásahů je ve vzdálenosti do 5 kilometrů, 21 procentu zásahů je ve vzdálenosti do 10 kilometrů a zcela mizivé procento, a to 4 %, je ve vzdálenostech nad 20 kilometrů a tam bychom rozbořem zjistili, že to byla vesměs speciální technika, která není v každé zbrojnici nebo stanici.

Podíl dobrovolných hasičů, dobrovolných jednotek na výjezdové činnosti.

Tady musím říct, že od minulého sjezdu v roce 2005 činil podíl dobrovolných jednotek 18 %, v roce 2009 už to bylo téměř 30 %. Jestliže spočítáte tento nárůst, je to více než 50 %. Otázka je, proč tomu tak je.

Je tomu tak proto, že především došlo k soustředění hlášení do krajských operačních středisek. A tady už dochází k vysílání jednotek bez oné „místní“ znalosti, která byla někdy podbarvena i názorem „ty tam ani nemusíš posílat, oni stejně nepojedou“.

Dnes je to tam naprogramované, on to tam akorát „odmáčkne“ a ono to jede. A ejhle, ono se nám to zlepšuje. A tady je takovýto obrovský nárůst výjezdů dobrovolných jednotek a jejich podílu na zásazích. To tudíž považují za nesmírně kvalitní posun.

Svého času jsem řekl, že si umím představit právě 30procentní podíl dobrovolných jednotek na výjezdové činnosti. Dnes tvrdím, že si dokáži představit podíl ještě větší.

Financování. Bylo to tady také řečeno, já bych to jenom trochu dopřesnil tím, že bych uvedl jenom pár čísel, protože se k nim mí předřečníci v podstatě asi nemohli dostat.

Za minulých pět let

- obce na dobrovolné hasiče daly 5,5 miliard korun,
- kraje 1 miliardu,
- ministerstvo vnitra, tzn. stát, také miliardu a
- asi 200 milionů korun představují ostatní zdroje.

Je to z průzkumu, který se dělal u obcí, odezva je v rozsahu zhruba tří čtvrtin. Když to budu extrapolovat na sto procent, pak mi z toho vychází, že za těch pět let se do dobrovolné požární ochrany dostalo prakticky 10 miliard korun, z toho

- 7 miliard od obcí a
- po 1,5 miliardě od krajů,
- od ministerstva vnitra a
- 200 milionů korun od ostatních subjektů.

Pokud se týká rozdělení, největší podíl představují provozní výdaje, ale na strojní investice jsou to zhruba 2,5 miliardy korun a 2 miliardy jdou do staveb, takže došlo k výraznému posunu právě v této oblasti investic, ale i provozních výdajů.

Vedle toho bych měl zmínit, že dochází i k určité materiální podpoře, a to k převodu techniky od Hasičského záchranného sboru k dobrovolným jednotkám. A na to navazuje třeba i program, o kterém tady hovořil pan náměstek.

Ale i bez tohoto programu, přátelé, za těch minulých pět let přešlo od HZS k dobrovolným sborům 649 kusů techniky mobilní a 3289 kusů drobné techniky, počínaje dýchací technikou nebo agregáty přívěsnými a přenosnými, což je obrovské množství techniky.

K tomu samozřejmě v podstatě přispělo i krajské uspořádání, poněvadž my nemusíme držet takové rezervy, zálohy, jaké se musely držet, když byl každý okres samostatný, a dodrželi jsme to, co říkáme, že když už techniku máme, že ji dále nenafukujeme, nerozmnoužujeme, ale jakmile dostaneme novou, tak se zase nějaká jiná posouvá, protože u nás došlo k určité úpravě a snížení systemizace techniky.

Mimochodem často jste si stěžovali, že armáda už nic nedává. Za posledních pět let jste od armády dostali 262 kusů mobilní techniky a 740 kusů jiné armádní techniky.

Tolik možná na doplnění k číslům o technice.

Jak to vypadá s nákupy nové techniky, s dotacemi atd.?

Za posledních pět let byla dotace dána prakticky na 200 kusů cisteren pro dobrovolné jednotky a obce celkem s touto dotací anebo bez ní pořídily 230 kusů nových cisteren, takže teď máme v dobrovolných sborech 230 kusů cisteren, které jsou mladší pěti let, a 300 kusů cisteren, které jsou mladší 10 let. To je obrovský posun, o kterém jsme si před 10 lety nemohli nechat ani zdát.

Pokud se týká čistých dopravních vozů,

- 80 kusů se jich nakoupilo nových, takže jich je 80 mladších pěti let, a

- 140 kusů se jich koupilo a jsou mladší 15 let.

Když už jsem u financí, musím říct, že to samozřejmě není jenom tato činnost, která se „odfinancovávala“, „odfinancovávat“ musí a je potřebná, ale nemůžu nevzpomenout tu tzv. olympiádu, o které se tady dnes několikrát hovořilo.

Víte, kolik tato olympiáda stála? (Šum v aule.) Přes 50 milionů. (Šum.)

Víte, kolik se vybral na účastnických poplatcích, na startovním? 11,7 milionů korun. Zbytek se musel „poshánět“. A měli jsme představu, že když vláda tak štědře podpořila například mistrovství v lyžování v Liberci, kde kupodivu ani nechumelí, ale přesto se tam mistrovství konalo, museli tam navozit sníh, tak jsme si říkali, že nám vláda také něco dá. Hm, nedala.

Nakonec se to muselo různě „poskládat“, Sdružení hasičů dalo asi 4,8 milionů korun, bez města Ostravy by se to nedalo dohromady, protože to poskytlo 5,8 milionů korun, což je v podstatě podpora města, ale já jsem musel také dát více než 24 milionů korun ze „svého“, a to se mi ruka hodně klepala, když jsem to dát musel a nějakou jinou techniku jsem musel zrušit.

Olympiáda byla krásná, ale doufám, že se bude konat zase za 30 nebo 40 let. (Oživení.)

Poslední věcný bod „ochrana obyvatel“. Myslím, že tady došlo k obrovskému posunu, kolega Martínek tady o tom hovořil, ale zestručnil bych ještě jeden nebo dva údaje:

- v roce 2008 se udělalo celkem 30 školení už pro lidi, kteří by pracovali v jednotkách civilní ochrany, říkáme tomu zařízení civilní ochrany. Zúčastnilo se ho 1337 lidí;

- v roce 2009 už to bylo 94 kurzů a školení s účastí 3194 osob.

Znamená to, že evidentně je vidět, že na ochranu obyvatelstva i u dobrovolných hasičů klade nějaký akcent a domnívám se, že tak jako máme v naší vnitřní hierarchii preventisty, tak bychom tam skutečně měli mít i referenty, kteří by měli mít na starosti ochranu obyvatelstva. A dnes už jsou, už je to skoro 5 tisíc lidí, kteří prošli školením, a další se jistě hlásí a hlásiti budou.

A to je prostor pro nás, který myslím ani nemá kdo jiný než my vyplnit.

Přátelé, tím opravdu končím, je to i tak už dlouhé. Chtěl jsem ale těchto pár čísel z mé strany přece jen uvést.

Jsem dosti nerad, že tady není pan dr. Řepiský, ale přesto to řeknu.

Letos jsme rozjeli akci „Hasič roku“ apod. a musím říct, teď tu není, takže nemám výčitky svědomí, že když se zvažovala osobnost roku, naprosto jednosmyslně do této „dvorany slávy“ vstoupil dr.

Řepiský, a já si myslím, že je to po právu, protože to je osobnost, která pro požární ochranu v Československu a v Česku udělala nemálo, dokonce hodně.

Přátelé, to je z mé strany všechno.

Já jsem tady dnes asi naposled, kdy k vám takhle promlouvám, protože na sjezdu za pět let už určitě nebudu v této funkci. Jsem v ní už 14 let, za pět let by to bylo 19 let, a to je neúnosné.

Já už jsem nyní jeden ze tří nejstarších služebních funkcionářů na tomto postu v rámci Evropské unie. Už jenom kolegové z Finska a Dánska jsou se mnou takto služebně dlouho sloužící.

Chtěl bych vyslovit přání, že až se narodí můj nástupce, což se musí v následujících pěti letech stát, protože jak říkám, s vysokou mírou pravděpodobnosti, blížící se jistotě, já už tady za pět let v této funkci nebudu, byl bych rád, aby to byl člověk, který by vám, dobrovolným hasičům, fandil minimálně tak jako já, byť jste si někdy mysleli, že tomu tak není, aby se mu podařilo, byť s třesoucí se rukou, z toho svého rozpočtu ukrajovat, oddělovat a přeposílat dotace dobrovolným hasičům, což bylo vždycky velké dilema. Pokuste se živě si představit, jak byste ukrajovali ze svého a posílali to profesionálním.

Přál bych si tudíž, aby to byl člověk, který bude mít minimálně takovéto pochopení, na druhou stranu aby to byl člověk, který bude mít naopak minimálně aspoň takovou podporu z vaší strany, kterou jsem od mnohých z vás měl.

S mnohými z vás se znám velmi osobně, máme velmi dobrý a přátelský vztah, doufám že ho budeme mít i tehdy, až skončím ve funkci, že to nebylo dáno jenom touto funkcí, a jsem tomu rád, že se navázal takto přátelský vztah, protože přátelský duch by mělo být to, co nás spojuje bez ohledu na to, jestli to děláme dobrovolně nebo profesionálně.

Já jsem letos u hasičů 45 let, pak jsem měl výhybku, že jsem 37. rok u profesionálů, nelituji toho, a až skončím, tak se zase vrátím a doufám, že to „do té truhly doklepu“ zase u těch dobrovolných, takže celý můj život a vlastně celá moje kariéra byly vlastně spjaty s požární ochranou, s ochranou obyvatelstva, dnes s krizovým řízením a všemi záležitostmi zabývajícími se bezpečností občanů při mimořádných událostech.

Přeji vám, ale i tomu mému potenciálnímu nástupci, který tady za pět let bude, hodně úspěchů!
Děkuji za pozornost! (Dlouhotrvající potlesk.)

Prezident Dobrovolné požární ochrany Slovenské republiky pan dr. Josef Minárik:

Vážený pane náměstků ministra vnitra, vážený pane generále Štěpáne, vážený pane starosto Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, rád bych pozdravil paní náměstkyni, která momentálně není přítomná (právě vchází do auly), vážení páni náměstci starosty, vážený pane předsedo kontrolní a revizní komise, vážení členové pracovního předsednictva IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska!

Ve středu tohoto týdne jsem přišel na kontrolu k lékaři, který mě operoval, takže jsem měl povinnost přijít, aby mohl zjistit, jak se rána po operaci hojí a v jakém je stavu.

Mezi řečí došlo k tomu, že jsem se pochlubil, že mám tu čest jít v sobotu na jednání našich přátel hasičů do Ostravy.

Pan doktor se na mě podíval a říká: no, ale vy ještě nejste takový chlapík, přece jen je to namáhavá cesta.

Odpověděl jsem mu otázkou: pane doktore, máte kamarády? Máte lidi, kterých si vážíte?

On říká: mám.

No, a to jsou mí kamarádi, kterých si velmi vážím. Dal jsem jim slovo, že přijdu, takže vezmu si s sebou dvě kamarádky a já se do té Ostravy vypravím.

Jsem zde, vážení přátelé. Jsem hrdý na to, že jsem mezi vámi. Dovolte mi, abych vás všechny zde přítomní a prostřednictvím vás velmi srdečně a upřímně pozdravil všechny členy a členy vaší organizace jménem stotisícové armády dobrovolných hasičů ze Slovenska, jejich nejvyšších orgánů, sněmu a prezidia, jménem generálního sekretáře pana Horváta i zde přítomného pana Ing. Partyše, vedoucího sekretariátu.

Vzdávám úctu, čest a klaním se dílu, které jste vykonali za posledních pět let od III. sjezdu, na kterém jsem měl tu čest též být.

S úžasem jsem vyslechl výsledky vaší pětileté práce, které jste dosáhli na všech úsecích vaší dobrovolné činnosti, samozřejmě v úzké součinnosti s Hasičským záchranným sborem a dalšími organizacemi.

Jsem velmi rád, a to chci a budu zdůrazňovat, dokud budu nejen v této funkci, že si vysoce vážím a oceňuji spolupráci a přátelství, které se vyvinulo v posledním období mezi našimi sbory, okresy, nejvyššími orgány, jakož i nejvyššími představiteli obou organizací.

Jsme skuteční kamarádi, jsme skuteční přátelé, otevření, kritičtí, ale vždy smýšlející pro dobro, pro plnění toho poslání, které naše organizace má, které společně s našimi přáteli z Hasičského záchranného sboru plníme, a to je pomoc bližnímu, pomoc spoluobčanovi, jestliže je ohrožen jeho život, jeho majetek anebo majetek společnosti.

Jsem nesmírně rád a chci z tohoto místa poděkovat dosavadním orgánům Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska za to, co jsme dokázali v uplynulém období ve velmi těžkých a choulostivých otázkách velmi seriózně, čestně a poctivě vyřešit.

Chci poděkovat Tobě osobně, vážený pane starosto, Vám, náměstkům, Tobě, vážený pane generální řediteli Hasičské vzájemné pojišťovny, Tobě, vážený pane předsedo kontrolní a revizní komise, že jsme to vyřešili, vyřešili jsme to bez sporů, bez hádek, bez osočování. Právě naopak, naše vztahy se ještě upevnily. A to je to nejkrásnější, co jsme mohli pro dobro obou organizací udělat.

Skláním se před vašimi členkami a členy v celé organizaci. Prosím vás, tlumočte jim pozdravy nás, slovenských hasičů, řekněte jim, že jsme tady vyslovil obdiv nad prací, kterou jste dokázali za uplynulých pět let vykonat.

Pozdravujete vaše ctěné rodinky, protože všichni, jak tu jsme, víme, že nemít pochopení doma, těžko bychom mohli dělat a obětovat se pro tolik práce, která pro nás ve funkcích v zařízeních a sborech v okresech, krajích anebo v nejvyšších orgánech vyplývá.

Druhý zemský velitel Miroslav Schmidt, který tu byl už dnes vzpomínán, ve 30. letech minulého století napsal do Hasičských listů: „Bratři, jsme hasiči proto, že máme pěkné přilby, uniformy anebo sekerky?“

Vzápětí na to odpovídal: „Ne, proto hasiči nejsme. My jsme hasiči proto, že jsme lidé velkého srdce, lidé, kteří se rozhodli pomáhat občanovi, bližnímu tehdy, když to nejvíc potřebuje.“

A jsem hrdý, že my všichni tady, ale i naši žáci, členové a členky, naši mladí hasiči a hasičky, dorostenky, kteří nás budou postupem času nahrazovat, plníme a děláme všechno pro to, abychom naše poslání i nadále zodpovědně plnili.

Tak, jak to řekl pan generál, naváží na jeho slova, stejně jako on v období, kdy se bude konat další sjezd, doufám, že se ho dožiji, ve funkci už nebudu.

U nás se bude konat republikové valné shromáždění v dubnu 2012 a samozřejmě kandidovat nebudu, ale chci vás z tohoto místa tady dnes o něco poprosit, a o to budu prosit i naše členy a členky.

Prosím vás, zachovejte si ty krásné vztahy mezi sebou, držme pohromadě, protože naše poslání není se hádat, ne se hašteřit, ale sjednocovat a pomáhat. A k tomu vám, moji milí, z upřímného srdce nejen jménem svým, ale i jménem všech hasičů na Slovensku i funkcionářů přeji všechno nejlepší.

Na závěr mi dovolu, abych z pověření prezidia Dobrovolné požární ochrany předal věcný dar Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska do rukou pana starosty, je to náš znak ve skle, jako památku, jako vyjádření úcty k vaší práci a odkaz pro vaše budoucí generace.

Pane starosto, upřímný dík!

(Za potlesku přítomných předává dar do rukou pana starosty Ing. Richtera.)

Zároveň mi dovolu předat panu starostovi jako výraz uznání za jeho práci ve prospěch vzájemných vztahů jeden ze symbolů hasičstva, a to hasičskou sekerku.

(Také tento dárek předává za potlesku přítomných panu starostovi.)

Do třetice, vážené dámy a pánové, mi dovolu připomenout ještě jednu akci, ono se tady o ní už několikrát hovořilo, a to mezinárodní soutěž CTIF v Ostravě.

Nápad vznikl v hlavě zde přítomného pana generála, pozvat bývalé a současné funkcionáře Hasičského záchranného sboru, Dobrovolné požární ochrany a Sdružení hasičů. Setkali jsme se první a druhý den zde v Ostravě.

Vážený přítel, mohu vám bez jakéhokoliv zveličování říci, že takovou radost, jakou měli naši lidé včetně mě z toho, že jsme tu byli, že jsme se mohli setkat s těmito funkcionáři, jsem už dávno neviděl. A za to Ti, vážený pane generále, patří upřímný dík, a nejen za to, ale i za Tvůj vztah k naší organizaci, za radu, za to, že ses nám nikdy nevyhýbal a za pomoc mi dovol odevzdat Ti naše nejvyšší vyznamenání, medaili „Za mimořádné zásluhy“, které ti předávám velmi rád a z upřímného srdce. Blahopřeji Ti!

(Za potlesku přítomných předává panu generálovi Štěpánovi vyznamenání.)

Úplně na závěr, vážení delegáti, vážení hosté, vážení a milí naši přátelé ze zahraničí, hasičstvo, ať už dobrovolné nebo z povolání, bylo a je vždy věcí srdce. Zachovejme si ho, získávejme tak, jak se vám daří, mladé lidi mezi nás a dokažme našim spoluobčanům, že jsme to my, kteří vždy stojíme při nich a chceme jim pomáhat.

Vám, vašim ctěným rodinám přeji pevné zdraví, mnoho úspěchů v osobním životě i v tom našem hasičském.

Všechno dobré, milí přátelé! Děkuji pěkně! (Dlouhotrvající potlesk.)

Předseda Sdružení pro obnovu a zachování hasičských historických tradic pan Jindřich Hejduk:

Vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté!

Jménem Sdružení pro obnovu a zachování historických hasičských tradic bych vám chtěl poděkovat za pozvání a chtěl bych pozdravit všechny účastníky IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Touto cestou z toho místa bych chtěl ještě jednou poděkovat za ocenění, které naše Sdružení před hodinou dostalo, a chtěl bych se krátce vyjádřit k „Hasičským slavnostem Litoměřice 2010“.

Vážení členové sborů dobrovolných hasičů, vážení hosté těchto slavností, ještě jednu vám děkuji za to, že jste tam přijeli!

Slavnostního nástupu a průvodu se těchto slavností letos zúčastnilo na 300 hasičských sborů,

- dekorovali jsme 186 historických praporů,
- na výstavišti bylo vystaveno přes 220 kusů hasičské techniky a
- na tyto slavnosti přišlo kolem 15 tisíc lidí.

Tyto slavnosti byly jubilejní, bylo to 5. výročí, a my jsme k tomuto výročí vydali Pamětní medaili.

Chtěl bych poděkovat vedení Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, že mi umožnilo předat několik těchto medailí zde, na tomto sjezdu. Dříve však, než bych vyzval osoby, které tuto medaili dostanou, chtěl bych vás všechny ještě jednou pozdravit a popřát vám, abyste si zvolili dobré vedení na dalších pět let do dalšího sjezdu hodně zdraví, úspěchů a všeho ostatního, co si každý přeje.

Nyní bych chtěl poprosit jednotlivce, aby předstoupili před předsednický stůl, kde bych jim předal tuto Pamětní medaili hasičských slavností.

Kromě toho bych chtěl poprosit pana starostu Ing. Richtera, jestli by mohl sekundovat při předávání medailí.

Jména těch, kteří obdrží uvedenou medaili:

- pan Josef Minárik,
- pan Drahoslav Ryba,
- pan Lubomír Janeba,
- pan Josef Kubeš,
- pan Antonín Ulrich,
- pan Ivan Jirota,
- pan Jiří Orsák a
- pan Jan Žižka.

(Jmenovaní předstupují před předsednický stůl, kde jim pan Hejduk a starosta Richter za potlesku přítomných předávají medaile.)

Prezidenta České hasičské jednoty pan Ing. Vasil Pekar:

Vážené delegátky, vážení delegáti, vážený pane starosto, vážení hosté, kolegyně a kolegové!

Dovolte mi, abych i já jménem našich členů, jménem prezidia České hasičské jednoty i jménem svým co nejsrdčněji pozdravil vaše jednání a popřál mu hodně zdu a úspěchů.

Jednání orgánů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska jsou i pro nás vždycky velmi podnětná. I my v nich nacházíme inspiraci pro další naši činnost, protože naše cíle jsou v podstatě totožné - pomáhat našim občanům v případech ohrožení jejich životů, zdraví, majetku při mimořádných událostech.

Velmi si vážíme spolupráce s vaším Sdružením. Věřím, že se nám již podařilo překonat některé mýty, které kolovaly v počátku devadesátých let a které bránily hlubšímu rozvinutí naší spolupráce.

Česká hasičská jednota vznikla začátkem roku 1990 jako jedno z prvních občanských sdružení založených na nových demokratických principech. V uplynulém období Česká hasičská jednota v

Brně prokázala svou životaschopnost i to, že činnost našich hasičských sborů je na úrovni, která odpovídá požadavkům dnešní doby.

Od počátku si však ale plně uvědomujeme, že tato činnost je nezbytná ve spolupráci s ostatními občanskými sdruženími, která na tomto úseku působí.

Jsem nesmírně rád, že po zvolení pana Ing. Karla Richtera do čela vaší organizace se naše vztahy a spolupráce diametrálně změnila a že jsme schopni společně nacházet řešení otázek, které se dotýkají naší společné činnosti, ať to bylo například při řešení otázky celostátního zastoupení v mezinárodní organizaci CTIF nebo v rámci činnosti odborných rad a komisí.

Váš sjezd, jehož delegáti zastupují více jak třístatisícovou členskou základnu, má velký význam nejen pro nás, ale myslím, že pro všechny dobrovolné hasiče a občanská sdružení na tomto úseku.

Věřím, že jeho závěry přinesou užitek nám všem a podpoří rozvoj hasičského hnutí ve prospěch našich obyvatel a zvýší prestiž dobrovolných hasičů doma i za hranicemi.

Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji mi na závěr, abych předal vašemu starostovi Ing. Karlu Richterovi Záslužnou medaili České hasičské jednoty a vašemu ústřednímu praporu Pamětní stuhu prezidia České hasičské jednoty jako výraz toho, že si hluboce vážíme vaší spolupráce.

Zároveň bych také rád při této příležitosti předal Pamětní medaili České hasičské jednoty paní Ing. Monice Homolkové – Němečkové za její činnost a spolupráci na úseku práce s dětmi a mládeží, které si zvlášť vážíme.

Prosím pana starostu, aby převzal pamětní medaili.

(Za potlesku přítomných předává pan Ing. Pekar starostovi a následně i paní místostarostce pamětní medaili.)

(Před předsednický stůl přichází jednotka, všichni přítomní povstávají a vzdávají hold praporu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a pan Pekar společně s panem starostou připínají za potlesku přítomných Pamětní stuhu České hasičské jednoty.)

Předseda představenstva a generální ředitel Výzbrojny požární ochrany a.s. pan Jan Žižka:

Vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté!

Po všech těch krásných vystoupeních se mi zdá skoro nepatřičné, abych vás tady zatěžoval věcmi, které jsou navýsost ekonomické, takže slibuji, že tuto nevděčnou záležitost vynechám. Navíc tak za mě už učinil pan starosta ve své zprávě, nakonec i Václav Liška se zmínil o Výzbrojně požární ochrany, a naprosto přesně stav Výzbrojny požární ochrany byl vyjádřen ve zprávě ústřední kontrolní komise.

Nicméně mi dovoluji, abych jménem celého kolektivu pracovníků Výzbrojny požární ochrany, a jsou to lidé, kteří ve většině případů jsou vděční za to, že mohou spolupracovat s lidmi, kteří dělají tuto profesi a dělají ji dobře, což už tady bylo mnohokrát řečeno, pozdravil váš IV. sjezd.

Já sám jsem nosil hasičskou uniformu 44 let a vím, co tato profese znamená, obnáší a velice si vážím vás všech a lidí, se kterými mohu spolupracovat, a samozřejmě i lidí, se kterými spolupracujete vy.

Výzbrojna požární ochrany z mého pohledu je pupeční šňůrou přivázána k dobrovolným hasičům, má desetileté tradice a také moje první služební cesta coby nového hasiče před 45 lety vedla do Římské ulice, kde byla prodejna a kde jsem byl vybaven, vystrojen, takže pro mě Výzbrojna požární ochrany je vlastně součástí dobrovolné organizace.

Když jsem na podzim přišel k nabídce svého kamaráda a přítele Karla Richtera, který mě požádal, abych se ujal funkce ve Výzbrojně požární ochrany, tak jsem si také kladl otázku, zda se vůbec mám ujmout této role, protože Výzbrojna, a vy to víte lépe než já, možná nesla takový cejch toho, že je to organizace, která je nespolehlivá, která neplatí, která je špatně řízená atd.

O důvodech, proč tomu tak je, nebo proč to bylo mnohokrát řečeno, mohu jenom spekulovat, avšak garantuji vám, že většina z toho není pravda. Výzbrojna požární ochrany je řízena, platí a dodržuje své závazky a ve Výzbrojně požární ochrany dnes už pracují lidé, kteří tam pracovat chtějí.

Karel Richter ve své zprávě hovořil o tom, že je na vás, na delegátech sjezdu, abyste rozhodli o osudu této organizace.

Předesílám, že vůbec nejsem ani ekonomicky, ani jinak závislý na tom, jestli funkci generálního ředitele zastávám či nikoliv, nicméně mi dovoluji, abych uvedl tři argumenty, proč si myslím, že Výzbrojna požární ochrany má mít to své místo na slunci a má sloužit i nadále.

Argument první. Dobrovolní hasiči, hasiči profesionální, ať už státní či v závodech, podle mého názoru musí mít a do budoucna čím dál tím více to bude potřeba, vytvořenou materiálně technickou základnu, jak jsme tomu říkali v minulosti, teď se tomu říká logistické zabezpečení, nicméně je to úplně stejné, dobrý týl. Bez dobrého týlu se nedá úspěšně bojovat ani s požárem, ani s mimořádnou událostí, a to vy víte také dobře.

Jsem hrozně rád, že tady mluvil pan náměstek ministra, můj dlouholetý bývalý kolega a kamarád Jarda Solivar, o vizi a o budoucnosti spolupráce, protože jedna z věcí, kterou bychom mohli dořešit, je to, aby Výzbrojna v rámci ekonomické základny byla subjektem hospodářské mobilizace, tak se bohužel ještě dnes nazývá, tzn. aby vlastně měla materiál státu, který by byl využitelný právě pro vás v případě nějaké mimořádné události.

Argument druhý, proč by Výzbrojna mohla a měla sloužit dál, je cenová politika.

Garantuji vám, že kdyby Výzbrojna požární ochrany zmizela ze světa, ceny v této republice se podstatným způsobem zvýší a dopad to bude mít na vás na všechny – na obce, na profesionální hasiče.

V neposlední řada je to také velká škoda, protože Výzbrojna požární ochrany má jako jediná v této republice síť v každém kraji, v každém větším městě má v podstatě zastoupení, a to si myslím, že také není hodnota, kterou lze jen tak hodit přes palubu.

Třetí argument. Pokud jakýkoliv subjekt, který hospodaří na trhu, dosáhne zisk, pak z tohoto zisku procento, dvě, pět investuje zpět k hasičům:

- dotuje soutěže,

- dává dárky či

- jinými způsoby vlastně chce přitáhnout své budoucí zákazníky.

Výzbrojna požární ochrany nedává ani jedno procento, ani pět procent, nýbrž veškerý zisk je váš, protože Výzbrojna požární ochrany je, dámy a pánové, organizací vaší.

Abych dlouho nemluvil, dovolte mi, abych vám popřál dobré rozhodování, šťastnou ruku při volbě vedení Sdružení a samé krásné a šťastné dny!

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Viceprezidenta Svazu dobrovolné požární ochrany Polska slečna Tereza Tiszbierek:

Pane starosto, vážené dámy a pánové, kdykoliv pan starosta Karel Richter přijede do Polska, mluví „po polsku“, takže já tady musím mluvit „po česku“. (Oživení, potlesk.)

Jsem strašně ráda, že tady mohu být s vámi na vašem sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Chci poděkovat za pozvání a pozdravit vás od našeho starosty Waldemara Pawlaka a našich dobrovolných hasičů z Polska.

Chtěla jsem vám poděkovat za spolupráci, která je nejenom mezi Varšavou a Prahou, ale je také velmi dobrá a vážná dole, mezi mládeží a dospělými na táborech, Plamenech, slavnostech a v jednotkách.

Spolupracujeme také na hranici, která není vážná jenom pro nás, ale ona je také problémem pro požáry a další mimořádné události, jak tomu bylo v tomto roce s vysokou vodou.

Velmi vážná je také v této době spolupráce jednotek dobrovolných hasičů v Čechách a v Polsku, která nám v minulých letech dala finanční dotace z Evropské unie.

Děkujeme vám za dobrou spolupráci v komisi CTIF a také za profesionální organizaci Olympiády CTIF v roce 2009.

Doufám, že to, co jsme říkali v Ostravě před rokem, tzn. „jeden svět a jedna rodina“, bylo pro nás, dobrovolné hasiče velmi vážné a je i nadále velmi živé.

V tomto okamžiku bych chtěla za dobrou spolupráci předat starostovi Karlovi Richterovi nejvyšší medaili polských dobrovolných hasičů „Zlatý znak“.

Pane starosto, medaile od hasičů z Polska a dopis od našeho prezidenta.

(Za potlesku přítomných předává panu starostovi dopis i medaili.)

Prosím dále našeho velkého přítele Ivo Havlíka, aby převzal ocenění.

Ivo, pro Tebe mám také ten nejvyšší metál.

(Opět za potlesku přítomných předává ocenění panu Ivo Havlíkovi.)

Sdružení dobrovolných hasičů z Polska předává dále generálovi Miroslavu Štěpánovi bronzovou medaili „Za Zasluby o ochranu“ za profesionální organizaci Olympiády CTIF.

Pane generále, prosím.

(Za potlesku přítomných předává medaili panu generálu Štěpánovi.)

Bronzovou medaili předávám dále také našim velkým kamarádkám Monice Homolkové – Němečkové a Markétě Stržíňkové.

(Předává jmenovaným medaile za potlesku přítomných.)

Zdravím vás jménem polských hasičů a necht' se vám daří! Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda Svazu měst a obcí České republiky pan Josef Bezdíček:

Vážení dobrovolní hasiči, vážený pane starosto, vážené předsednictvo, dámy a pánové, vážení hosté!

Je mně velkou ctí, že tady mohu zastupovat Svaz měst a obcí a promluvit zde k vám, k hasičům, kterých si všichni představitelé Svazu měst a obcí velice váží.

Vyslechl jsem zprávy a velice podrobně jsem si je ukládal do svého mozku tak, abych je mohl vstřebat a mohl tady říct, že se zlepšila komunikace mezi místní a krajskou samosprávou, vašim ústředím a hlavně s ministerstvem vnitra, a to jak s generálním ředitelstvím, tak i s náměstký.

Opravdu musím říct, že si velice vážím toho, že zde nezaznělo ani jedno kritické slovo směrem k místním samosprávám.

Děkuji jak svým kolegům a kolegyním, tak i vám, že jsme našli k sobě cestu. Přesto si neodpustím to, že chci osobně sdělit, co si jako místopředseda Svazu měst a obcí a i jako starosta malé obce v Černé nad Orlicí (?) myslím a cítím.

V případech, jako byly letošní povodně, se tváří v tvář nezkrotné síle rozpoutaného vodního živlu ukáže jedinec přes veškerý technický pokrok jako téměř bezmocný. V takovýchto těžkých chvílích upíná své zraky na ostatní, aby mu přispěchali na pomoc.

Vy, dobrovolní hasiči, jste v těchto situacích, zvláště v malých obcích jako první pomocná ruka. Oceňuji, že tuto činnost vykonáváte dobrovolně a že si tréninkem, školeními, cvičením zvyšujete svou odbornou úroveň.

Na krizové momenty sice existují speciální právní předpisy, které se s každým dalším nebezpečím zpřesňují, avšak co by byla legislativa sama o sobě bez osobního přístupu každého z vás, bez statečnosti a hrdinství vás, konkrétních lidí, kteří bez přemýšlení nasazujete své životy za záchranu zdraví a majetku svých spoluobčanů, mnohdy v nouzi vašich sousedů?

Bez osobního angažmá by nebyl žádný systém, ani ten nejdokonalejší, funkční. Žádná výzbroj, výstroj či simulace by v podobných situacích nevedly samoúčelně k cíli, pokud by chybělo to nejdůležitější a nenahraditelné, a to osobní statečný přístup každého z vás. A ten vy máte.

A proto ze srdce děkuji za vaše odhodlání, za vaši statečnost a úsilí, bez kterého by škody spáchané rozpoutaným živlem, byly jistě ještě větší, než jsou dnes.

Závěrem, vážení bratři a sestry, dovoluji si to říct, protože jsem jedním z vás, protože nejenže vykonávám funkci starosty obce, ale jsem i jednatelem Sboru dobrovolných hasičů malé Černé. Velice si vážím toho, že tuto funkci tam mohu vykonávat a dovoluji si na závěr předat naši organizaci a našemu představiteli, starostovi, poděkování Svazu měst a obcí. Dovolte, abych vám ho přečetl.

„Svaz měst a obcí České republiky děkuje všem dobrovolným hasičům za nezištnou, obětavou práci, kterou vykonávají při živelných pohromách, především povodních.

Starostové měst a obcí si uvědomují vaši nezastupitelnou roli a oceňují statečnost a odhodlání každého z vás. Právem vám patří upřímný dík!

Oldřich Vlasák, předseda Svazu měst a obcí vlastní rukou.“

(Za potlesku přítomných předává dopis starostovi Ing. Richterovi.)

Jinak vám všem děkuji za pozornost a přeji vám do vaší práce hodně a hodně úspěchů a samozřejmě se těším na spolupráci, která tady zazněla z úst pan starosty, protože Svaz měst a obcí je prvním připomínkovým místem v případě návrhů nových zákonů, a tady je úzká spolupráce mezi vaší organizací a Svazem měst a obcí velice důležitá. A my jsme připraveni s vámi jednat!

Děkuji za pozornost! Potlesk.

Zástupce fy. Total Brockers pan Ing. Martin Žižka:

Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vás pozdravil jménem naší společnosti Total Brockers a jménem našeho generálního ředitele pana Vlastimila Navrátila, který se bohužel ze zdravotních důvodů omlouvá, takže nemohl toto vystoupení absolvovat sám.

Rád bych vás pozdravil a popřál všem úspěšný průběh tohoto sjezdu.

Chtěl bych uvést jenom krátké zhodnocení našich dílčích výsledků spolupráce s elektronickou zdravotní knížkou, které máme v podstatě za posledních 14 dní.

Na základě došlých přihlášek do soutěže byly dle pravidel vylosovány následující sbory dobrovolných hasičů. Ceny budou předány standardní cestou, ale já si jenom dovoluji sdělit jména těchto sborů.

V soutěži o dárkový balíček v hodnotě 500 korun jej získává:

- Sbor dobrovolných hasičů Velešín,
- Sbor dobrovolných hasičů Holice v Čechách a
- Sbor dobrovolných hasičů Čížkov.

V klientské soutěži, kde se jedná o výhru mobilního telefonu Nokia, byli zatím vylosováni tito výherci:

- pan Václav Klíma ze Sboru dobrovolných hasičů Záluží,
- pan Roman Šoukal ze Sboru dobrovolných hasičů Čikov a
- paní Dana Haláčková ze Sboru dobrovolných hasičů Záluží.

Všem samozřejmě blahopřeji, ale ještě bych chtěl připomenout, že soutěž trvá do 31. 8., takže není třeba otálet s vyplněním přihlášek a urychleně je odeslat na adresu naší společnosti.

Ještě jednou mnoho zdaru a těším se na další spolupráci! (Potlesk.)

Prezident saského Svazu dobrovolných hasičů pan Siegfried Bosack:

Vážené prezidium, vážení hosté, vážení delegáti, jsem rád, že vám mohu předat pozdravy Německého dobrovolného svazu.

Především jsem rád, že vás mohu pozdravit jménem saského dobrovolného sboru.

Mezi našimi sdruženími existuje téměř 12letá spolupráce. Tato spolupráce probíhá především v pohraničních územích, kde je už běžnou denní záležitostí a není ničím zvláštním.

Podporujeme i spolupráci mezi naší mládeží na poli sportu a soutěží, v oblasti hasičské hudby a také v oblasti historie a tradic.

V Lipsku jsme asi před měsícem slavili „Německý hasičský den“, který probíhal především ve znamení evropské spolupráce mezi hasiči. Také z vaší země se zúčastnili zástupci.

Spolupráce mezi našimi sbory a sdruženími je nám samozřejmě velice blízká. Jedním z motorů naší mezinárodní spolupráce je také váš prezident pan Karel Richter.

Následně bych rád předal jménem prezidenta německého dobrovolného hasičského hnutí panu starostovi Karlu Richterovi ocenění. Přečtu vám znění diplomu.

„Německé sdružení dobrovolných hasičů předává uznání za zásluhy o spolupráci mezi Německým sdružením hasičů panu starostovi Karlu Richterovi medaili „Za mezinárodní spolupráci“ ve zlatě.

Berlín 3. července 2010.

Podepsán prezident Hans Peter Knören (?)“

(Za potlesku přítomných předává ocenění panu starostovi Richterovi.)

Prezident Společenstva kominíků pan Emil Morávek:

Vážené dámy, vážení pánové, vážení hosté a myslím si, že můžu říct i milí přátelé, chtěl bych vás pozdravit jménem Společenstva kominíků České republiky!

Včera jsem chtěl popřát vašemu sjezdu úspěšný průběh a hlavně šťastnou ruku při volbách. Dnes už můžu konstatovat, že jste tu šťastnou ruku měli a pokud budu trochu pověřivý, pak si myslím, že k tomu přispěli i kominíci, kteří se jako zástupci Společenstva kominíků vašeho jednání účastní.

Hasiči a kominíci k sobě měli vždy velmi blízko. Smyslem a náplní vaší i naší práce je ochrana majetku, zdraví a životů občanů. Vždyť nakonec máme i stejného patrona svatého Floriána. A mnozí kominíci také byli nebo jsou aktivními členy dobrovolných hasičských sborů. Podobně je tomu například v Rakousku.

Jak už včera zmínil pan generální ředitel hasičského záchranného sboru Ing. Štěpán a předseda Ústřední odborné rady prevence pan Ing. Mayer, od Nového roku začne platit nové nařízení vlády číslo 91 o podmínkách požární bezpečnosti při provozu kominů, kouřovodů a spotřebičů paliv.

Jsem přesvědčen, že naše spolupráce bude daleko důležitější, protože je to něco nového. Je to předpis, který nahrazuje zastaralou vyhlášku číslo 111, která platila od roku 1981.

Doufám, že tuto naši spolupráci budeme nadále úspěšně rozvíjet a jak jsem se včera mohl přesvědčit i v té neformální diskusi, tak určitě tato spolupráce bude dobrá.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat za pozvání na vaše jednání a chtěl bych z pověření rady Společenstva kominíků České republiky předat panu starostovi Ing. Karlu Richterovi stuhu na váš cechovní prapor, na Prapor Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Bohužel naše profesní vyznamenání zatím nemáme, ale už se na tom pracuje, takže doufám, že na vašem dalším sjezdu, kde už zase já nebudu, protože už dlouho nevydržím, bude můj nástupce mít možnost předat panu starostovi za jeho práci i profesní ocenění od kominíků.

(Do jednacího sálu přichází jednotka hasičů s cechovním praporem a prezident Společenstva kominíků spolu se starostou Ing. Richterem na něj za potlesku přítomných připíná stuhu.)

Generální ředitel a předseda představenstva Hasičské vzájemné pojišťovny, a.s. pan Ing. Josef Kubeš:

Dobrý den, vážení delegáti IV. sjezdu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, vážení hosté!

Nejprve mi dovoluji, abych popřál všechno nejlepší a hodně úspěchů novému vedení vaší organizace v nastávajícím období.

Hasičská vzájemná pojišťovna dosahuje od roku 2001 do současnosti nepřetržitě každoročně zisk, jehož kumulovaná výše činí 104 milionů korun.

Někdy mám pocit, že dnes, kdy se od nás zisk automaticky očekává a zajímavá je pouze jeho výše, si mnozí z dobrovolných hasičů myslí, že je to opravdu tak snadné dosahovat zisk či nikoliv. Možná, že odpověď lze nalézt v nedávné minulosti.

Vždyť od znovuzahájení činnosti v roce 1992 do roku 2000 vytvářela Hasičská vzájemná pojišťovna, s výjimkou jediného roku, vždy ztrátu, jejíž kumulovaná výše byla v roce 2000 95 milionů korun.

Tato ztráta ji natolik ohrožovala, že sami akcionáři museli na konci roku 2001 rozhodnout o snížení této ztráty o 60 milionů korun tak, že ji vlastně uhradili sami snížením jmenovité hodnoty každé jedné akcie o 20 %.

Ze zisku, dosahovaného pravidelně po roce 2001, bylo nejprve nutné uhradit zbytek kumulované ztráty ve výši 35 milionů korun, což se podařilo do konce roku 2005, a teprve poté vracet nominální hodnotu akcií na jejich původní hodnotu.

Postupně jsme navyšováním základního kapitálu od roku 2005 z vlastních zdrojů zvýšili nominální hodnotu akcie z 80 na 91 korun. Do její původní nominální hodnoty tedy chybí 9 korun na akcii. Tento dluh bychom chtěli akcionářům splatit poctivou prací v nastávajícím posjezdovém období.

Zisku lze dosahovat zejména z obchodní činnosti. Pro vaši představu bylo v roce 2001 předepsáno pojistné, což je obratem pojišťovny, zhruba 200 milionů korun. Skutečnost roku 2009 byla 540 milionů korun a plán pro letošní rok máme 605 milionů korun.

Zvyšování obchodní produkce lze dosáhnout pouze příjemným jednáním s klienty s dobrou nabídkou na pojištění a poskytováním kvalitních služeb v případě vyplácení škod. Myslím, že i s našimi obchodními výsledky za uplynulé desetiletí se můžeme pochlubit.

Hlavní cílovou skupinou pro pojištění u naší pojišťovny jsou obyvatelé venkova a mezi nimi jsme výhodné podmínky vytvářeli zejména pro dobrovolné hasiče. Na televizním spotu můžete shlédnout vývoj pojišťovny za minulé období a rovněž podíl jednotlivých okresních sdružení hasičů na obchodních výsledcích pojišťovny.

Dnes mohu říci, že bez podpory předcházejících vrcholných představitelů SH ČMS s panem starostou Ing. Richterem v čele by se nám nepodařilo stávajících výsledků dosáhnout. Jeho agitace a osobní příklad při přesvědčování dalších dobrovolných hasičů pro spolupráci velkou měrou přispělo našim výsledkům.

Stále ještě je mezi námi mnoho pamětníků, kteří byli u znovuoobnovení činnosti Hasičské vzájemné pojišťovny v roce 1991 a získávání akcionářů, zejména z řad dobrovolných hasičů, kteří si jistě vzpomenou na argumenty, které se při náboru používaly.

Zejména bylo apelováno tím, že pojišťovna z vytvářeného zisku bude podporovat činnost dobrovolných hasičů a logicky se mělo za to, že hasiči podpoří činnost pojišťovny. Myslím si, že se toto motto odrazilo i v názvu pojišťovny a slovo „vzájemná“ nezůstane jen na papíře. Za pojišťovnu mohu slíbit, že uděláme maximum pro podporu rozvoje hasičského hnutí.

Dovolte mi, abych aktivním sborům dobrovolných hasičů a okresním sdružením poděkoval za jejich dosavadní spolupráci, a ty pasivní žádám, aby přehodnotily svůj postoj a podpořily úsilí Hasičské vzájemné pojišťovny získat nové klienty v jejich regionech.

Děkuji vám za pozornost a přeji hodně úspěchů vašemu jednání. (Potlesk.)

Předsedající: Děkuji panu generálnímu řediteli a prosím, aby se slova ujal pan docent Miloš Kvarčák.

Děkan fakulty bezpečnostního inženýrství VŠB Ostrava pan docent dr. Ing. Miloš Kvarčák:

Vážené delegátky, vážení delegáti, milí hosté!

Včera jsem si vyslechl všechna vystoupení, zprávu pana předsedy a téměř ve všech těchto vystoupeních znělo „příprava“, „vzdělávání“. A já tady vidím určitou symboliku, že sjezd se koná kde? Na půdě univerzity technické vysoké školy, a to nejenom nějaké vysoké školy, ale vysoké školy, která už více jak 40 let připravuje odborníky na požární ochranu. A v posledních letech

- nejenom na požární ochranu,
- ale také na ochranu obyvatelstva,
- na bezpečnost práce procesu a
- na bezpečnost osob a majetku.

Když se podívám do sálu, s řadou z vás se znám X let, a podívám se jenom na předsednictvo, vidím tady absolventy pana Kuběnu, pana Salivara, pana Kargerera, pana Nytru, vidím tady také bývalého pedagoga, starostu pana Ing. Richtera. Nechci jmenovat všechny, protože by to asi trvalo déle.

Co chci říct? Vedení vysoké školy si plně uvědomuje problematiku bezpečnosti, slyšeli jste to včera ve vystoupení pana rektora.

Minulý rektor prof. Čermák poznal práci hasičů, protože jeho chata vyhořela (šum), takže nám byl nakloněn v aktivitách, které jsme dělali.

Stávající rektor si to také plně uvědomuje a podporuje aktivity Fakulty bezpečnostního inženýrství. (Oživení.)

Jeho vystoupení bylo sice krátké, také jeho přítomnost byla krátká, protože je velice exponovaný člověk, takže mě pověřil, abych tlumočil jeho slova, že podpora vysoké školy dobrovolným hasičům bude trvalá.

Byla uzavřena smlouva mezi Sdružením hasičů Čech, Moravy a Slezska s vysokou školou. Nebudu hovořit o smlouvě, tady jsou potřebné činy, takže bych uvedl některé činy, které připravujeme.

Mnoho z vás se na mě obracelo, jak to bude s univerzitou třetího věku. Zájem je tak velký, že na to samozřejmě budeme reagovat.

V letošním akademickém roce došlo k určitým změnám. Škola sjednotila pravidla, takže i Fakulta bezpečnostního inženýrství na to musela reagovat. Budeme reagovat tím, že vzdělávání rozdělíme na dvě skupiny, protože univerzita třetího věku je skutečně pro ty, kteří mají už zkušenosti za sebou, mají v podstatě z větší části práci za sebou, ale protože zájem o vzdělávání představuje celou strukturu, budeme i celoživotní vzdělávání dělat pro ty, kteří věk, který je limitován univerzitou třetího věku, nemají.

Pro příští rok připravujeme rozšíření junior univerzity.

Někteří z vás věděli o tom, že v loňském roce jsme realizovali tzv. nultý ročník, kdy jsme děti z tábora v Jánských Koupelech pozvali k nám do školy a během tří dnů jsme jim ukázali, jak to vypadá, když se přihlásí na vysokou školu.

Zadali jsme projekt, který vyšel, a máme určitý objem peněz, abychom ho v průběhu tří let mohli realizovat. Jakmile ho tudíž v průběhu podzimu rozpracujeme, dám vám na jednotlivé sbory vědět, aby se děti z jednotlivých okresů mohly této junior univerzity zúčastnit.

Myslím, že tato práce je plodná, že se často vidíme a já mám snahu, aby se do práce zapojovalo stále více lidí. Jsem rád, jestliže v prvních ročnících se ptám a zjišťuji, že více jak 80 procent studentů, kteří se k nám hlásí na obor požární ochrana, ochrana obyvatelstva je registrované Sdružení hasičů.

Je to radost, ale je to i snaha zvýšit odbornou úroveň dobrovolných hasičů, protože bez této odborné úrovně nebudeme dělat kvalitní práci, kterou děláme, a to jsme slyšeli ve včerejších vystoupeních lidí, kteří o této věci rozhodují.

Přeji vám příjemný pobyt na škole, doufám, že se uvidíme i v příštím roce, kdy tady bude Mistrovství republiky v požárním sportu jak profesionálních, tak dobrovolných hasičů, a že určitě zavítáte do těchto prostor.

Příjemný zbytek dne a hezkou cestu domů! (Potlesk.)

Pan Pavel Veselý, OSH Děčín:

Vážené delegátky, vážení delegáti, chtěl bych vás všechny pozdravit jménem dobrovolných hasičů okresu Děčín! Šešli jsme se tady dnes, abychom zhodnotili uplynulé pětileté období a vytýčili směr a nové úkoly na období následující.

Rovněž je třeba, abychom si všichni uvědomili, že velmi důležité pro naši činnost pro následující období budou podzimní komunální volby. Volby, ve kterých bychom se měli pokusit do zastupitelstev našich obcí prosadit všechny ty, kterým není hasičská myšlenka jak profesionální, tak i dobrovolná, nic neznámého.

Vážení bratři a sestry, vážení hosté, v uplynulých pěti letech jsme museli prokazovat více jak jindy svou odbornou připravenost, jelikož živelné pohromy ohrožují ve stále větší míře naše domovy, majetky našich spoluobčanů.

Povodně v uplynulých letech na území Ústeckého kraje a v okrese Děčín byly zákeřné, a to nejen svou rychlostí a nepředvídatelností, ale hlavně tím, co způsobily, co po sobě zanechaly, a to byly nejen ohromné ztráty na majetku, zdraví, ale hlavně na lidských životech.

Naši členové, a to nejen členové zásahových jednotek, prokázali svou rozhodnost, připravenost a zejména lidský přístup při řešení těchto mimořádných událostí. Pravdou je, že realitou současnosti, skloňovanou ve všech pádech, je nedostatek finančních prostředků v naší státní pokladně.

Máme proti všem velkou výhodu, jelikož jsme nikdy přebytek těchto prostředků neměli a vždy jsme si uměli poradit. Pravda, mnohdy z našich rodinných rozpočtů. O to víc mě mrzí, že při snaze získat nějaké finanční prostředky z rozpočtů radnic se v poslední době množí i takové názory, že hasiče přece dělá poctivá práce a ne požadavky o finance. Jsou přece důležitější věci k profinancování, například fotbalová či golfová hřiště!

Jen v poslední době, kdy se nějakým způsobem vyrovnáváme s živelnými pohromami, jsem členy golfových klubů při likvidaci neviděl.

Nechci ani domýšlet, co tím dotyční chtěli říci a co tím sledují. Zřejmě asi to, že bychom ještě více, a to zdůrazňuji, měli zatížit naše rodinné rozpočty na úkor tzv. ušlechtilé úchyly, jakou bezesporu členství ve Sdružení a jednotkách dobrovolných hasičů je.

Záměrně jsem zvýraznil slova „ještě více“, jelikož vím, že řada z vás do „hasičáren“ již spoustu náradí, součástek a dokonce i nezanedbatelné finanční prostředky přinesla, přináší, a to většinou bez vědomí manželek a rodin.

Nicméně pravdou je, že námi provozovaná dobrovolná hasičská činnost je opravdu poctivá, a to proto, že vychází z odkazu našich dědů a z ryzosti srdce, kterou do ní oni i my dennodenně vkládáme.

Mnoho našich zákonodárců, politiků, a to na všech úrovních, by si mělo uvědomit, že ty natažené, ochotné ruce, které jsou připravené kdykoli dobrovolně pomáhat, může neviditelná ruka trhu nenávratně useknout.

V odborné veřejnosti se v poslední době šeptá o nutné revizi zákona o požární ochraně. Využijme toho všichni ke zkvalitnění podmínek činnosti dobrovolných hasičů všech kategorií, jelikož, jak už tady bylo řečeno, nejsou malé jednotky. Za posledních pět let vyrostly i ty malé ve velké.

Je třeba ještě více prohloubit spolupráci s obecními úřady, starosty a s našimi kolegy, profesionálními hasiči.

Vážené kolegyně a kolegové, sestry a bratři, jsou to naši členové Sdružení dobrovolných hasičů, které dnes na tomto místě zastupujeme, kdo jsou tím hlavním stavebním článkem a hnacím motorem celého Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Jsou to oni, kdo přispívají k dobrému jménu nejen dobrovolného hasičstva doma, ale i za hranicemi naší drahé vlasti.

Nedopusťme, aby tyto dvě složky Sdružení dobrovolných hasičů byly rozděleny, neboť jednoduché otázky mají jednoduché odpovědi.

Kdo se stará o náš nejmenší dobrovolný hasičský potěr? Sdružení dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska!

Kdo se stará o ty, kteří již nemohou působit v jednotkách sdružení, třeba ze zdravotních důvodů? Sdružení dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska!

A kdo sdružuje ty, kteří nám tu naši ušlechtilou úchylku den co den, víkend co víkend a nejednou i nejednu noc trpí? Zase Sdružení dobrovolných hasičů Čech, Moravy a Slezska!

Vyjadřuji své přesvědčení, že všichni, jak tady sedíme, učiníme v následujícím volebním období řadu kroků ve prospěch našeho Sdružení, ve prospěch našich obcí a měst při naplňování našeho základního poslání „Bližnímu ku pomoci, vlastní ku prospěchu a sobě pro radost!“

Je mi nesmírnou ctí reprezentovat ty, před kterými je třeba smeknout a sklonit se za jejich odvalu, odhodlání a nezištnou touhu pomáhat bez ohledu na čas, finance, odměnu, zdraví a nejednou i vlastní život.

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Pan Tomáš Stefan, OSH Karviná:

Vážené delegátky, delegáti, vážení hosté, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se ve svém diskusním příspěvku v krátkosti zmínil o pomoci mezi dobrovolnými hasiči při povodních a využil tohoto významného jednání k poděkování těm, kteří se na ní podíleli.

V květnových dnech opět postihly Moravu, zejména region našeho okresu Karviná, ničivé povodně, které znovu prověřily mimo jiné nás, dobrovolné hasiče, jak jsme připraveni pomoci. Živel si vyžádal další oběti na zdraví a majetku našich spoluobčanů a nevyhnul se ani některým hasičským zbrojnicím, kde dobrovolným hasičům řádně zkomplikoval život.

Přestože jsme po zkušenostech z minulých let byli na podobné situace o něco více připraveni, délka a intenzita letošních povodní nás stále více postupně zbavovala sil i prostředků. Také materiální zabezpečení ze strany měst a obcí našeho regionu brzy bralo za své a tak jsme přivítali pomoc, kterou pro nás prostřednictvím Českého červeného kříže zorganizovali naši kolegové dobrovolní hasiči společně se spoluobčany a dalšími institucemi z okresu Kutná Hora.

Uspořádali pro nás sbírku především materiální pomoci, kterou nám zástupci Okresního sdružení hasičů Kutná Hora dne 2. června letošního roku osobně předali. Jejich pomoc jsme okamžitě rozdělili do celkem 30 sborů dobrovolných hasičů našeho okresu a ti je pak kromě vlastní potřeby poskytli nejvíce potřebným občanům.

Zároveň jsme pro naše sbory obdrželi i finanční pomoc. Bylo to od sboru Petrovice u Rakovníka a sboru Hůrka u Jeseníku nad Odrou. K tomu je třeba dodat jen jedno.

Znovu se prokázalo, že dobrovolní hasiči kromě toho, že pomáhají svým blízkým a spoluobčanům, umí také ve složitých situacích zorganizovat vzájemnou pomoc mezi sebou.

Vážení dobrovolní hasiči, dovoluji mi, abych vám na tomto velkém hasičském fóru jménem všech hasičů okresu Karviná poděkoval za vaši obětavou pomoc.

Vyříd'te, prosím, naše poděkování i vašim spoluobčanům a všem, kteří se na ní podíleli. Chceme vás ujistit, že vaše pomoc nebude rozhodně zapomenuta a že se v podobné situaci budeme snažit zachovat stejně.

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Paní Helena Fiedlerová, OSH Prachatice:

Vážení hosté, milé vedení, sestry hasičky, bratři hasiči,

v úvodu svého projevu podotýkám, že následující problémy se netýkají dobrovolných hasičů jako celku, nýbrž konkrétního okresu, a to okresu Prachatice v Jihočeském kraji.

Nejzásadnějším problémem je postavení státu v zastoupení HZS vůči dobrovolným hasičům. Neustále ve všech projevech profesionálních hasičů poslouchám, že hasiči jsou jenom jedni, jak musíme neustále spolupracovat a pomáhat si.

Proč tedy v případě, že využíváme prostor HZS, za toto užívání platíme? Navíc sami sobě, když jsme jenom jedni! Stát má přitom institut výpůjčky, která je bezúplatná, ošetřena zákonem číslo 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, který v § 27 odstavci 3 věty druhé říká:

„Bezúplatné užívání lze sjednat jen s osobami, které se nezabývají podnikáním a pouze k zajištění výkonu státní správy v přenesené působnosti anebo pro účely sociální, humanitární, požární ochrany, ochrany obyvatelstva ...“ a mnoho jiných a v neposlední řadě práce s dětmi a mládeží.

Dále ze zákona číslo 133/1985 Sb., o požární ochraně, HZS vyplývá z § 26 povinnost zabezpečit preventivně výchovnou, propagační a ediční činnost na úseku požární ochrany podle zaměření stanoveného ministerstvem, pod co by se jistě spolupráce s OSDH dala také podřadit, kdyby zde ovšem byla vůle, která jednoznačně chybí.

Dalším velkým problémem, který nás v Prachaticích trápí, je připravované zřízení údajně až tří jednotek v rámci Správy národního parku a CHKO Šumava, na které by mělo být vyčleněno neskutečných 100 milionů korun českých, jak jinak než ze státního rozpočtu.

Na Šumavě v těsné blízkosti tohoto národního parku žijí již několik desítek let a nepamatují, že by zde vznikl požár, který by měl zásadní devastující následky a který by nebyl při současném pokrytí jednotkami HZS a jednotkami dobrovolných hasičů zvládnutelný.

Stát má očividně peníze a zaráží mě, jakým způsobem s nimi hospodaří. Vybavit a zřídit tyto jednotky bude jedna záležitost, ale jejich provoz, tj. výplaty zaměstnanců, obnova techniky, správa jejich majetku, administrativa s nimi související a jiné, bude druhou, neméně nákladnou záležitostí.

Třetím problémem, který nás velmi trápí, je to, že pro HZS nejsme rovným partnerem pro jednání. K připravovanému zřízení výše jmenovaných jednotek nikdo nepřizval dobrovolné hasiče, aby se alespoň jako poradní orgán vyjádřili a sdělili svá stanoviska, náměty a připomínky. Děje se tak vždy, když se rozhoduje na úseku požární ochrany a bohužel i v případech, kdy se nás to úzce dotýká.

V rámci ochrany obyvatelstva jsou nyní z JPO 5 předurčovány jednotky, které budou zajišťovat určitou specializovanou činnost, jako je osvětlování, dekontaminace, evakuace aj. Tyto jednotky v rámci našeho okresu byly vytipovány úředníkem HZS od stolu, aniž by tato věc byla konzultována s námi, dobrovolnými hasiči.

Výsledkem je, že byla za předurčenou jednotku stanovena JPO 5 Bušanovice, kde je sice k dispozici CAS 25, ale bohužel zde v současné době není téměř nikdo, kdo by vyjel k zásahu. Sbor je zde téměř nefunkční, ve stavu spánku.

Chtěli bychom být partnery, poradními orgány, tedy těmi, na které je brán zřetel pro znalost místního prostředí. To půjde jen těžko, pokud budeme nejvyššími představiteli HZS v rámci kraje a okresu přirovnávání ke včelařům a myslivcům.

Ano, jsme bezpochyby sdružením občanů podle zákona číslo 83/1990 Sb., stejně jako včelaři, stejně jako myslivci, naše úloha je však značně odlišná.

Postavení dobrovolných hasičů v tomto státě bylo dobře patrné, když v Praze na Evropské třídě dne 28. 10. 2008 ku příležitosti 90. výročí vzniku samostatného Československa proběhla vojenská přehlídka, na níž se představila armáda i jednotky integrovaného záchranného systému spolu s městskou policií.

Pokud jste stejně jako já sledovali televizi, těžko vám mohlo uniknout, že se zde zúčastnili mimo jiné Červený kříž, psůvodi a také různá školská zařízení, která mají na starosti přípravu členů Integrovaného záchranného systému, ale dobrovolní hasiči zde zastoupeni nebyli.

Když jsou povodně, to jsou dobrovolní hasiči státu dobří, při slavnostním defilé nás zapotřebí již zjevně není. (Potlesk.)

Další věcí, která nás v Prachaticích trápí, a troufám si o ní tvrdit, že je problémem v rámci celé republiky, je postavení vedoucího mládeže. Tito lidé při každé schůzce se svými svěřenci pomyslně strkají krk do oprátky. Jejich práce je velmi náročná, nedoceněná, a to často i samotným blízkým okolím – sborem, rodiči, rodinou.

Dovolím si vypůjčit slova našeho náměstka přes mládeže Václava Zauhmüllera, který říká: „Když má dítě dobrého vedoucího, vzpomíná na něj celý život, třeba oproti učiteli ve škole, se kterým tráví mnohdy více času.“

Znovu si dovolím srovnání s HZS. Příslušník HZS má nárok na tři týdny služebního volna v roce s poskytnutím služebního příjmu, jak vyplývá z §§ 68 a 69 zákona číslo 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Dobrovolný hasič nedostane nic. Ba naopak. Vyplývá dovolenou určenou pro odpočinek s rodinou a když bude třeba, odveze hasičské děti na tábor ještě svým autem.

Práce s dětmi je krásná, ale jistě mi všichni přítomní dají za pravdu, že se rozhodně nejedná o odpočinek či jinou formu dovolené. I přesto s dětmi pracujeme, vynakládáme vlastní síly a prostředky.

Apeluji tímto na vedení Sdružení, aby s větší razancí podněcovalo změny v legislativě, které by poskytovaly našim vedoucím alespoň nějaké výhody, protože očekávat, že budou stejné, jako mají příslušníci bezpečnostních sborů, by bylo velmi bláhové.

Poslední věcí, kterou mám na srdci, je prosba vůči vedení Sdružení. Od nejnižších organizačních článků proběhly volby, mimo jiné i kontrolních a revizních rad. Řešili jsme v rámci okresu stížnost, ale bohužel jsem zjistila, že odborná úroveň okresní kontrolní a revizní rady není na dobré a dostatečné úrovni.

Výkonný výbor v čele se starostou není podle mého kompetentní podněcovat zvýšení úrovně kontrolní činnosti, neboť jí je sám podřízen.

Považovala bych za vhodné uspořádat v rámci republiky dvoudenní školení pro předsedy okresních kontrolních a revizních rad, kteří by pak získané zkušenosti přenášeli na samotné rady. Úroveň kontrolní činnosti je dle mého názoru zrcadlem úrovně činnosti zbylé, a proto by pro nás mělo být důležité, aby tato činnost byla na dostatečné úrovni.

Věřím, že situace v rámci jednotlivých okresů je mnohdy lepší. Snad i nám se v rámci dialogu podaří určité věci změnit. Pouze jsem chtěla poukázat na to, že ne v rámci celé republiky je vztah HZS a dobrovolných hasičů zcela bezproblémový. Jako bych pocítovala, že se stát zastoupený HZS dobrovolných hasičů obává. Nedokáže pochopit jejich nadšení, odhodlanost pro věc a to, že za svou práci nepožadují odměny, nýbrž pouze uznání a odpovídající společenské postavení.

Děkuji vám za pozornost! (Potlesk.)

Pan Václav Černý, OSH Příbram:

Dobrý den, vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté!

Dříve než zahájím svůj diskusní příspěvek, chtěl bych využít této příležitosti a pozdravit IV. sjezd Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska jménem okresního sdružení hasičů a jménem všech dobrovolných hasičů z příbramského regionu.

Ještě bych si dovilil poblahopřát všem nově zvoleným funkcionářům našeho Sdružení a popřát jim hodně úspěchů a pevné nervy v jejich práci.

Nyní k mému diskusnímu příspěvku. Chtěl bych delegáty a všechny zúčastněné hosty tohoto jednání seznámit s peticí, která vznikla ve Sboru dobrovolných hasičů Nový Knín, iniciátorem je i obec Nový Knín u nás na Příbramsku.

Jedná se o petici, ve které hasiči požadují, aby se novelizoval zákon o pojišťovnictví, a to v tom směru, že pojišťovny, které působí na pojistném trhu v České republice, by se měly podílet nějakou částkou, vyjádřenou asi v procentech, na obnově hasičské techniky ve sborech. Je to i názor široké veřejnosti.

Podobný pokus, pokud si pamatuji, tady již před několika lety byl v Poslanecké sněmovně, kdy s tímto názorem vystoupil pan poslanec Radko Martínek, podporoval ho i poslanec Vlastimil Dlab, ale tehdy se novelizace tohoto zákona nějak neujala a sněmovnou neprošla.

Na toto téma jsem hovořil s některými politiky, například s panem senátorem Josefem Řihákem, který je zároveň i starostou města Příbram a čestným členem Sboru dobrovolných hasičů v Příbrami. On nyní shání materiály o tom, jak tato novelizace byla před asi pěti lety připravená a co všechno by se v tom dalo udělat.

V každém případě mám vyřídít podporu na tomto sjezdu a pan senátor Řihák spolu s dalšími poslanci, v Příbrami už teď máme i nového člena vlády, se pokusí znovu tato jednání obnovit a napravit chyby, které se staly při schvalování novely zákona o pojišťovnictví v uplynulých letech.

Víme velice dobře, jaké hodnoty dobrovolní hasiči uchrání, jak se podílejí na odstraňování škod v naší republice a co je to stojí úsilí a finančních prostředků.

Na druhé straně víme, jaké jsou rozpočty v malých obcích. Dnes už máme obce, kde mají hasiče, ale také obrovské finanční prostředky. Za chvíli to s krizí dojde tak daleko, že v některých obcích budou zvažovat, jestli budou vůbec v noci svítit. Teď tam máme hasiče a potřebujeme pro ně techniku, potřebujeme je vybavit.

Chtěl jsem hovořit o tom, že tato iniciativa hasičů z Nového Knína je samozřejmě na místě. Oni ani jejich obec na tom také nejsou dobře, a proto se pokusili založit tuto petici a chtěli by, abychom ji podpořili.

My v Okresním sdružení hasičů v Příbrami jsme svou podporu této petici dali. Chtěl bych vás proto požádat, abyste ji i vy podpořili.

Petiční listy i znění celé petice je na stránkách www.hasici.novy.knin, anebo informace vám podáme i na našem Okresním sdružení hasičů v Příbrami.

Novoknínsktí hasiči nás požádali, abychom jako delegáti tohoto sjezdu zde na toto téma vystoupili, a já tak činím.

Na závěr bych jenom chtěl podotknout, že do návrhu usnesení doporučuji uvést, že tento sjezd bere informaci o tom, že petice novoknínských hasičů poběží po celé republice, na vědomí.

Děkuji vám za pozornost, přeji příjemné prožití zbytku dnešního dne, šťastný návrat domů a těším se s vámi někdy nashledanou! (Potlesk.)

Pan Břetislav Grupách, OSH Nový Jičín:

Vážený pane starosto, vážená paní předsedající, vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté, dovolte mi seznámit vás s projektem, který výkonný výbor Okresního sdružení hasičů Nový Jičín realizoval v letošním roce.

Když jsme hodnotili a zamýšleli se nad ničivými povodněmi a jinými mimořádnými událostmi, které náš okres poměrně často zasahují, došli jsme k názoru, že členové jednotek sborů, kteří jsou vždy a včas na pravém místě, by nemuseli být jediní, kdo poskytují pomoc postiženým při záchraně a zjistili jsme, že i ostatní členové našich sborů mohou pomoci jinou formou, která však není o nic méně důležitá.

Na zasedání výkonného výboru našeho okresního sdružení jsme se rozhodli pokusit se zorganizovat akci, které jsme dali název „Daruj krev s dobrovolnými hasiči“.

Když jsme tento projekt 7. listopadu 2009 na shromáždění představitelů vyhlašovali, byli jsme mile překvapeni zájmem a zejména pak tím, že jako první se k tomuto projektu přihlásili profesionální hasiči z Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Nový Jičín.

Po dohodě s transfusní stanicí Nemocnice s poliklinikou Nový Jičín byl určen termín, který jsme chtěli situovat k něčemu, co má přímý vztah k hasičům, a rozhodli jsme se pro květen, kdy slavíme svátek svatého Floriána. Naším cílem bylo získat zejména nové dárcce krve, a to se nám, bezesbýtku podařilo.

16. května přišlo darovat tuto vzácnou tekutinu 99 členů našich sborů a profesionálních hasičů, z nichž 84 byli prvodárci.

Po tomto velkém úspěchu jsme se rozhodli vyzvat k následování všechna okresní sdružení Moravskoslezského kraje a 17. dubna 2010 (pozn. stenografa: neodpovídá výše uvedenému datu) při shromáždění představitelů okresních sdružení hasičů v Jánských Koupelích byla tato výzva přijata a zahrnuta do usnesení.

Dovolujeme si proto se vši úctou a pokorou vyzvat vás, delegáty IV. sjezdu, a vaším prostřednictvím všechny členy i vrcholné představitele našeho Sdružení k následování a připojení se k tomuto projektu.

Jak jsem již zmínil, prvořadý úkolem bylo získat k dárcovství prvodárce a současně vyburcovat ty, kteří někdy již krev darovali a poté ustrnuli.

Pokud bude tato výzva zahrnuta do návrhu usnesení tohoto sjezdu tak, jak jsme navrhovali, a vy se k ní připojíte, budeme vaší účastí nesmírně poctěni. A pokud pak docílené výsledky oznámíte Okresnímu sdružení hasičů v Novém Jičíně, abychom mohli celý projekt zhodnotit, nemohli bychom si přát nic lepšího.

Závěrem mi dovolte podotknout, že smyslem tohoto projektu je docílit každoroční pravidelnost, nikoliv jen nárazovou akci. Možná bychom se tím zasloužili o založení nové tradice dobrovolných hasičů.

Dámy a pánové, přeji vám příjemný zbytek dnešního dne, šťastný návrat domů a děkuji vám za pozornost! (Potlesk.)

Pan Václav Helis, OSH Karviná:

Vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté, dámy a pánové, chci využít příležitosti tohoto našeho nejvyššího jednání a zmínit se o postavení dobrovolných hasičů, členů našich sborů, zejména těch, kteří jsou zařazeni do zásahových jednotek.

Mám zde na mysli především problematiku jejich uvolňování ze zaměstnání při zásazích u požárů, ale také u živelných událostí, jako jsou povodně, které letos opět postihly naši republiku.

Myslím, že nemusím zdůrazňovat, že to byli opět dobrovolní hasiči, kteří svými zásahy prokázali svou nezbytnost a v mnohých případech i nezastupitelnost při záchraně životů, zdraví a majetku našich spoluobčanů.

Bohužel právě zde se opět vynořily problémy, s tím spojené, a řekl bych, že doposud jak z naší strany, tak i ze strany čelných představitelů a zákonodárce naší republiky takřka neřešené.

Není tedy divu, že se na nejvyššího představitele, prezidenta naší republiky, obrátila s dopisem členka jednoho z našich sborů, mimo jiné manželka člena jednotky Sboru dobrovolných hasičů obce, zařazené do kategorie JPO 3, která se oprávněně obává, že její manžel, dobrovolný hasič, může při „pomoci svým bližním“, jak často svou činnost označujeme, také přijít o zaměstnání.

V dopise panu prezidentovi mimo jiné stálo, cituji:

„Vážený pane prezidente!

obracím se na Vás se žádostí o změnu postavení dobrovolných hasičů, členů výjezdových jednotek v naší zemi. V současné době jsme svědky hrůzných povodní nejen na Moravě. A právě dobrovolní hasiči jsou ti, kteří nezištně pomáhají při těchto událostech. Ve sdělovacích prostředcích jsou stále vidět hlavně tmavě červená auta dobrovolných hasičů, kteří bez nároku na plat, ve svém volném čase, často sami postižení, pomáhají, kde je to nutné.

Chtěla bych vás požádat, abyste se nějakým způsobem zasadil o to, aby například nedocházelo k tomu, že zaměstnavatelé= dávají svým zaměstnancům ultimáta typu „rozhodni se, jestli chceš práci, nebo si chceš hrát na hasiče“. Toto je jen jeden příklad za všechny. Vždyť kolik finančních prostředků díky nim ušetří náš stát?

Myslím, že by se toto mohlo vyřešit tak jako v sousedních státech, kde je čest pro zaměstnavatele mít ve svých řadách dobrovolné hasiče. Nebo proč by se dobrovolným hasičům nemohly například snížit daně nebo poplatky za odpady atd.? Prostě v sousedních státech dokáží práci dobrovolných hasičů ocenit, u nás to bohužel tak není.

Sám jste v televizi řekl, že jim všem děkujete, ale v současné době je to málo. Je pravda, že tuto práci dělají z vlastní vůle s pocitem, že pomáhají bližnímu svému, ale kde by všichni byli bez jejich pomoci? Sami musí projít školeními, aby všechnu techniku dokázali používat, stejně jako profesionální, placení hasiči. Musí se o tuto techniku postarat, opravit, což také znamená Spoustu hodin, které by mohli využívat tak jako ostatní občané naší republiky.

Sám se můžete přesvědčit ze statistik Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a Hasičského záchranného sboru, kolik času těmto aktivitám Dobrovolní hasiči věnují.“

Tolik z dopisu jedné z našich členek pane prezidentovi.

Odpověď z Kanceláře prezidenta republiky pisatelka snad ani nečekala. Přesto odpověď přišla. Bohužel pop jejím přečtení se netajila zklamáním a dopis jak svůj, tak odpověď pana prezidenta ve svém sboru zveřejnila.

V odpovědi pana prezidenta mimo jiné stálo, cituji:

„Obdržel jsem od Vás dopis, ve kterém mě žádáte, abych se zasadil o lepší podmínky našich dobrovolných hasičů. Připomínáte nezištnou pomoc těchto dobrovolníků a jejich užitečnost při nejrůznějších přírodních katastrofách, se kterými se zejména v moravských regionech potýkáme i v dnešních dnech.

Práce Dobrovolných hasičů, jakož i záchranářů a dalších složek civilní ochrany je, jak ukazují i čerstvé zkušenosti, bezesporu obdivuhodné a nenahraditelná. Dobře si uvědomuji a při nejrůznějších příležitostech jim vyjadřuji své poděkování, ať již je to formou předávání záchranářských křížů či při osobních setkáních na mých cestách po České republice. V řadě míst navíc existence Dobrovolných hasičů znamená i bohatší kulturní a sportovní život. I to je často právě jejich zásluha.

Každý z nás by si jistě dokázal představit lepší pracovní a životní podmínky pro mnohé profese a dobrovolnické aktivity. Jsem však přesvědčen, že hledání výlučných a specifických zásluh nejrůznějších těchto skupin zákonitě povede k narůstání animozit mezi nimi samotnými. Nední prozíravé vyvolávat diskuse o tom, kdo je více a kdo méně užitečný. Podobné tendence mohou mít jen destruktivní charakter na celou společnost.

Z řady návštěv nejrůznějších měst a vesniček po celé České republice jsem navíc nabyl dojmu, že místní komunální politici se snaží dobrovolné hasiče podpořit, a to jak finančně, tak například poskytnutím vhodných obecních prostor. Dobře rovněž vím, že na činnost Dobrovolných hasičů přispívá i řada hejtmanů. Nepovažuji tedy hasiče za jakkoliv ostrakizovanou skupinu. Podporu mířící dobrovolným hasičům považuji v drtivé většině za užitečnou za ospravedlnitelnou.

Z mého dopisu je snad zřejmé, že si správně dobrovolných hasičů velmi vážím. Nemyslím si ale, že bychom k nim měli přistupovat jinak než k ostatním aktivitám, podobného typu. V konečném důsledku by to poškodilo je samotné. Rovněž starost o Dobrovolné hasiče vidím spíše na úrovni místních a krajských zastupitelstev. Ty na rozdíl od centrálních úřadů znají jejich skutečné potřeby.“

Tolik z odpovědi pana prezidenta.

Při vši úctě, pane prezidente, jste zapomněl odpovědět na to hlavní, o co pisatelce v dopise šlo. Zásahy při požárech, povodních a dalších mimořádných událostech nepatří mezi kulturní, sportovní a další společenskou činnost, kterou lze vykonávat jen ve volném čase.

Nevím, kolik přesně je podle Vás dobrovolnických aktivit v naší republice, které pomáhají zachraňovat zdraví, životy a majetek našich spoluobčanů, ale rozhodně si myslím, že by všichni tito dobrovolníci při své činnosti neměli mít když už nic jiného, alespoň strach, že přitom nepřijdou o své zaměstnání. A to je problém, který nelze, jak Vy říkáte, řešit na úrovni regionu. Tohle musí zásadně a jednoznačně řešit centrální orgány tak, aby se postavení dobrovolných hasičů v naší republice alespoň trochu přiblížilo tomu, co je běžné v drtivé většině zemí v Evropské unii.

Vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté, dámy a pánové, domnívám se, že i my všichni, zejména funkcionáři na všech stupních, jsme toho mnoho pro zlepšení postavení našich členů při práci v zásahových jednotkách neudělali. Pokud jim nepomůžeme, může se stát, že problémy v zaměstnání budou nadále odrazovat naše členy od práce dobrovolných hasičů a naše úctyhodná členská základna se sníží.

Navrhuji proto, aby se v usnesení z dnešního jednání objevil jako priorita jak řešení těchto problémů ze strany nás všech, ale především ze strany nově zvoleného vedení našeho Sdružení.

Svůj diskusní příspěvek samozřejmě odevzdávám písemně včetně kopie dopisu pan u prezidentovi a kopie odpovědi z Kanceláře prezidenta republiky.

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)

Pan Richard Dudek, OSH Ostrava:

Dobrý den, vážené delegátky, delegáti, dámy a pánové,

dříve než se začnu věnovat svému diskusnímu příspěvku, bych chtěl poděkovat za ocenění, které se nám včera dostalo pro naši okresní organizaci. Velmi si ho vážím a můžu ujistit jak vás, tak vedení, že pokud budete s Okresním sdružením hasičů v Ostravě chtít kdykoliv cokoliv spoluorganizovat, jsme připraveni. Děkuji.

Můj diskusní příspěvek směřuje do oblasti, která byla ve včerejším jednání dnu našeho sjezdu a konečkonců i při dnešní diskusi řekneme jednou z nejfrekventovanějších, a to do oblasti represe a činnosti jednotek SDH obcí.

Ano, o řadě problémů víme, vnímáme, že je potřeba je urychleně řešit, mnohdy nám ale, jak se říká, ujíždí vlak. V žádném případě netvrdím, že se pro činnost jednotek nedělá nic, ale mnohdy nám proto, že jsme se upjali na jeden problém, uniká spousta dalších, těch zdánlivě malých, ale pro běžnou činnost našich členů v jednotkách zásadních.

Jen namátkou již několikrát zmiňovaný zákoník práce a jeho ustavení ohledně poskytnutí volna a následné náhrady mzdy. V příslušném paragrafu řešícím tuto problematiku je ve vši úctě ke všem vyjmenovaným, činností zmiňováno opravdu maximum. Namátkou

- členství v horské službě,

- vedoucí táborů atd. atd.,

ale členství v jednotce SDH obce tam nenajdete.

Proč uniklo z tohoto zákona, že mezi vyjmenovanými činnostmi pro možné uplatnění refundace mzdy schází členové jednotek SDH obcí, tedy členové jedné ze základních složek IZS?

Mohu vám sdělit, že potvrzení na refundaci mzdy při nedávných povodních v našem kraji odmítlo několik členů s tím, že jim to prostě zaměstnavatel neuzná, že jim sice dá bez výhrad neplacené volno, ale administrativní proces s refundací mzdy si musí vyřešit sami u svých zřizovatelů.

V této chvíli to ale nebylo o neochotě zaměstnavatelů, ale pouze o tom, že i zaměstnavatel musí jako každý jiný dodržovat zákony své země. A tak to řada členů vyřešila, jak u nás, dobrovolných hasičů, bývá zvykem, po svém. Vzali si dovolenou.,

Ptám se: je toto řešení? Je vůbec možné, aby byl takto zabezpečen člověk, který je součástí základního bezpečnostního prvku této země?

Na další nevyvážený poměr jsme narazili rovněž v souvislosti s povodněmi u očkovací vyhlášky, když jsme chtěli zabezpečit aplikaci vakcín proti žlutence. Zde sice vyhláška hovoří o bezplatném očkovaní nových příslušníků a zaměstnanců základních složek IZS, ale víme sami, kolik našich členů má skutečně s obcí uzavřen pracovněprávní vztah. Takže zase nic. A přitom v rámci preventivních opatření jsou v rámci této vyhlášky ošetřeny spousta dalších činností, na které se bezplatná vakcinace vztahuje.

Dalším problémem je poskytování příspěvku obcím na zabezpečení pohotovosti členů JPO 2. Ten je v současné době poskytován ve výši 150 korun ročně. Pokud obec nebude chtít porušit mzdové předpisy a normy upravující výkon služby v těchto jednotkách, dostanou se její výdaje na tuto činnost někam k 700 tisícům. A to je ta spodní hranice. Je tedy výše příspěvku státu adekvátní?

To samé platí u příspěvku za odbornou přípravu, bez rozdílů kategorie jednotek. I zde nesou obce nepoměrně vlastních zdrojů k výši státního příspěvku.

Nejsem naivní snilek, který si myslí, že v současné napjaté ekonomické situaci přijde zázrak a někdo „nalije“ do systému požární ochrany další peníze. Je ale minimálně k diskusi systém přerozdělení celkového objemu financí státního rozpočtu, který je vynakládán na požární ochranu.

Včera zde pan generální ředitel HZS zmiňoval poznatek týkající se Armády České republiky a činnosti hasičů. Nechci v žádném případě zlehčovat roli armády, ale jak již bylo zmíněno, armáda řadu činností opustila a tyto následně převzal Hasičský záchranný sbor a jednotky požární ochrany. Byl tento krok doprovázen také finanční kompenzací?

Mohl bych pokračovat ještě dlouho ve výčtu dalších problémů. Možná si mnozí říkáte, že tato slova přednáším na nesprávném místě, že tyto problémy jsou výhradně problémy zřizovatelů jednotek, tedy obcí. Já jsem ale toho názoru a chtěl bych vás o tom také přesvědčit, že povinností našeho Sdružení je spolupracovat při vytváření dobrých podmínek pro práci všech členů, tedy i těch zařazených do jednotek SDH obcí.

Včera zde jasně zazněla nabídka od místopředsedy Svazu měst a obcí na vzájemnou spolupráci. Moc bych si přál, aby tato nabídka nezůstala pouze v této aule. Chytněme se této příležitosti pevně a řešme společně se zřizovateli jednotek problémy, které jsou ve finální podobě problémy našich členů.

Proto bych se velmi rád přimlouval u našeho nového vedení o systémové a komplexní řešení problematiky jednotek SDH obcí v příštím funkčním období. Možná by bylo prospěšné v rámci příštího období zřídit pracovní komisi, kterou jsem si soukromě nazval „komisí pro IZS a výkon služby“, která by analyzovala současný okruh problémů ve vztahu k jednotkám SDH a rozpracovala je do podoby návrhu řešení.

Naše Sdružení nemá na úrovni ústředí dlouhodobě žádného pracovníka, který by se zabýval výhradně represí. Proto si myslím, že by tato pracovní komise mohla pomoci při řešení této problematiky. Je to ale samozřejmě jen jedna z možných variant, jak řešit tuto oblast.

Stejně tak, jako si hrdě dáváme do našich výročních zpráv statistiky činnosti jednotek SDH, měli bychom se také čelem postavit k řešení problémů v této oblasti.

Ano, hodně se již podařilo, ale pojďme dál. Naše Sdružení na to má dostatečnou sílu a věřím, že i mandát pro spolupráci se všemi, kteří spolupracovat chtějí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Pan Richard Zeman, OSH Žďár nad Sázavou:

Vážení delegáti, sestry a bratři hasiči, vážení hosté, v pořadí již IV. sjezd našeho početného občanského sdružení je příležitostí připomenout si při hodnocení všechno to, co se nám společnými silami podařilo.

Chtěl bych ve svém diskusním příspěvku zvýraznit myšlenku, že naše snažení má smysl a že dobrovolné hasičstvo má mnohdy ohromnou sílu, dokážeme se vzájemně sblížit pro společnou věc, i když děláme svou práci v nejrůznějších koutech naší vlasti.

Vrátil bych se o dva měsíce zpět a vzpomenu bych tady jednu z výrazných akcí, která skončila úspěchem a pokořeným rekordem našich hasičů. Stojí tedy při sjezdovém hodnocení za zmínku a právem ji připomenout.

V našem Okresním sdružení ve Žďáru nad Sázavou se v roce 2007 hrstka nadšenců z poměrně malého Sboru dobrovolných hasičů v Nových Dvorech, a to v obci čítající kolem 250 obyvatel, shledla v akci, která by mohla dobrovolné hasičstvo před očima veřejnosti více zviditelnit a je samotné více navzájem stmelit, možná prověřit, zda je schopné i mimořádných výkonů.

Vznikla tak myšlenka dálkové dopravy vody ze stroje do stroje s pokořením do té doby platného rekordu kolem 42 kilometrů. Realizace nápadu neprobíhala, zejména v jeho začátcích, bez problémů a aby mohlo být úspěchu dosaženo, bylo zapotřebí jít za hranice žďárského okresu, hranice kraje Vysočina až plošně na území celé České republiky.

I když veškeré kontakty hlavního iniciátora a organizátora pokusu o rekord velitele Jiřího Sáblika byly vzájemně pouze elektronickou poštou, tedy bez jediné obálky a poštovní známky, bylo od podzimu roku 2009 jasné, že jsme schopni dát se dohromady a pokusit se o nemožné.

Bylo až obdivuhodné s jakým zájmem, zápalem, nadšením a touhou být přítom, se rozvíjela aktivita převážně obyčejných lidí, současně ale opravdových dobráků, „hašounů“ v tom nejlepším slova smyslu v jednotlivých regionech celé republiky.

Po zveřejnění termínu pokusu o rekord na 8. květen 2010 u příležitosti svátku patrona hasičů svatého Floriána bylo rozhodnuto. Zájem projevil 287 sborů dobrovolných hasičů z 51 okresních sdružení z celé republiky a jeden sbor ze Slovenska.

Ti všichni na své náklady, ve svém volném čase, a řada z nich opravdu hodně zdaleka, přijeli v počtu 2592 hasičů, z toho téměř 1700 jich bylo mimožďárských, k nám na Vysočinu do westernového městečka Šiklův mlýn, odkud v brzkých ranních hodinách 8. května za nepříznivého deštivého počasí vyrazili na trať čítající vzdálenost 63 kilometrů a 460 metrů.

Možná stojí za zmínku, že cílem bylo dopravit vodu ze stroje z nejnižšího bodu v našem regionu, z Dolních Louček, obec se nachází ve výšce 296 metrů nad mořem, do nejvyššího bodu v okrese ve Žďárských vrších na vrcholu Devíti skal, s polohou 837 metrů nad mořem, tedy s převýšením 541 metrů.

Hadicové vedení, lemované stovkami místních obyvatel, protnul 18 obcí ve dvou krajích.

Rekord se nerodil bez komplikací a po pěti hodinách pokusu o plynulou dodávku vody se objevovaly náznaky vzdát se dalšího pokračování. Přesto všichni vydrželi, zejména velitelé z jednotlivých sborů dobrovolných hasičů byli svým kolegům silnou oporou, a přítomní komisaři z agentury „Dobry den“ z Pelhřimova tak mohli v podvečer po 6 hodinách a 55 minutách prohlásit, že doprava vody se zdařila a bude zapsána do české knihy rekordů.

Mezi všemi účastníky pak zavládlo obrovské nadšení a všichni si tento rekord náležitě užívali. Prožívali jsme to všichni účastníci a bylo patrné, že to nebylo jen o námaze, práci a povinnostech, ale práce nás obohatila o nová přátelství, byla zábavou, byla prokouškou techniky a lidí, ale byla i podnětem vzít si z toho i pozitiva. Zároveň měla náboj „jeden za všechny, všichni za jednoho“. Vzájemně jsme se tak ubezpečili, že i takovouto sílu má dobrovolné hasičstvo.

Zcela určitě je nutné dodat, že i přestože

- bylo nasazeno 234 čerpadel,
- pouze 12 jich bylo z preventivních důvodů při přehřívání vyměněno a nebyla tak žádná stříkačka zničena;
- nasazeno bylo 3553 dílů hadic B a
- jen 31 kusů, což je necelé procento, bylo poškozeno,
- nasazeno bylo 291 radiostanic,
- v době čerpání protékalo v hadicích 36 m³ vody a
- v celém hadicovém vedení bylo přes 300 m³ vody.

Chtěl bych využít této příležitosti a prostřednictvím vás, delegátů, poděkovat všem hasičům z jednotlivých regionů za jejich odhodlání přihlásit se do tohoto cvičného boje o nakonec úspěšný rekord.

Agentura „Dobry den“ nám tento týden předala pro každý zúčastněný sbor originál certifikátu o vytvořeném rekordu a chtěl bych proto požádat přítomné starosty okresních sdružení popřípadě jejich náměstky, abyste si za celý region od nás tyto certifikáty převzali a využili vhodné příležitosti u vás v okrese k jejich předání příslušným sborům.

Pro všechny jsme také připravili zdarma DVD záznam včetně CD s fotografiemi. Výdej bychom zorganizovali o přestávce, která bude v programu následovat.

Sestry a bratři hasiči, milí hosté,

naše okresní sdružení, motivováno zmíněným rekordem, dosáhlo dalšího neméně významného rekordu v našem Sdružení. V tomto týdnu jsme dosáhli, musím ale podotknout, že přirozenou a nikterak řízenou cestou, rekordní hranice členské základny v jednom okrese. Okres Žďár nad Sázavou dosáhl počtu 11 tisíc členů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

Ke konci roku 2009 nám zbývalo necelých 40 nových členů, s upřesněním členské základny ve sborech prostřednictvím ročních hlášení o činnosti došlo k pohybu členů směrem dolů i nahoru, nicméně následujících šest měsíců roku 2010 jsme postupně zaznamenávali trend dalšího zájmu o aktivní činnost ve sborech, zejména z řad mládeže a žen, a další rekord byl na spadnutí.

Neucházíme se o zápis do české knihy rekordů jako v předcházejícím případě, chci jen za naše nejpočetnější žďárské sdružení dobrovolných hasičů prohlásit: máme chuť do práce, chceme pokračovat v tom, kde naši předchůdci začali a po generace předávali štafetu pomoci bližnímu, štafetu nezastupitelného spolkového života v našich obcích a městech.

Ať se nám všem daří práce i v dalším funkčním období do roku 2015! Děkuji. (Potlesk.)

Pan Ing. Zdeněk Nytra, ředitel HZS Moravskoslezského kraje:

Vážený pane starosto, vážené delegátky, delegáti, vážení hosté,

vítat vás na území Moravskoslezského kraje už by byl v tuto chvíli asi nesmysl, ale doufám, že se vám tady líbilo. Byl jsem tady po celou dobu, takže si myslím, že jednání sjezdu bylo úspěšné.

Chci se ale opravdu vrátit k diskusnímu příspěvku paní starostky Okresního sdružení hasičů v Prachaticích. Pan generál tady dnes bohužel není, takže se nemohu vyjadřovat k tomu, co paní starostka zmínila věcně, ale chci ji ubezpečit, že jsem si poznamenal obsah jejího vystoupení a že ho předám panu generálovi i svému kolegovi krajskému řediteli hasičů v Jihočeském kraji.

Paní starostka se trochu „otřela“ o to, co často zaznívá, že hasiči jsou jedni.

Dovolil bych si na tom trvat. Mám docela problém sám se sebou, neumím totiž od sebe oddělit dobrovolného hasiče a hasiče profesionálního a myslím si, že přestože paní starostka zmínila, že to je hlavně problém okresu Prachatice, mohu si dovolit zmínit Moravskoslezský kraj, snad delegáti z tohoto kraje mě nevypískají, a říci, že tady to opravdu funguje.

My máme každý trochu jiné postavení, trochu jiné možnosti, ale určitě jeden jediný cíl, který je společný: sloužit občanům této země ke prospěchu a nasadit své síly, schopnosti, případně i zdraví a životy, když to títo občané potřebují. A v tom si myslím, že se naprosto shodujeme a že například v našem kraji v tomto problému není.

Říci, že nejsou žádné problémy, by bylo neupřímné. Konečně někteří předřečníci zrovna z našeho kraje zmínili, že před námi je ještě velká cesta k zakotvení postavení dobrovolných hasičů a jejich činnosti v rámci zásahové jednotky, minimálně v práci s mládeží ve druhé řadě, v preventivně výchovné činnosti atd.

Předpokládám, že se to objeví v návrhu usnesení a v dokumentech ze sjezdu, v úkolech na dalších pět let.

My teď například řešíme, je tím postižena hlavně Morava, docela velký problém a jsme zpět u oněch „refundaček“. Bohužel vláda rozpustila rezervu ze zákona číslo 240, ze které měly být kryty právě tyto „refundačky“, pokud je už, jak říkal Richard, někteří vykazali.

Jenom pro vaši představu v našem kraji je to za povodně v letošním roce 3,5 milionů korun a já si neumím představit, že bychom tyto peníze nesehnali, protože bychom v tom nechali obce.

Konkrétně v našem kraji některé z těchto obcí byly zcela „spláchnuty“ a musely by to řešit, přestože nemají vůbec žádné peníze, nebo jsou na tom hodně špatně. Řeší své škody a ještě by vlastně musely přispět na refundování mezd těchto hasičů.

My teď tudíž s krajským úřadem řešíme, jak to vyřešit. Něco pokryje státní dotace, která „chodí“ prostřednictvím krajských úřadů. U té „normální“ je trochu problém v tom, že se nemůže vztahovat na výjezdovou činnost v rámci obce, která je zřizovatelem dané jednotky. My už ale máme nějakou „cestičku“ s krajem a já z tohoto místa musím v podstatě konstatovat, že je to náš prioritní úkol, abychom tento problém vyřešili, protože tyto obce a následně členy v tom nemůžeme nechat.

Je jasné, že pokud by taková obec peníze neměla a zaměstnavatel by za to nedostal zapláceno, byl by to asi opravdu poslední případ, kdy by zaměstnavatel hasiče k zásahu pustil.

Ještě jednou proto paní starostku ubezpečuji, že se to dostane k patřičným uším a věřím tomu, že okresů, kde spolupráce v rámci republiky nefunguje, je naproste minimum a že opravdu za pět let, až budete hodnotit svou činnost, tady zazní, že hasič je skutečně jenom jeden a jenom drobně se liší v tom, jestli je profesionální nebo dobrovolný. Děkuji. (Potlesk.)

Pan Josef Nitra, webová soutěž „Podařilo se“:

Vážené předsednictvo, vážené delegátky, vážení delegáti, vážení hosté,

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve spolupráci s redakcí Hasičských novin vyhlásilo soutěž u příležitosti konání našeho sjezdu pod názvem „Podařilo se!“

Na internetových stránkách www.dh.cz jste si mohli do konce května přečíst stránky o tom, co se nám podařilo.

Uznání patří SDH

- Meziboří,
- Blanná,
- Olešnice,
- Lezník,
- Pocinovice,
- Prusinovice,
- Véska,
- Heřmanice u Oder,
- Bohuňov,
- Dobříkov,
- Putim,
- Konstantinovy Lázně a
- Čistá.

Hodnotící komise pod vedením starosty SH ČMS Ing. Karla Richtera rozhodla o udělení ceny „Mezisjezdový počín“ na základě zaslaných článků následujícím SDH.

Prosím starostu Sdružení pana Ing. Karla Richtera a generálního ředitele Hasičské vzájemné pojišťovny o předání cen.

Třetí místo a šek od Hasičské vzájemné pojišťovny na nákup zboží v prodejně Výzbrojny požární ochrany v hodnotě 5 tisíc korun SDH Horka v okrese Chrudim.

Prosím starostu SDH Chrudim o převzetí ceny.

V Horce se v roce 1991 rozpadl sbor, po 18 letech se jeho aktivitu podařilo obnovit. Autorkou článku „Hasičské hnutí v Horce“ je Aneta Horáková.

(Starosta SDH Chrudim přebírá za potlesku přítomných cenu z rukou starosty SH ČMS a ředitele HVP.)

Druhé místo a šek od Hasičské vzájemné pojišťovny na nákup zboží v prodejně Výzbrojny požární ochrany v hodnotě 10 tisíc korun získávají organizátoři dálkové dopravy vody na Vysočině ze dne 8. května 2010.

Prosím pana starostu SDH Žďár nad Sázavou, aby pro organizátory, kteří pokořili rekord, převzal cenu. On je zároveň autorem příspěvku.

(Za potlesku přítomných přebírá starosta SDH cenu z rukou starosty SH ČMS a ředitele HVP.)

První místo a šek od Hasičské vzájemné pojišťovny na nákup zboží v prodejně Výzbrojny požární ochrany v hodnotě 15 tisíc korun získává SDH Kaznějov.

Prosím starostu SDH Kaznějov, který je přítomen, aby převzal cenu.

Letos 12. května se opět tradičně zapojili s mladými hasiči do „Českého dne boje proti rakovině“ i se svou historickou Pragou RN. Příspěvek nám poslal pana Martin Lesch.

(Za potlesku přítomných přebírá starosta SDH cenu z rukou předsedy SH ČMS a ředitele HVP.)

To byly vyhodnocené počiny.

Dále jsme vyhodnotili nejlépe napsaný článek. Odborná komise považuje za nejlépe napsaný článek „Návrat parní stříkačky“ z pera Ladislava Brucknera, místostarosty SDH Semily.

Prosím starostu SDH Semily, aby za něj převzal cenu. Získává šek na libovolné procedury v lázních Teplice nad Bečvou v hodnotě 1500 korun.

(Za potlesku přítomných přebírá starosta SDH cenu z rukou starosty SH ČMS a ředitele HVP.)

Zvláštní cenu starosty Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska získává nejčtenější článek soutěže na www.dh.cz. Je jím „Přestavba vodárny na hasičskou zbrojnici a rekonstrukce CAS 32 na podvozku Tatry 148“ z pera Jiřího Hencze z SDH Koštice.

Tento článek měl návštěvu 2040 návštěvníků.

(Jmenovaný přebírá cenu z rukou předsedy SH ČMS a ředitele HVP za potlesku přítomných.)

Děkuji za pozornost! (Potlesk.)